

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

f x /MadenMO

ig in /TMMOBMaden

4 ARALIK

DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

www.maden.org.tr

SAYI: 57 YIL: 2023

MADEN MÜHENDİSLERİNİN VE TÜM MADENCİLERİN DÜNYA MADENCİLER GÜNÜNÜ KUTLARIZ

Nadir Avşaroğlu
DÜZENLEME KOMİTESİ BAŞKANI

*Madencilik kaynak yaratan ve aynı zamanda
sanayileşmenin lokomotifi olan bir sektördür.*

*Ülke ekonomisinde çok önemli yeri olan bu sektörün
sorunlarının çözümü için uzun vadeli politikaların
oluşturulması gerekmektedir.*

Ayhan YÜKSEL
TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU BAŞKANI

*4 Aralık "Dünya Madenciler Günü"nü
tüm içtenliğimizle kutluyoruz.*

*İçinde bulunduğumuz yıl, bölgemizde
süren çatışmalı ortam ve ülkemizde yaşanan
doğal afetler, ekonomik krizler nedeniyle bizleri
sıkıntılı, yaralayıcı ve bunaltıcı bir yaşama zorlamıştır.*

4 ARALIK 2023
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

MADENCİLİK BÜLTENİ
ÖZEL SAYISI

TMMOB

Maden Mühendisleri Odası

Sahibi

Ayhan Yüksel

Yazı İşleri Müdürü

M. Erşat Akyazılı

Yönetim Kurulu

Ayhan Yüksel

Veyis Sır

M. Erşat Akyazılı

Mehmet Zaman

Hakan Baran Kırmacı

Cem Lafcı

Gözde Dalak

Yayın Kurulu

Velat Alabaş

Elif Torun Bilgiç

Gözde Dalak

Turhan Demirbaş

Tayfun Özuslu

Ragıp Varol

Necdet Yalçınkaya

Mutlu Yakıcı İçli

Nazmiye Yılmaz

Yayın Türü

Madencilik Bülteni

Özel Sayısı

Yönetim Adresi

Yüksel Caddesi No: 40 Çankaya

06420 ANKARA

Tel: 0312 425 10 80 - 418 36 57

Fax: 417 52 90

E-posta: bilgi@maden.org.tr

Baskı Yeri

Matbaa bilgileri

Baskı Tarihi ve Saati

21.11.2023 - 09:00

Baskı Adeti: 500

Sayı: 57

Yıl: 2023

İmzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Santa Barbara'nın biz madencilere armağan ettiği ve bir dayanışma günü olan 4 Aralık "Dünya Madenciler Günü"nü tüm içtenliğimizle kutluyoruz. İçinde bulunduğumuz yıl, bölgemizde süren çatışmalı ortam ve ülkemizde yaşanan doğal afetler, ekonomik krizler nedeniyle bizleri sıkıntılı, yaralayıcı ve bunaltıcı bir yaşama zorlamıştır. 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nün yıldönümü vesilesiyle hazırlanan bu özel sayıda her şeye rağmen umutlu ve aydınlık bir geleceğe dair tükenmeyen inancımızla karşınızdayız.

Dünyanın her tarafında şarkılarla türkülerle kutlanan 4 Aralık Dünya Madenciler Günü nü ne yazık ki 2014 yılından itibaren ülkemizde yaşanan iş kazaları, doğal afetler, salgın hastalıklar nedeniyle coşkulu kutlayamıyoruz. Geçen yıl 14 Ekim 2022 günü Amasra Taşkömürü İşletmesi Müessesine (ATİM) ait maden ocağında meydana gelen grizu patlaması nedeniyle kutlayamadığımız Dünya Madenciler Günü'müzü bu yıl da 6 Şubat 2023 tarihinde yaşadığımız ve on binlerce vatandaşımızın hayatını kaybettiği deprem nedeniyle halaylarla türkülerle kutlayamıyoruz.

Oysa bu yıl Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. Yılı ve çok daha coşkulu bir Dünya Madenciler Günü kutlaması yapmak istiyorduk. Ancak 11 ilimizi etkileyen ve on binlerce vatandaşımızın ölümüne neden olan bu büyük yıkıma kayıtsız kalamazdık.

Sevgili Meslektaşlarım,

29 Ekim 1923 yılında kurulan Cumhuriyetimizin 100. Yılı hepimize kutlu olsun. Cumhuriyetimizin 100. Yılı'nı kutlamanın onurunu ve mutluluğunu yaşıyoruz. Emperyalizme karşı verdikleri Ulusal Kurtuluş Savaşını başarıyla kazanan ve özgür bir ülkede yaşamamızı sağlayan başta Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları ile tüm şehitlerimize şükranlarımızı sunuyoruz. Geçmiş yüzyılda olduğu gibi gelecek ikinci yüzyılda da Cumhuriyetimize ve yarattığı değerlere sahip çıkmaya devam edeceğiz.

Cumhuriyetimizin 100. Yılı kutlu olsun.

Yaşasın tam bağımsız, demokratik, laik Cumhuriyet.

2020 yılından itibaren tüm dünyaya yayılan küresel COVID salgını, Amasra faciası ve 6 Şubat depremi nedeniyle halaylarla, türkülerle kutlayamadığımız 4 Aralık Dünya Madenciler Günü etkinliklerini şube ve temsilciliklerimizle birlikte yarışmalarla, plaket törenleri ile gerçekleştirmekten de geri kalmayacağız. Çünkü bu bizim tüm madencilere, meslektaşlarımıza ve mesleğimize karşı sorumluluğumuzdur.

Değerli Meslek Duayenlerim;

4 Aralık Dünya Madenciler Günü, mitolojik olarak madencilere miras kalmış güzel bir anlatıdır. Zor durumda kalan Santa Barbara kaçarak madencilere sığınmış, madencilerin onunla dayanışması ile bu zor durumdan kurtulabilmiştir. Mitolojik bir anlatıda bile bu kadar özel görünen madenci-

lik mesleğini siz değerli üyelerimiz 40 yıl, 50 yıl, 60 yıl, 70 yıl başarıyla yürüttünüz. Verdiğiniz emeklerden dolayı sizlere teşekkür ediyoruz. Şimdi bu onurlu görevi genç meslektaşlarımıza devrediyorsunuz. Elde ettiğiniz mesleki ve toplumsal deneyimler genç maden mühendisleri ve Odamız için değer biçilemeyecek bir bilgi ve deneyim hazinesidir. Bunun için Odamız sizlere her türlü desteği sağlamaktan geri durmayacaktır.

Sevgili Genç Meslektaşlarım,

Sizler de Santa Barbara'nın yardım istediği ve karşılığını bulduğu bu onurlu mesleğe hoş geldiniz. Öğrencilik döneminde "Genç Madenci" kimliğiniz ile kurduğumuz, kurmaya çalıştığımız ilişkilerimiz bundan sonra da oda üyesi çerçevesinde artarak devam edecektir.

Bu mesleğin başarıyla yürütülmesinde artık sizlerin de sorumluluğu olacaktır. Sorumluluğumuz, insan ve meslek onurunu her koşulda yüceltmeye çalışmaktır. Bu sorumluluğun layıkıyla yerine getirilebilmesi için ülkemizin doğal zenginliklerinin toplumun hizmetine sunulmak üzere bizlere emanet edildiğini, doğal kaynakların tükenebilir olduğu ve kıskançlıkla korunması gerektiğini; binlerce işçinin yaşamlarından sorumlu olduğumuzu bir an olsun aklımızdan çıkarmamalıyız. Bu anlamda bilimin ve tekniğin gerekleri yerine getirilip geçmiş deneyimlerden yararlanılırken mesleğimizin ilkesi olan insanın mutluluğu ve halkın refahının üst düzeyde tutulması için elimizden gelen yapılmalıdır.

Değerli Meslektaşlarım,

Güzel ülkemiz, 100 yıllık Cumhuriyet tarihinde hiç olmadığı kadar zor günlerden geçmektedir. 2023 senesinin sonuna yaklaştığımız bu günler ekonomik, sosyal ve kültürel bakımlardan haklarımızı ciddi bir biçimde geriye götürmüştür. İktidar bloğu çevresinde kümelenen bir avuç asalağın, her türlü kamu imkanını yağmaladığı; bu yağmalamaya itiraz edenlerin ise terörist ve vatan haini ilan edildiği bir dönemden geçmekteyiz.

Milyonlarca emekçinin ürettiği katma değer adil bölüşülmemesi derin gelir eşitsizliklerine sebep olmuş, emeği ile geçimini sağlayan kesimler yaşamlarını açlık sınırı altında aldıkları ücretlerle sefalet içinde sürdürmektedirler. Adil olmayan bu koşullarda yaşamak istemeyen ülkemizin yetişmiş kalifiye genç iş gücünün bir bölümü ülkeyi terk etmektedir. Ülke gençliğinin büyük bir kesimi 2024 senesinin getireceği siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelere göre geleceklerini şekillendireceklerini belirtmektedirler. Ginen noktada, halk yığınları yaşadıkları ekonomik, siyasi, sosyal ve kültürel bunalım altında sürdürdükleri yaşamlarından mutlu olmadıklarını belirtmektedirler. Ülkemizde yaşanan sorunların daha ağırının içinde bulunduğumuz coğrafya ve dünyada yaşanmasına rağmen bizim yaşadığımız yoksulluk ve mutsuzluğu o ülkelerde daha az olduğunu görmekteyiz.

Gazze ve Ukrayna başta olmak üzere bölgemizdeki savaş ve

çatışmalı ortamlar yıllardır sürmektedir. Dünyanın neresinde ve hangi nedenle yaşanırsa yaşansın masum sivillerin ölümüne neden olan katliamların sorumlularını kınıyor, lanetliyor ve her koşulda barış talebimizi yineliyoruz.

Toplumumuzun ve onun bir parçası olan biz maden mühendislerinin özlemi, barış içerisinde yaşayabileceğimiz, evrensel hukuk normlarını ilke edinmiş, insan haklarına ve hukuka saygılı mutlu demokratik bir ülke ve dünyada yaşamaktır.

Bu özlemlerle TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak savaşa karşı barışı, ölüme karşı yaşamı savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak bağımsızlığı, özgürlüğü, eşitliği, demokrasiyi, gerçek laikliği ve cumhuriyeti savunmaya devam edeceğiz.

Değerli meslektaşlarım

Dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de her yıl 4 Aralık tarihi “Dünya Madenciler Günü” olarak kutlanmaktadır. Bu yıl aynı zamanda Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün önderliğinde yazılan kurtuluş destanının gururunu, heyecanını ve bu destanın varış noktası olan Cumhuriyetimizin ilanının 100. yıldönümünü büyük bir coşkuyla kutluyoruz.

Mustafa Kemal Atatürk’ün çevresinde Anadolu insanının kenetlenmesiyle yürütülen Milli Mücadele’nin zaferle sonuçlanması ve ardından Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulması, tarihin kaydettiği ender bir başarıdır. Cumhuriyet, toplumu ümmetten ulus, bireyi kuldan yurttaş konumuna yükselten bir aydınlanma devrimidir. 29 Ekim, bir doğuşun, bir devrimin, kısacası bir mucizenin yıldönümüdür. Mustafa Kemal Atatürk ile birlikte Anadolu insanının kurduğu Türkiye Cumhuriyeti’nin 100. yıl dönümü heyecanını ve gururunu yaşamaktayız. Bu ruh ve heyecanla geleceğe güçlü biçimde ulaşabilmek, Cumhuriyetimizi korumak ve yaşatmakla olanaklıdır. Cumhuriyetimizin 100. yıldönümünü kutladığımız bu günlerde, geleceğe büyük bir ümit, inanç ve gayretle yürümek azmi ve de kararlılığıyla, Cumhuriyetimizin ikinci yüz yılını hep birlikte ileriye taşıyacağız.

Saygıdeğer meslektaşlarım

Bildiğiniz üzere, madencilik kaynak yaratan ve aynı zamanda sanayileşmenin lokomotif olan bir sektördür. Ülke ekonomisinde çok önemli yeri olan bu sektörün sorunlarının çözümü için uzun vadeli politikaların oluşturulması gerekmektedir. Her türlü tehlike ve zorluk altında doğayla mücadele ederek emek veren madenciler, dünyanın en zor mesleklerinden birini icra etmektedirler.

Ülkemizde ulusal bir madencilik politikasının olmayışı, madenlerimizin ülke sanayinde kullanılmayışı bunun yerine hammadde olarak ihrac edilmesi, yeterince katma değer yaratmamakta ve istihdam oluşturmamaktadır. Bu yanlış politikalar sonucunda madenlerimiz uygun şekilde değer-

TMMOB Maden Mühendisleri olarak bilimden, emekten ve halktan yana olmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri olarak mesleğimize, emeğimize, ekmeğimize sahip çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB ve Odalarına karşı yürütülen sistemli baskılara karşı çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak mücadeleye devam edeceğiz.

4 Aralık Dünya Madenciler Günü kutlu olsun.

Saygılarımızla;

Ayhan YÜKSEL

TMMOB Maden Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu Başkanı

04 Aralık 2023, Ankara

lendirilmemektedir. Maden mühendisi meslektaşlarımızın giderek artan işsizlik sorunu, çalışma koşullarının olumsuzluğu ve yaşam standartlarının sürekli düşmekte oluşu da uygulanan yanlış politikaların birer sonucudur. Her türlü tehlike ve zorluk altında doğayla mücadele ederek emek veren ve ürettiği yeraltı kaynaklarını insanlığın hizmetine sunan madencilere, tüm toplumun vefa borcu bulunmaktadır.

Yerin metrelerce altında insanlığa hizmet için gerektiğinde canlarını hiçe sayan maden emekçilerine hak ettiği değerin verilmesi ve mesleğimizin hak ettiği noktalara taşınması hepimizin görevidir. Her vardiya başında “selametle” diye uğurlanan, ve vardiya bitiminde “geçmiş olsun” denilerek temenide bulunan başka bir meslek yoktur.

Bu yıl tüm halk olarak artarak yaşadığımız ekonomik ve toplumsal sorunlara paralel olarak meslektaşlarımızın da sorunları artmaktadır. Genç meslektaşlarımızın en büyük sorunu olan işsizlik sorunu çözümlenmeli, meslektaşlarımız diplomalı işsizlikten kurtarılmalıdır. Kamuda maden mühendisi istihdamı artırılmalı, kadrolu ve güvenceli istihdam sağlanmalıdır. Tüm maden mühendislerinin ücretleri ve özlük hakları iyileştirilmelidir. Bununla birlikte milyonlarca yılda oluşan ve yenilenemez yeraltı kaynaklarımız olan madenlerimizi halkımızın yararı doğrultusunda çevre, doğal ve kültürel zenginliklerimizi koruyarak, mühendislik bilimi ve tekniği doğrultusunda aranması, işletilmesi ve değerlendirilmesi gerekir.

Cumhuriyetimizin 100. yılında birlik ve beraberliğimizin simgesi olan Dünya Madenciler Günü, geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yıl da Odamızın öncülüğünde tüm kurum ve bireylerin katılımıyla ve coşkuyla kutlanıyor. Bu duygularla, yaşamını yitiren maden mühendislerini ve tüm maden emekçilerini bir kez daha saygıyla anıyorum. Hayatta olan meslektaşlarıma sevdikleriyle birlikte mutlu, huzurlu ve sağlıklı bir yaşam diliyorum.

Düzenleme Komitesi Başkanı

Nadir Avşaroğlu

MESLEĞİMİZDE 70. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
SALAHATTİN METİN ATAY	HASAN SITKI ÖZKAZANÇ	ZEYNEL ERGİN

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
VAHİT ÇELİKEL	YILMAZ SAYAR	HÜSEYİN ŞERBETÇİ
MEHMET FETİ YILANKIRKAN	MEHMET ÖZEN DAĞTAŞ	BEKİR T. ÇELİK
AHMET YILMAZ DİNÇEL	İSMET KASAPOĞLU	AYHAN ALP
ABDURRAHMAN ÇETİNBAŞ	HÜSEYİN DEMİR	TAŞKIN AKDENİZ
VELİ EKİNCİ	ABDÜREZAK GÖKGÖZ	AHMET DÖNMEZ
MEMİŞ OTÇU	HALİL ALTAN AYDIN	REMZİ DEMİR
ÖZKAN ERALP	HAYATİ GÖKKAYA	ABDULLAH YÜCEER GÖVER
MEMET YORULMAZ	ALİ KARAKURUM	İBRAHİM ÇETİN ACAR
AKIN ÖZÜTOPÇU	ALAETTİN HAMAMCIOĞLU	ERDİL BARUÖNÜ
ŞAHİN ASLANTAMER	GÜVEN ÖNAL	
TURHAN KARACA	TANER SUBAŞI	

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
NECİP TERZİBAŞIOĞLU	MEHMET KAYADELEN	ÇETİN HOŞTEN
MEHMET HULUSİ BERK	ÇETİN ATATUNÇ	HÜSEYİN REFİK APUL
TAHSİN BARBAROS ŞATIRLAR	İSMAİL ŞENEL	MEHMET ATILKAN SÖKMEN
ALİ ZEYBEK	DİNÇER KARA	ŞEFİK TUĞYAN AHISKA
FİKRİ KAHRAMAN	TEVFİK SELÇUK KAYA	MUSTAFA UYANIK
MURAD AHMET ÇAKIL	AHMET HAYATİ ÖNCÜER	REŞİT ENGİN LEVENDOĞLU
MUSTAFA KEMAL ÖNCÜL	DURAN KOCABAĞ	BAHADDİN EBERLİKÖSE
MUSTAFA BOZDERE	MEHMET GÖKXAN OKTAR	GÜNDÜZ ÖKTEN
İRFAN BAYRAKTAR	TUĞRUL ÖZYURT	ERCÜMENT GÜRSOYTRAK
ORHAN BEKTİMURÖĞLU	HÜSNÜ ERDİNE	RECEP BALCI
MEHMET ŞADİ AKTAN	CEMAL BAŞSU	MEHMET YUNUS ŞAHİN
ALİ KARKİNER	YUSUF SUHA NİZAMOĞLU	İSMAİL FERİT İYİİŞLEROĞLU

CAFER LAİŞ	HÜSEYİN FİDAN	ZİYA ERGİN
AFİF DEMİRKIRAN	SÜLEYMAN ZÖHRE	MUZAFFER BAYAZİT
ALİ SEYDİ TATAR	HÜSEYİN GÜRSEL KIPÇAK	ŞENOL ANGIN
OSMAN DEMİR	MEHMET BUDAK	VEDAT DİDARİ
MEHMET MUSTAFA ERDOĞAN	MUSTAFA SÖNMEZ	NACİ DANIŞMENT
TAMER TORUNOĞLU	MUSTAFA COŞKUN	NESET ACARKAN
LEVENT YENER	ÖMER FARUK EMRULLAHOĞLU	RAHMAN TURGUT ARIK
ZEKÂİ SEYHAN	BAYRAM KOPUZ	NUH BİLGİN
MURAT İPEKEL	İLHAN KANPOLAT	GÜRAY POLAT DİNÇSOY

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
HAYATİ KARAMAN	MEHMET SOYGAN	ERDEM GÖRSEN
KEMAL BECERİKLİ	BARBAROS KARGI	ZAFER ÇÖĞÜR
OKTAY ERCAN	TANJU ERKAHVECİ	AHMET HULÜSİ BALBAĞ
ÜMİT ÜMRANİ ÜÇBAŞ	ALİ KUŞATMAN	SEFER YEŞİLYURT
KAZIM GÜNGÖR	SÜLEYMAN ÖZERUZ	BİRTAN ONKARDEŞLER
ZAFER TAŞ	NİYAZİ TANJU TÜZÜN	HASAN MUSTAFA EYÜBOĞLU
MUSTAFA TURGUT ÇOPUROĞLU	TAYFUN BESEN	BEHÇET FAKİHOĞLU
MAHMUT DEMİRDAĞ	NEJDET KOCATAŞ	NACİ KEŞOĞLU
YAŞAR ARPACI	BÜLENT BAHADIR	SAADET GÜNÇAVDI
HÜSEYİN BAYRAKTAR	MEHMET RAİF KARVAN	FAHRİ TOPRAKKAYA
ALİ ÖZEN	YÜKSEL AKDAĞ	ŞÜKRÜ ERCAN OKSAL
CEFA ÇİFTÇİ	SALİH ÇAKMAKLI	ŞAHABETTİN VAROLGÜNEŞ
ÇELİK TATAR	ATILA BÜYÜKABALI	MÜFİT ERDİL
ERCÜMENT AYDIN	SAMİ ÖZCANLI	CEM ŞENSÖĞÜT
ERTUĞRUL IŞIK	MEHMET AKİF LEVENTOĞLU	MURAT AKYOL
MUZAFFER GÜREL	HÜRRİYET DEMİRHAN	SADIK ÖZERDEM
EROL ÖZYEGİN	SÜLEYMAN KURT	HASAN NEJAT UTKUCU
AYŞE ÇİÇEK KÖKSAL	EMİN ACAR	BEKİR SAY
MELİH ÇELİKKOL	AHMET TOLUNAY	METİN ALEMDAR

MEHMET OĞUZ GÜNER
HÜSEYİN UZUNDURUKAN
MEHMET YARDIMCI
SÜLEYMAN GÖKTÜRK
CEMİL GÖKTAŞ
MUSTAFA OKTAY
ERTÜRK ÇELİK
AYGÜN EKİCİ
METİN KADİRHAN
MESUT YÖRÜKOĞLU
VELİ TÜRKAŞLAN
ENİŞE KARTAL
DURŞUN GÜRŞOY
MEHMET ALİ KARAÖZ
İSMAIL CERAN
FUAT YAVUZ
TEOMAN ÇAKIR
ADNAN BİRİNCİ
SEMAHAT KARAÇAM
TUNCAY ATAKURU
MEHMET ADNAN SARAÇOĞLU
BAHTİYAR AKGÜL
ATILLA KÖKSAL
AYŞE FERAY MERCAN
GÜRSEL ATTİLA ÇIBUK
NACİ ENGİN KARAOSMANOĞLU
YAŞAR UCBAŞ
İRFAN İÇAÇAN
METİN OK
MEHMET KARADENİZ

ÇERVAT ÇERVATOĞLU
ENVER VURAL YAVUZ
OSMAN FİKRET BEŞE
CEMAL İNAM
KEMAL AKIN
MUAMMER YARAMIŞ
EROL OLGUN
ALPASLAN ERTÜRK
ŞENER SARIGÜL
MAHMUT YILMAZ
HİKMET ERSAYAR
İSA ARAÇ
NEVZAT ÜNLÜ
MEHMET CANBAZ
HAKAN OKTAY
MEHMET SAMİ ODABAŞ
CUMHUR AKBİN
YÜCEL ER
NAMIK KEMAL POLAT
MUSTAFA OLACAK
İLHAN CAN
İSMET KEKLİK
NİHAL UYSAL
MEHMET EMEK
ARİF AHMET PAMUK
AHMET BÜYÜKİPEKÇİ
ZEKİ KÖMÜRCÜ
GÜRBÜZ AK
FERİT DOĞAN
MUSTAFA DOĞU

ALİ HEKİM
KAMİL AYYILDIZ
MUAMMER YEŞİLLER
İNCİ TÜRKAŞLAN
HARUN ÇİDEM
OKTAY ŞİMŞEK
AHMET TURAN GÜNEY
MURAT NALCIK
ABDULLAH ÖZCAN
SAİT KIZGUT
AHMET AKSOY
İLHAN AKSOYLU
HÜSEYİN IŞIK
ABDURRAHMAN NACİ SARILKAN
İSKENDER ŞAHİN
MUSTAFA YAVUZ ÇELİK
HÜSEYİN ILGAZ
TAHSİN TARIK BİLGİÇ
AHMET AKTAŞ
SUAT DURSUN
ÖMER DEMİRYUMRUK
MEHLİKA GÜMÜŞ
İZZET İNAN
MEHMET AKYAZI
OKTAY ALTAY
ÖCAL YILDIRIM
TAMER İLHAN İLHAN
İBRAHİM HAKKI GÜL
BURHAN İNAN
FARUK TEKKANAT

MESLEĞİMİZDE 70. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Zeynel Ergin

17.05.1930 Bingöl Yayladere İlçesi doğumluyum. Zonguldak Maden Teknik Okulu'nu devlet bursuyla okudum. Askerlik hizmetimi yedek subay olarak yaptıktan sonra ABD Utah Üniversitesi'nde "Kömür Madenlerinde Yangınlar, Toz ve Gaz patlamaları konusunda" Master derecesi aldım.

Tezimin bazı bölümleri EKİ-TTK, Odamız ve Türk İş Dergileri'nde yayınlandı.

Meslek Yaşantım: Zonguldak Taş Kömür Havzasında EKİ ve TTK Kurum ve Müesseselerinde Ocak-Bölüm Mühendisi, Bölge Müdürü, Teknik Müdür ve Genel Müdür olarak çalıştım.

Ankara'da TKİ'de Etüt-Tesis ve Eğitim Daire Başkanı olarak çalıştım. Emekli olduktan sonra Kömür İşletmeleri A.Ş'de uzun süre Teknik Müdür ve Genel Müdür, Yeni Çeltik Kömür İşletmesi'nde Teknik Müdür ve Yönetim

Kurulu Başkanı olarak görev aldım.

Çalışmalarım esnasında; Paris'te OECD ve Cenevre'de ILO toplantılarına Türkiye Delegesi olarak katıldım.

Zonguldak Kömür Havzası teknik personelinin bilgi ve tecrübelerini artırmak için tüm giderleri ILO tarafından karşılanmak üzere mühendis ve nezaretçilerden bir ekiple Maden Yüksek Mühendisi Sn. Kemal Özkal başkanlığında 45 gün süresince İngiltere, Hollanda ve Fransa Kömür İşletmelerini yakından gördük. Bu gezi esnasında İşçi sağlığı-İş Güvenliği, İşletme Metotları, Nakliyat ve Havalandırma Sistemleri, Emniyet ve Kurtarma Teşkilatı, Hastane ve diğer sağlık kurumları, İşçi ve nezaretçi yetiştirme merkezlerini inceledik.

Yer Bilimi Meslektaşlarıma: Meslektaşlarım da biliyor ki Anadolu'muz kömürden başka metalik ve sanayi hammaddeleri, mermer, onyx, yapı taşları, sıcak soğuk şifalı su kaynakları, kıymetli metal ve taşlar olmak üzere çok değerli varlıkları bağrında taşımaktadır; zengin bir coğrafyadır.

Ulu Önder Atatürk, 'İstikbal Göklerdedir' düşüncesiyle Türk Hava Kurumunu ve İstikbal Anadolu'nun toprağınadır ileri görüşüyle de MTA'yı kurmuştur. Meslektaşlarımızın Atatürk'ün düşünce ve görüşleri ışığında Anadolu coğrafyamızı enine, boyuna ve derinliğine karış karış taramaya devam edeceklerine inanıyorum ve başarılar diliyorum.

Dünya Madenciler Günümüz Kutlu Olsun.

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Mehmet Abdurrahman Çetinbaş

1941'de Afyonkarahisar'da doğdu, ilkokul ve Erkek Sanat Enstitüsü'nden mezun olduktan sonra Zonguldak'da Maden Mühendisliği Tahsiline başladı ve daha sonrada İTÜ Teknik Okulundan 1963 yılında mezun oldu.

Bir süre Devlet Su İşleri Mühendislik Kadrosunda çalıştıktan sonra 79. Dönem Yedek Subay Hizmetini tamam-

lıyarak 1968 yılında Kanada'ya göç etti.

Eldorado Nuclear Ltd. Uranyum Madenlerinde ve Sheritt Gordon Mines Ltd. Nikel Madenlerinde çalıştı, Kanada'nın soğuk kışlarından bezdiği ve daha iyi iş imkanları aramak için 1969 sonunda Amerika Birleşik Devletlerine geçti.

Amerika Maden Dairesinde (U.S. Bureau of Mines) Kömür Madenlerindeki Metan Gazı ve Ocak Tavanlarının Kontrolü (Kaya Mekaniği) konularında araştırmalar yaptı ve yayınlanmak üzere diğer katılımcılarla beraber raporlar hazırladı.

Bu arada mesai saatleri dışında Pittsburgh Üniversitesi (University of Pittsburgh) İnşaat Fakültesinde zemin mekaniği konusunda Üst Lisans (Master of Science) programını tamamladı. Pennsylvania Eyaletinde gerekli evrakları tamamlayarak ve Meslek İmtihanını başarıarak

Akın Öztopçu

Profesyonel Mühendislik Vesikasını aldı.

Araştırma ve akademik çalışma işlerini 1976 yılında noktalararak, Olga Coal Company, Ruhr-American Coal Corporation ve United Coal Corporation Kömür Madeni Şirketlerinde üst seviyede pozisyonlar aldı.

1986 yılında MAC ENGINEERING adı altında bir Mühendislik ve Müşavirlik firması kurarak Virginia ve Maryland Eyaletleri ile Washington, D.C. de hizmet vermeye başladı. Daha sonra

Şirketin çalışma alanını genişleterek ve ismini MAC CORPORATION OF VIRGINIA olarak değiştirerek 2008'de emekli oluncaya kadar çalıştı.

2004'te Virginia Teknik Üniversitesinden mezun olan oğlum Kerem Çetinbaş, benimle beraber ve ben emekli olduktan sonra, aile şirketimizi yönetmekte ve baba mesleğine devam etmektedir.

İki erkek evladım ve biri kız diğeri erkek torunlarımızla yaşamımızı sürdürmekteyiz.

1963 Yılında İTÜ Maden Fakültesinden Yüksek Mühendis olarak mezun oldum.

Aynı yıl TKİ Garp Linyitleri İşletmesi Tunçbilek Bölgesi'nde vardiya mühendisi olarak işe başladım.

Askerlik hizmeti dönüşümde aynı bölgede sırası ile Yeraltı Bölüm ve Yeraltı Başmühendisi görevlerinde çalıştım.

1974 yılında GLİ Tunçbilek Bölge Müdürü görevine atandım.

1979 yılında Çanakkale Linyitleri İşletmesini kurmak üzere Müessese Müdürü olarak tayin edildim.

1982 yılında bu müessese Bursa Linyitleri ile birleştirilince, TKİ Soma Linyitleri Müessesesinde göreve başladım.

1988 Yılında Müessese Müdürlüğü görevimden isteğimle emekli oldum.

2 Çocuğum var. İstanbul'da yaşamaktayım.

Meslektaşlarıma başarılar ve uzun ömürler dilerim

ANI

Yeraltında çalıştığım bir gün, taban ayak arkasından kömür alma işleminde, ayak arka tavanı kırılarak büyük bir gürültü ile çökmeye başladı. Ayak sallanmaya, ayaktaki direk ve sarmalardan oluşan çelik tahkimat çakmaya, oluşan basınç ile ayak tabanından yerin içine girmeye başladı.

İşçilerin hepsi kömür ayağının dışına kaçtı.

Bir ben kalmıştım.

Göçük oturunca, gelen işçiler beni omuzlarıma kadar kömür içine batmış halde görünce, benim kendileri gibi kaçmamamı mühendislerin cesareti olarak kabul edip beni epey övdüler.

Kaçmamak değildi. İşçilerin ayağı terk ederken bıraktıkları sürgüler ve el aletleri kaçış yolunu kapatmışlardı.

Kaçma imkanı bulamadığımı söyleyemedim.

Selamlar, sevgiler

Özkan Eralp

2003 yılı İTÜ sonrası DSİ Genel Müdürlüğü yeraltı su, baraj temel etüt sondajlarında çalıştım. Bilahare Teftiş Kurulunda 16 yıl başmüfettiş olarak görev sonunda 45 yılımın nasıl geçtiğini anlamadan emekli oldum.

ANI

1970'li yıllar Diyarbakır Sondaj Şube Müdürü iken Ceylanpınar İkircırcıp yöresinde 180 adet sondaj kuyusu açmıştık. Öncelikle yöre hakkında bilgi vermek gerekir. Yöre susuz, kurak, uzun süre yağmur da yok. Kuyulardan birini çalıştırdık, saha bayram havasına döndü. Çevreden epey insanlar, koyun, kuzular doldu. Kanallar, tamamlanmamış sondaj havuzumuz suyla doldu. Havuz etrafında çocuklar koşarak tur atıyorlardı. 4-5 yaşlarında bir kız havuza düştü, çocuğu kurtarmaya çalışırken herkes de bayram havasına katılmış. Kilim yıkayan bir hanım, "bırakın o da kurban olsun" diye bağırdı. Sonra öğrendik ki o hanım çocuğun annesiymiş. Ağlayasım geldi.

Şahin Aslantamer

1941 Kırşehir doğumlu olup ilkokul ve liseyi burada okudu. İTÜ Maden mühendisliği bölümü 1963 mezunuyum. Mezuniyet sonrası devlet dairelerinin çeşitli kademelelerinde görev aldım.

ANI

Anı olarak 1962 yılı Almanya stajımdaki çalışmalarımı anlatmak istedim.

Rahmetli Prof. Dr. Ekrem Göksu (o tarihte Maden Fakültesi Dekanı) bizlere yurtdışı staj imkanları sağladılar. Sınıf arkadaşım Çetin Acar yurtdışı staj için fakülte ilan panosundaki yazıyı okumuş ve ısrarla açılacak lisan sınavına katılmamızı önerdi. Katıldık ve Almanya'da staj yapma imkanı doğdu.

Pasaport işlemlerinden sonra Almanya'da çalışan Mustafa Özcan beyin arabasıyla gittik.

Almanya'da Alten Essen'de bulunan bir kömür işletmesinde staja başladım.

İlk olarak tumba tesisinde 1 tonluk kömür vagonlarının dibine yapışmış olan kil'i çapa ile kazımaya başladım. (Yeraltında açılan hazırlık galerilerinde çıkan pasaların taşındığı vagonların dibine yapışan kil-balçık çapa ile kazınmadan atılması mümkün olmuyordu. Anılan vagonlar tumba tesisinde yarı-tumba halinde yatırılıp karın bölgenizi vagonun kenarına yapıştırarak destek alır ve çapa ile vagonun dibini kazarsınız.) Bu işi yaklaşık 10 gün kadar yaptım. Ancak müthiş bir karın ağrısına yakalandım. İşletme doktoru başka bir işte çalışmamı önerdi.

Bu sefer bant tesisinde çalışmaya başladım. Şöyle ki: yer altı hazırlık galerilerinde çıkan pasalar tumba tesisine döküldükten sonra bantlarla tumba harmanına nakledilmekte ve tumba sahasında yeni bir dağ oluşturuluyordu. Yeni döküm sahasında helezoni yatay basamaklara yonca ekiliyor. Meyilli yüzeylere kara kavak dikiliyordu. Dolayısıyla yapay dağ oluşumu yeni bir üretim sahası haline dönüştürülüyordu. Şöyle ki; yonca hayvan yemi kavak ağacı da mobilya sanayinde kullanılıyordu. Ancak bu pasaların içinde bulunan kömür parçalarının kazanılması bant üzerinde yapılan triyaj ile mümkün oluyordu. Gerçekten

de vardiyada kişi başına yaklaşık 100 kg kömür triyajı yapılabilirdi. (benzer işlemi 2000'li yıllarda TKİ Göynük işletmesinde yaptık.)

Daha sonra lavuarda çalışmaya başladım. Lavuarda yıkanan kömürün atık suyuna kaçan kömür tozlarının değerlendirilmesi ise trommelden geçirilerek yakalanıyordu. (Trommel yaklaşık 2 m çapında 3 m uzunluğunda ve dışı ince delikli tel kaplı) Trommel silindirine vakumla yapışmış olan kömür tozları mekanik olarak sıyrılarak yeniden kazanılıyordu. Ardından yeraltı kömür üretiminde çalışmak istedim. Yer altında çalışmaya başladım. Galerilerde gaz numuneleri olarak zararlı gazların analizlerini yapıyorduk. Üç gün sonra işletme emniyet mühendisince fark edildim. Yer altında çalışabilmem için 21 günlük kursa gitmem gereğinin yasal zorunluluk olduğunu bildirdi.

İşletmede tahkimat sistemleri ve gaz ölçümlerinin yapılabildiği yapay bir ayak sisteminde çeşitli konularda eğitim alıyordum.

Bir gün sınıfta metan gazının boğucu özelliğinin anlatıldığı derste Yunanlı bir öğrenci maskesini çıkararak eğitime soru sormak istedi. Eğitimci metan gazı tüpünü kapattı, kapı pencereleri açtırıp hemen bizleri dışarı çıkardı. Anılan öğrenciye de demediğini bırakmadı.

Kurs sonunda bir müddet yer altında kömür üretimi ve tahkimat yapımında çalıştım. Bu arada gaz oranı yüksek bulunan ve yangın tehlikesi olan galeri ağızlarının çimento torbaları ile örerek sızdırmazlığın sağlanması işini yapıyorduk. Alman işçi güçlü ben ise 50 kg ağırlığında sıska bir delikanlı. 50 kg'lık çimento torbasına gücüm yetmiyordu. Ancak birlikte çalıştığım Alman bana hiç de merhamet etmiyordu.

Mehmet Özen Dağtaş

15 Mart 1936 tarihinde Kocaeli ili Karamürsel ilçesinde doğdum. 1963 yılında İstanbul Teknik Üniversitesinden maden mühendisi olarak mezun oldum. Askerliğimi Hakkari ili Şemdinli ilçesinde yaptıktan sonra 1966 yılında evlendim. 1966-1970 yılları arasında Zonguldak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu bünyesindeki Karadon Bölgesi Gelik Bölümünde 1. kartaie mühendisi olarak görev

yaptım. 1970 yılında Trakya'ya yerleşerek Keşan, Malkara, Uzunköprü ve Meriç ilçelerine bağlı maden sahalarında fenni nezaretçi olarak çalışmaya başladım. 1980-1983 yılları arasında kendi kurduğum yeraltı linyit işletmesinin hazırlık aşamasını tamamlayarak kömür üretim faaliyetine başladım. 2014 yılına kadar gerek kendi işletmemde gerekse ortağı olduğum diğer işletmelerde kömür üretim faaliyetlerimiz devam etti. Yaşamımı hala Keşan'da sürdürüyorum. Biri kız, ikisi erkek üç evladım ve iki erkek torunum var.

İsmet Kasapoğlu

1940, Haziran 6, Bulgaristan Kırcaali doğumluyum. 1958 İstanbul Darüşşafaka Lisesi ve 1963 İTÜ Maden Fakültesi mezunuyum.

1963-1971 yıllarında Elibank Genel Müdürlüğünde geçici görevle Fosfat Arama Kamp Şefi, Uludağ Wolfram Kamp Şefi ve 1965-1968 arasında Bakanlık Maden Dairesinde Haklar Şubesi Müdürlüğü yaptım.

1971-1976 özel sektörde Fenni Nezaret ve Serbest Mühendislik Hizmetleri'nde çalıştım.

1976-1985 Etaş Madencilik Şirketi'nde ortaklık ve yöneticilik (Kurşun, Çinko, Bakır madeni işletmeciliği ve yeraltı müteahhitlik hizmetleri) yaptım.

1985-2001 Soma Kömür İşletmeleri A.Ş.'de kurucu ortaklık ve yöneticilik yaptım.

2001-2006 Etibank ve Park Grubu ortaklığı olan ETİ Soda A.Ş.'de Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptım.

2009-2015 Koza Grubunda Bağımsız Yönetim Kurulu Üyeliği yaptım.

Sosyal Hizmetler kapsamında; 1978-1981 Darüşşafaka Spor Kulübü Başkanlığı, 1977-1993 T.C. Başbakanı Başkanlığında Darüşşafaka Cemiyeti Yönetim Kurulu Üyeliği, 1985 Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı Kuruculuğu, 1991-2010 Türkiye Madenciler Derneği Başkanı, 1999-2013 Madencilik Sektörü Başkanlar Konseyi Yönetim Kurulu Başkanı, 2006-2020 TOBB Türkiye Madencilik Meclisi Başkanı hizmetlerinde bulundum.

Yurtdışında 2000-2010 yılları arasında EUROMINES'da (Avrupa Madenciler Birliği) ülke temsilcisiydim.

ANI

1977 yılında ETAŞ maden şirketinin büyük ortağının tam yetkili temsilcisi ve de Ankara ile yani devlet ile olan ilişkilerinden sorumlu kişiydim. İzmir, Bayındır'da kurşun-çinko madeni işletmeye karar verdik. Yeraltından üretim yapılacak ve ocak başında (yakımında) konsantre edilecekti. O gün için Türkiye'de ilk defa yeraltında üretim yapmak üzere, İsviçre GHH firmasından egzozu filtrelenmiş ulaşım ve delme araçları ve İsveç SALA firmasından mobil konsantre tesisleri ithal ettik. Üniteler sahaya yerleştirilmiş, üretime de başlamıştık. Dış bankalardan da milyonlarca dolar kredi kullanmıştık.

Bir gün büromda sekreter hanım Ankaradan arandığımı söyledi. Telefon bağlandığında karşımda Maden Dairesi reisi İbrahim Abi vardı. İbrahim Abi, Maden Dairesi reisi İbrahim Kallioğlu. Ben kendisiyle 10 yıl evvel maden dairesinde beraber çalışmıştım. O şube müdürü, ben de yardımcısı idim. O yüzden abi diye hitap ediyordum. İbrahim Abi bana: "İsmet, sizin ruhsat iptal oldu." demez mi? Nutkum tutuldu. "Neden abi?" diye sordum. "Konu karışık, acele Ankara'ya gel." dedi. Ben şirketin Ankara'daki işlerinden sorumluydum. Ruhsat iptali de bu yüzden şirkette doğrudan beni sorumlu tutan bir konuydu. Bu yüzden, şirkette ve etrafımdaki hiç kimseye bundan söz edemedim. İbrahim Abi de aramızdaki diyalog dolayısıyla tebliğden önce bana haber vermişti. Ankara'ya gittim. İbrahim Abi bana olayı anlattı. Bakanlığa isimsiz bir şikâyet mektubu gönderilmişti. Yazılan mektupta, "İsmet Kasapoğlu'nun yönettiği şirket, devletin sahasından yani MTA'nın ruhsat sahasından üretim yapmaktadır. Müsteşarınız Necdet Seçkinöz, Darüşşafaka'lı abisi de buna göz yummaktadır." diyordu. Bu şikâyet mektubu ciddiye alınmış, resmiyete konuş ve teftiş kuruluna havale edilmişti. Teftiş kurulu da İbrahim Abi'nin çözemediği bir şekilde, ruhsatımızın iptalinin gerektiğini bir rapor halinde bakanlığa sunmuştu. Bakanlık da müsteşar onayıyla, ruhsatın iptaline karar vermişti.

Bakan Selahattin Kılıç ile Müsteşar Necdet Seçkinöz yakın dost ve okul arkadaşı idiler. Bu nedenle, bir akşamüstü mesai sonrası Selahattin Kılıç'ın odasında bakan çekmecedan bu mektubu çıkartıp müsteşarına "Bak ne işler çeviriyormuşsunuz." diyerek uzatmış. Necdet Bey mektubu okuduğunda son derece sinirlenerek dehşete düşüp, bakana mektubu geri uzatarak, "Bunu hemen teftiş kuruluna havale edin." demiş. Bakan da mektubu eline alıp, müsteşara hi-

taben: “Sen deli misin, böyle şey ciddiye mi alınır?” diyerek mektubu yırtmış ve çöpe atmış. Selahattin Kılıç gittikten sonra, Necdet Bey bakanın odasına giderek çöpten mektubu alıp, bantla birleştirip, teftiş kuruluna havale etmiş. Sonradan öğrendiğimize göre, mektubu yazan kişinin de teftiş kurulunda bir ahbabı varmış. Ruhsatın iptali şeklinde teftiş kurulu kararı çıkmış. Rapor onayı, bilinçli şekilde bakana değil, müsteşara verilmiş. Müsteşar da konunun içinde gösterildiğinden, raporun detaylarına bakmadan, araştırılmasına gerek görmeden hemen onay vermiş. İşin aslı, Maden Dairesinde. Çünkü üretim yapılan sahanın ruhsatının kimde olduğu orada görülmekte ve Maden Dairesi bunu bilmektedir. O nedenle İbrahim Abi iptal kararını şirkete tebliğ etmeden direkt olarak bana bildirmiş. Bütün bunları İbrahim Abi ile oturduk, konuştuk, görüştük ve İbrahim Abi beni müsteşar yardımcısına yönlendirdi. Çünkü müsteşar yardımcısı işinde son derece dürüst, bilgili, tecrübeli bir kişiydi. Şeyda Odyakmaz hanımefendi. Ona gittim, kendisi ile zaten Eti Bank’tan tanışırız. 60’lı yıllarda ben Eti Bank’ta çalışırken, bizim genel müdür yardımcımızdı ve ilk defa o statüde olan bir hanımefendiydi. Konuyu anlattım, iki gün sonra gelmemi söyledi. Maden Dairesi reisine de tebligatı bekletmesini söyledi. İki gün sonra tekrar kendisine gittim. Benim söylediklerimi araştırmıştı ve aynen doğruluğunu tespit etmişti. O nedenle bana dedi ki: “Müsteşar Necdet Bey’in izinli olduğu bir anı bekleyeceğiz, kendisine vekalet ettiğim bir dönemde Maden Dairesi reisi sizin itirazınızı bana gönderecek ve ben de doğrunun ne olduğunu dikkate alarak iptal kararını kaldırılmasını onaylayacağım.” Ve aynen de böyle oldu. Müsteşar yardımcısı Şeyda Odyakmaz iptal kararını kaldırıp şirketi kurtarmıştı. O mektubu yazan kişiyi uzun zaman sonra tespit ettim. Bana, mesleğe başladığım günlerden itibaren takan, resmi/özel nereye gittiysem mutlaka benimle ilgili imzasız bir mektup yazan S.K. tabii ki bunların bir kısmı doğrudan doğruya ilgililer tarafından çöpe atıldı, bir kısmı ciddiye alındı, ki bu olay onlardan biriydi.

Not: ETAŞ Madencilik şirketinin ruhsatı kurşun, MTA’nın ETAŞ’ın ruhsatını da kapsayacak şekilde büyük bir alanda çinko ruhsatı var. Çıkan maden kurşun-çinko cevheri. Ancak ETAŞ şirketinin kurşun ruhsatında çinko için mahlutiyet hakkı var. Bu nedenle cevher içindeki çinko için hak, MTA’ya değil ETAŞ’a ait. Hukuki durum bu.

Abdürezak Gökğöz

07.12.1940 yılında Gaziantep’te doğdum. 1948-1953 döneminde Gaziantep Şehit Şahinbey İlkokulu, 1953-1958 döneminde Gaziantep Erkek Sanat Enstitüsü Ağaç İşleri Bölümünden mezun oldum. 1959 yılında Zonguldak Maden Mühendisliğini kazanarak yüksek tahsilime başladım. 1 ve 2. sınıfları burada okuduktan sonra okulumuz İTÜ Maçka mühendislik okuluna bağlandı. 3 ve 4. sınıfları da burada okuduktan sonra 1963 Ekim döneminde Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Aynı yıl içinde DSİ Diyarbakır 10. bölgeye bağlı Mardin 10. Sondaj Şube Başmühendisliğinde göreve başladım. 1965 yılı nisan ayında 73. dönem yedek subay adayı olarak istihkâm okuluna girdim. 6 aylık bir eğitimden sonra kura çekilerek Urfa 123. Jandarma alanında bölük komutanı olarak görev yaptım. İki yıl askerlik görevimden sonra aynı yılın ekim ayında DSİ Adana 6. Bölge 6. sondaj şubesinde göreve başladım. Bölgeye bağlı birçok il ve ilçede su sondajı, temel sondaj kuyuları açtım. 1973 yılında İskenderun 3. Demir Çelik Fabrikaları Müessesesi Müdürlüğünün, Hammadde Hazırlama ve Sinter Müdürlüğünün montaj çalışmaları yapılırken tesisin işletmeye alınması çalışmalarını yürüttüm. Bu arada konuyla ilgili olarak bilgilendirilmek ve eğitim amacıyla 6 ay Sovyet Rusya’nın Moskova, Çerepovets ve Krivoy Rog şehirlerinin demir çelik tesislerinde bulundum. Meslek hayatıma başladığım 1963 yılı Ekim ayı ve emekli olduğum 1993 yılı Ekim ayı arasındaki zaman içinde 10 yıl DSİ’de, 20 yıl da İSDEMİR’deki görevimden sonra 1993 yılından bu yana İstanbul Ortaköy’de yaşamaktayım. 1965 yılında evlendim. 1967 doğumlu bir kızım, 1969 doğumlu bir oğlum, 1974 doğumlu bir kızım daha olmak üzere 3 çocuğum bulunmaktadır. Büyük kızım İÜ İşletme Bölümü mezunu olup aynı fakülte mezunuyla evlendi ve 2 çocuk sahibi. Oğlum İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi mezunu olup radyoloji uzmanı olarak İstanbul Taksim Alman Hastanesinde, burası kapandıktan sonra da birçok hastanede çalışarak uzmanlık görevine devam etmiştir. Yeni açılan Derindere, şimdiki adıyla Kızılay Hastanesinin radyoloji ünitesini kurmuştur. Küçük kızım İTÜ Çevre mühendisliği mezunu olup ihtisasını da aynı üniversitede yaparak yüksek mühendis olarak mezun olmuştur. Su arıtma tesisleri yapan özel bir firmada

çalışıp emekli olmuştur. THY'de çalışan bir makine mühendisiyle evli olup 1 çocuk sahibidir. Böylece 2 erkek ve 1 kız olmak üzere 3 torun sahibiyim.

ANI

1963-1965 yılları arasında DSİ 10. Mardin Sondaj Şubesinde çalışmaya başladım. Bölgeye bağlı birçok yerlerde yer altı su kuyuları açıyorduk. Program gereği Mardin ilinin Ömerli nahiyesine sondaj makinesi ve tüm personelimizle gittik. Mevsim yaz, hava çok sıcak ve öğle vaktiydi. Su içmek maksadıyla yerel halkın kullandığı bir kahvehaneye oturup suya ihtiyacım olduğunu söyledim. Hemen bir bardak su getirip verdiler. Bardağa baktım, su içilecek gibi değil. Suyu kırmızı toprak karışmış zannettim ancak öyle değilmiş. Suyun içinde kırmızı renkli kurtçukların oynadığını fark ettim. Başka suyunuz yok mu dediğimde "Yok beyim, bizim suyumuz bu." dediler. Yağmur sularını sarnıç gibi oyuklarda biriktirip kullanıyorlarmış. Bu duruma çok üzüldüm. Oradakilere kısa süre içinde bu sıkıntıdan kurtulacaklarını, temiz suya kavuşacaklarını söyledim. Sonrasında sondaj çalışmalarına hızla başladık. Kısa zamanda kuyunun açılması tamamlandı. Gerekli teknik donanımlardan sonra su pompasını kurup deneme çalışması yapacaktık. O sırada fark ettik ki tüm halk toplanmış kuyudan akacak olan suyu bekliyor. Herkes bayram sevinci içinde davul zurna eşliğinde çalışmalarını takip ediyordu. Pompayı çalıştırdım, su akmaya başladı. Ortamda büyük bir sevinç ve coşku vardı. Halkın mutluluğu yüzlerinden okunuyordu. Meslek hayatımda bu anı hiç unutamam. Bütün personel ve ben tüm yorgunluğumuzu unutmuştuk.

ANI

1970-73 yılları arasında DSİ 10-X sondaj şubesindeyken Hatay-Reyhanlı bölgesinin Yenişehir gölü kıyısında kalır zeminde su sondajı yapmamız gerekiyordu. Gereken hazırlıklar yapıldıktan sonra sondaja başladık. Çalışmalar normal seyrinde gidiyordu. Kuyunun tamamlanması yaklaşmıştı ki delici matkabın kuyuda sıkıştığını fark ettik. Sondaj faaliyeti tamamen durmuştu. Sondaj takımları ve kuyunun kurtarılması gerekiyordu. Bunun için tüm tahliye aparatları ve tahliye kurallarını uyguladık ancak müspet sonuç alamadık. Kuyunun bu şekilde kullanılabilmesine karar verdim. Ancak sıkışan matkap hariç diğer ekipmanların kurtarılması gerekiyordu. Bunun için tek çare matkabın üzerinden takımların dinamitle kesilmesiydi. İhtiyaç duyulan dinamit ordumuzda vardı. Bunun için yetkili makamlarla görüşülüp durumun önemi anlatıldı. Bununla büyük bir zararın önleneceği, açılan kuyunun kullanılabilceği anlatıldı ve dinamitler temin edildi. Fakat dinamit kalıplarının bu şekilde kulla-

nılması mümkün değildi. Tarafımda maksada uygun hâle getirilen dinamitler, takımların kesilmek istenen yerine kadar kuyunun içine indirildi. Patlama sonucunda büyük bir gürültü ve sarsıntı olabileceği Reyhanlı'da resmî makamlara haber verildi. Belediye hoparlöründen duyurulup halkın korku ve paniğe kapılmaması istendi. Gereken tedbirler alındıktan sonra dinamiti patlattım. Delici matkap hariç takımları kurtardık. Bundan sonra gereken teknik çalışmalar yapıp kuyudan su alınmaya başlandı.

Odamızın hazırladığı 4 Aralık Madenciler Bayramı'nı kutlar daha nice bayramlarda buluşmak üzere gönül dolusu sevgiler ve saygılar sunarım.

Hayati Gökkaya

1941 Yılında Zara/Sivas'ta doğdum. İlk ve Orta Okulu Zara'da okudum. E.S.Enstitüsü'nü 1958 yılında Sivas'ta bitirdim. Aynı yıl Zonguldak Maden Teknik Okulunu kazandım 4üncü seneyi İTÜ Teknik Okulunda okudum 1963 yılında mezun oldum.

Ağustos 1963 tarihinde, mecburi hizmetle yükümlü olduğum TDCİ Karabük fabrikaları Hammaddeler Müdürlüğünde çalışmaya başladım. 1964 Ekim -1966 Ekim tarihleri arasında askerliğimi Topçu Yd.Sb. olarak Polatlı-Gelibolu'da yaptım. Askerlik dönüşü TDCİ Divriği Madenleri Müessesesinde ocak mühendisi olarak göreve başladım. A.Kafa işletme Şefliği, Emniyet Mühendisliği, Eğitim Şefliği, Etüd Pl. Şefliği gibi görevlerde bulundum. Aralık 1970 yılında Tekrar Karabük TDCİ'ye tayin oldum. 1972 - 1975 yılı sonu arasında Divriği Konsantrasyon ve Pelet Tesisleri Kontrol Müdürlüğünde Tatbikat İşleri Başmühendisi olarak çalıştım.

13 Ocak 1976 - Temmuz 1979 tarihleri arasında (3,5 yıl) Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları, Tevsiat Genel Md. Yardımcılığı Teknik Emniyet Şefi olarak, 31 Aralık 1996 tarihine kadar da Erdemir Hammaddeler Müdürlüğünde Başmühendis olarak çalıştım ve bu tarih itibarıyla askerlik dahil 33,5 yıllık çalışma hayatım sonunda emekli oldum.

Bu tarihten itibaren Emekli olarak İstanbul'da ikamet etmekteyim. 1972 doğumlu Nihan (İÜ İng. Dili ve Edb.), 1974 doğumlu Tuğba (YTÜ Mimarlık) isimli iki kız ve iki kızımından da birer 13 ve 7 yaşlarında iki erkek torun sahibiyim.

Güven Önal

1940 yılında doğan Güven Önal, 1963 yılında İTÜ Maden Fakültesini bitirerek, aynı yıl Cevher Hazırlama Anabilim Dalında Asistan olarak göreve başladı. 1970 yılında "Doktor" ünvanını aldı. 1970-72 yılları arasında İngiltere'de Imperial College'de araştırmalar yaptı. 1975 yılında "Doçent" ünvanını aldı. 1979-1981 yılları arasında Alexander von Humboldt bursu ile ödüllendirildi ve B.Almanya-Berlin Teknik Üniversitesi'nde araştırmalarda bulundu. 1981 yılında "Profesör" olan Güven Önal'ın Türkçe ve yabancı dilde 36'sı kitap, kitap bölümü ve editörlük olmak üzere 450'nin üzerinde bilimsel ve teknolojik yayını bulunmaktadır. Prof. Önal, Rus Bilim Akademisi Ekoloji ve Çevre Bölümü ile Yugoslav Bilim Akademisi üyeliğine seçilmiş, 2010 yılında Pittsburg Üniversitesi Bilim ödülünü kazanmıştır. Balkan Ülkeleri Cevher Hazırlama Bilim ve Teknoloji Akademisinin Başkanıdır. Kendisine, Romanya Baie-Mare Teknik Üniversitesi tarafından Fahri Profesör ünvanı verilmiştir. Ayrıca, uluslararası Cevher Hazırlama Kongresi Bilim ve Yürütme Komitesi Üyeliği, Pittsburg Kömür Kongresi Organizasyon Kurulu üyeliği, Balkan Cevher Hazırlama Kongresi Organizasyon Kurulu Başkanlığı görevlerini yürütmektedir.

200'ün üzerinde teknolojik araştırma ve projeye araştırmacı, yürütücü ve yönetici olarak katılan Önal'ın proje koordinatörlüğü, danışmanlık gibi endüstriyel faaliyetleri ve Üniversite-Sanayi İşbirliği konusunda çalışmaları bulunmaktadır.

Çok sayıdaki Ulusal ve Uluslararası mesleki kuruluşların, Vakıf ve Derneklerin kurucusu ve yönetim kurulu üyesi olan Güven Önal, halen İTÜ Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi, Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı ve Metek Madencilik şirketinin sahibidir. 2 erkek çocuk, 2 erkek ve 2 kız torun sahibidir.

ANI

Yıllar önce, seksenli yılların ilk yarısında, Karabiga civarındaki bir cıva madeninde arama için üniversitede bir maden yatakları profesörünü görevlendirmiştik. Kendisi sahada jeolojik harita yaptı ve bazı yarmalar açtı. Hazır-

ladığı raporda yarmalara isim koymuş, isimler maden şirketi ortaklarının ve benim ismim. Yani, Yarma Güven, Yarma Cahit, Yarma Melih, kendi ismini de ihmal etmemiş, Yarma Atilla. Bu madende, Türkiye'de ilk kez gravite ile cıva (zinover) zenginleştirme ve retort kurularak 5.000 şişe cıva üretildiğini de vurgulamak isterim. Bu projenin gerçekleşmesini sağlayan Cahit Özden, Umur Gençoğlu ve Prof.Dr. Feridun Dikeç'i rahmet ile anar, Melih Sipahioğlu ve Prof.Dr. Atilla Aykol'a sağlıklı, uzun ömürler dilerim.

Taner Subaşı

12.08.1939 tarihinde Balıkesir Gönen'de doğdum. İTÜ Maden Fakültesinden Haziran 1963 tarihinde mezun oldum. Üniversiteden sonra askerliğimi Polatlı'da yedek subay okulunda yaptım ve 1966 yılı başında daha önce staj yaptığım Almanya'ya giderek bir yıl Metallgesellschaft Sachtleben firmasının Meggen'deki çinko kurşun madenlerinin yer altı işletmesinde çalıştım. Yılsonunda Türkiye'ye dönerek İTÜ' den çok değer verdiğim rahmetli hocam Namık Esmer'in tavsiyesi ile özel bir maden şirketinin Bigadiç'teki yer altı bor tuzları maden ocaklarında Şubat 1967 tarihinde işe başladım. (O tarihte henüz bor tuzları devletçe işletilecek madenler kapsamına alınmamıştı.) Daha sonra çalıştığım şirketin Hekimhan'da, Ordu'da, Akdağmadeni'nde çinko kurşun, Niğde'de wolfram, antıman maden işletmelerinde çalıştım. 1985 yılı başında çalıştığım şirkette görevime part-time olarak devam ettim ve ülkemizde birçok yerde çeşitli maden işletmeleri ile cevher hazırlama tesisleri projeleri yaparak işletmelerini gerçekleştirdim. Uzun sayılabilecek meslek hayatımda çeşitli enteresan anılarım oldu, bunlardan birini burada aktarıyorum. 1972 yılında Ordu ilinin güneyindeki Kabadüz ilçesi yakınında yeraltı işletme metodu ile çinko kurşun madeni üretilen triyaj (el ile yüksek tenörlü madenleri ayıklama) ile ayırdığımızda kalan düşük tenörlü madenleri flotasyon tesisimizde işleyip selektif çinko ve kurşun konsantresi elde ederek ihraç ediyorduk. Bu bölgedeki çinko, kurşun madeninin özelliği olarak yüksek tenörlü (metal içeriği yüksek) ama rezervleri az oluyordu. Bu konuları teknik arkadaşlar ile tartışırken yanı-

da bizi dinleyen bir işçimiz 'Mühendis Bey burada maden bitmez, sizden evvel çalışanlar katırlarla taşıya taşıya bitirmediler' demişti. İzafiyetin somut bir örneği, kişiye göre değişen değerler farklılık gösterir işte bu yüzden bilhassa teknikte kabul edilen birimler, değerler baz alınmaktadır. 1984-85 yıllarında Kilis'te açık maden ocağı işletmesi ile manganez cevheri üretimi, 1985 yılından sonra Adana Kozan Horzum yaylasında çinko madeni flotasyon tesisi projesi ve makinaların yerli olarak imalatı ile maden sahasında monte edilerek işletmeye alınması, sonraki yıllarda Şebinkarahisar çinko, kurşun, bakır madeni flotasyon tesisi projesi ve montajı ile işletmeye alınması, Adana, Aladağ (Karsantı) krom konsantresi için kırma ve öğütmeden sonra sarsıntılı masaların imalatı ile tesisin devreye alınarak çalıştırılması, Giresun Harşit köprü başında çinko kurşun madeni flotasyon tesisi projesi ve tesisin kurularak işletmeye alınması, 1991-93 yıllarında Etibank yönetim kurulu üyeliği 2002-2005 yıllarında Siirt Madenköy'de bakır flotasyon tesisi kurulması, 2006-2016 yıllarında çeşitli metal madeni işletmeciliği ve cevher zenginleştirme işleri yaptım. Bu süreç içinde devlet planlama metal madenleri özel ihtisas komisyonu üyeliğinde ülkemiz krom madenleri ilgili çalışmalarımız oldu. 2019 yılından itibaren aktif çalışma hayatından çekildim.

Erdil Baruönü

Ereğli Kömürleri İşletmesi Müessesesi (EKİ) memurlarından merhum Talat Barunöng ve eşi merhume Fatma Zehra Barunönü'nün ikinci çocuğu olarak 1940 yılında Zonguldak'ta doğdu.

İlk, orta ve lise öğrenimini Zonguldak'ta, EKİ Üzülmez Özel İlkokulu ve Mehmet Çelikel Lisesinde tamamladı. 1963 yılında İTÜ Teknik Okulundan Maden Mühendisi ve 1970 yılında Clausthal Teknik Üniversitesi/Almanya, Cevherhazırlama Yüksek Mühendisi unvanıyla mezun oldu.

1962 Zeche VİCTOR ¾ Castrop Rauxel Bochum, 1963 Zeche ZOLLVEREİN Essen Katernberg, Batı Almanya Taşkömürü İşletmelerinde staj yaptı. Çalışma hayatına 1963-1966, Klöckner Werke AG. Batı Almanya, Ocak

Mühendisi olarak başladı. Daha sonra sırasıyla;

1967-1972 Zonguldak MANKAP A.Ş. Kurucu Ortak, Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdürü

1970-1971, AG. Des Altenbergs Çinko-Kurşun İşletmesi/ Batı Almanya; İşletme Mühendisi olarak görev yaptım.

1972-1973, Yedek Subay; İstihkâm Okulu 114. Dönem, Malatya Hava İkmal Merkezi Kurşun İzabe ve Flotasyon Tesisi Kısım Şefi olarak görev yaptım.

1972-1984, Ereğli Kömürleri İşletmesi Zonguldak; Yöneylem Araştırma Kısım Müdürü, Endüstri İşleri Müdür Yardımcısı, Etüt Mühendisi, Ocak Mühendisi olarak görev yaptım.

1984-1990, TC. Başbakanlık Müşaviri olarak görev yaptım.

1990-2005 Kasım; Etimaden İşletmeleri (ETİBANK), Genel Müdürlüğü Teknik Başmüfettişi, Fen ve Tetkik Kurulu Üyesi, Genel Müdürlük Koordinatörü olarak görev yaptım.

10.11.2005 tarihinde emekli oldu. Çalışma hayatı sürecinde ayrıca; 1985-1987, Karadeniz Bakır İşletmeleri AŞ. Yönetim Kurulu Üyesi ve Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği yaptım.

1985-1989, İş Vakfı Kurucu Mütevelli Heyeti ile Yönetim Kurulu Üyesi idim.

1985-1989, Bedensel Engellileri Güçlendirme Vakfı Kurucu Mütevelli Heyeti ile Yönetim Kurulu Üyesi idim.

1987-1988, Türkiye İşgücü Piyasası Bilgi Sistemi Geliştirilmesi Projesi, TC. Başbakanlık ve Birleşmiş Milletler-ILO. Proje Koordinatörü idim.

1987-1989, Milli Prodüktivite Merkezi Yönetim Kurulu Üyesi idim.

1988-1991 TÜBİTAK Yönetim Kurulu Üyesi idim.

1989-1990, SEGEM Yönetim Kurulu Üyesi idim.

1996-2003, Milli Prodüktivite Merkezi Yönetim Kurulu Üyesi, Yönetim Kurulu Başkan Vekili idim.

1999-2000 ETİBOR A. Ş. Denetim Kurulu Üyesi idim.

2000-2002, ETİMİNE SA. Luxembourg Denetim Kurulu Üyesi olarak hizmet verdi.

Okuma, yazma ve konuşma olarak iyi düzeyde Almanca bilmekte olup, yurt içinde ve dışında "Yeraltı Maden İşletmeleri Planlaması", "İşletme Ekonomisi", "Yöneylem Araştırması", "İş etüdü", "İş ve İşletme Organizasyonu", İş değerlendirme ve ücret sistemleri, "İş tanımları ve İş gerekleri", "Verimlilik teknikleri", "Yönetici eğitimi" gibi uzmanlık alanlarında düzenlenen sertifikalı eğitimlere öğrenci

ve öğretici olarak katıldı. Kalite ve Verimlilik Yönetimi konu alanlarında danışmanlık yaptı.

Eczacı Advıye Baruönü ile evli olan Erdil Baruönü, kızı Doç. Dr. Fatma Özge Baruönü (İstatistikçi/İşletmeci) ve oğlu Çağdaş Talat Baruönü (İşletmeci/Finansçı) olmak üzere iki çocuk sahibidir.

ANI

Ülkemizde yaşanmakta olan kitle halindeki ölümlü maden kazalarının çağrıştırdığı bir anım:

Anılar geçmişi bugüne bağlayan ders alınacak yaşanmışlıklardır. Ülkemizde sık sık meydana gelen ölümlü maden kazalarının hemen ardından yetkili siyasilere ve bürokratların, ölenlere baş sağlığı ve rahmet diledikten sonra, bu kazaların “madencinin kaderi” ve “madenciliğin fitratına” bağlayan beyanları, benim meslek hayatımın başlarında yaşadığım ve aşağıda sunduğum anılarımı çağrıştırıyor.

1960 ila 1970 yıllarında Alman, Fransız ve Belçika taşkömürü madenciliğinde ayak dibi -1100 m kotlarına ulaşan dik kömür damarlarında “ters basamaklı uzun ayak” metodu ve hala ülkemizde uygulanmakta olan yarı mekanize üretim teknolojisiyle çalışılmaktaydı. Bu dönemlerde, bu işletmelerde kazı, tahkimat ve damar içi hazırlık çalışmalarında çalışan Türk asıllı maden işçilerinin, Alman ve diğer milliyete sahip maden işçilerine oranı %60 ila %75 dolaylarında idi.

Neredeyse yarısından fazlası Türkiye’den kırsal kesimden gelmiş ve madenciliği bu ülkelerde öğrenmiş, usta ehliyeti almış olan Türk maden işçilerinin; bu ülkelerin sosyal ve çalışma hayatı sistemlerine uyum sağlamaları, işin tekniğine mevzuatına uygun çalışarak, üretimin yıldızları olmaları, Avrupalı maden işverenlerinin dikkatini çekmiştir. Bu nedenle de 1960’lı yıllardan itibaren, ağır sanayinin gelişmekte olan ülkelere delege edilmesi politikaları doğrultusunda kömür işletmelerinin katılımı uygulamalarının başladığı 1970’in ortalarına kadar

geçen süreçte, bu işletmeler çoğunlukla Türk işçisi istihdam etmeyi tercih etmişlerdir.

Benim Almanya’da çalıştığım ve öğrenim gördüğüm bu süreçte; ne sorumlu mühendisliği yaptığım ve önce 450, daha sonra getirilen 600 Türk maden işçisinin getirildiği taş kömürü işletmesinde, ne de neredeyse tamamı özel sektör maden işletmeciliği yapılan; Almanya, Fransa, Belçika ve İngiltere’deki kömür madeni işletmelerinde kitle halinde ölüme sebep olan ağır maden kazaları yaşanmamıştı.

En son kitle halinde ölümlü maden kazasının Fransa’da 1906’da, Birleşik Krallık’ta 1913’te ve Almanya’da 1946’da olduğu ve Avrupada yaklaşık 52 yıldır ölüm olayı yaşanan maden kazası meydana gelmediği bilinen bir gerçektir. Bir diğer gerçek de kitle halinde ölümlü maden kazalarının yaşandığı o dönemlerde söz konusu ülke sorumlularının bu kazaları “madencinin kaderi” ve “madenciliğin fitratı” olarak izah eden bir beyanın olmaması, tam aksine kazalara neden olan kişisel ve sistem hatalarının araştırılıp sorunun üzerine gidilmiş olduğudur.

Yukarıda paylaştığım anım ve istatistiksel bilgi ile ülke madenciliğimizin her kademe işgücü eğitiminde ve madencilik mevzuatında dünya madenciliğinden bir eksiğimizin olmadığı gerçeği yanı sıra, tarafsız kurum ve kuruluşlarca düzenlenen iş kazaları raporları dikkate alındığında, ülkemizdeki meydana gelen kitle halindeki ölümlü maden kazalarının, “kişinin mukadderatı” ve “madenciliğin fitratından” kaynaklanmaktan ziyade; bende ülkemizde uygulana gelen madencilik politikalarında yapılan yanlış tercihlerden ve “gözetim-denetim” den sorumlu yetkili işletme birimleri ile görevli kurumlar tarafından düzenlenen denetim raporlarında ortaya konulan tespitlerin ve uyarıların vadesinde yerine getirilmemesi halinde, bu duruma müdahale edecek işlevsel bir hukuki mekanizmanın devreye girmesini engelleyen bir sistem yetersizliğinden kaynaklanmakta olduğu kanısını oluşturmaktadır.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

M. Hulusi Berk

1973 yılı Haziran ayında Hacettepe Üniversitesinden Maden Y. Mühendisi olarak mezun oldum.

Öğrenimimi MTA bursu ile tamamladığım için, mezuniyet tarihim takip eden 3. gün MTA Teknoloji Şubesinde çalışmaya başladım. Kısa bir süre sonra, 1973 yılı Kasım ayında Etibank Seydişehir Alüminyum Tesisleri, Alüminyum Müdürlüğünde Üretim Mühendisi olarak çalışmaya devam ettim. Haziran 1977 tarihine kadar devam eden bu süreç içerisinde Norveç Norsk Hydro Karmoy Alüminyum Fabrikasında 5 ay kadar eğitim gördüm.

Temmuz 1977 tarihinde Demir Export A.Ş.'de Üretim Mühendisi olarak çalışmaya başladım ve Mayıs 2005 tarihine kadar çeşitli proje ve görevlerde yer aldım. Haziran 2005–Mayıs 2008 tarihleri arasında Acarlar Madencilik İnşaat Sanayii Ltd. Şirketi'nin yurt içi ve yurt dışı projelerinde çalıştıktan sonra ayrılarak Serbest Mühendis olarak 2013 yılına kadar yurt içinde, özellikle Madencilik ve Enerji üretimi konusunda danışmanlık projelerinde yer aldım.

2018–2022 yılları arasında Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi “Fotoğrafçılık ve Kameramanlık” ve “Tarım Teknolojisi” bölümlerinde eğitim ve sınavlara katılarak önlisans dereceleri ile mezun oldum.

1974 yılında evlendiğim G. Sevinç Berk ile beraber 2 çocuk (Koray, 46 ve Aysu, 42) ve 3 torun sahibiyiz.

ANI

Özgeçmişimde mezuniyet tarihim takip eden 3. gün çalışmaya başladığımı vurgular iken; vermek istediğim mesaj bence önemli idi. Yaşadığımız günler için gerçek dışı gibi görünen bu olayın gerçekleşmesinin esas nedeni, bence; o tarihlerde çok yerinde bir kurgu ile Etibank, MTA gibi öncül meslek kuruluşları ve diğer Üniversiteler ile Hacettepe Yer Bilimleri Enstitüsü yöneticilerinin arasında organize edilen işbirliği sonucunda gerçekleşmiş olması idi. Bu organizasyon sadece iş hayatına derhal başlamak dışında çok önemli başka avantajları da yaşamamıza, ilk mezunlar olmamıza rağmen mesleğimize ısınmamıza ve hatta sarılmamıza neden olmuştur. Örneğin ilk yaz tatilinden başlamak üzere her sene (4

sene) her biri 60 günü bulan staj olanaklarının hepimize çok önemli katkı sağladığını düşünmekteyim.

Bölümün ilk öğrencileri olmak, kuruluş aşamasını beraberce yaşadığımız sınırlı sayıdaki öğretim üyesi ile eğitime devam etmek, yukarıda vurguladığım organizasyon ile mükemmel bir şekilde çözümlenmiştir. Bu konuda Üniversite Yönetimi ve başta rahmetli Prof. Gürol Ataman ile Dr. Sadrettin Alpan'ın çaba ve emekleri yadsınamaz. Bu çaba sonucunda, her birinin meslekteki bilgi birikimi ve deneyimleri tartışmasız olan hocalarımız ile eğitimimizi tamamlama olanağına kavuştuk. Üniversite kadrosunda yer alan akademisyen hocalarımız dışında, bu oraganizasyon sonucunda bize, veya en azından bana, katkısı olduğuna inandığım Sayın Sadrettin Alpan, H. Avni Yazan, Ali Akar, Tuğrul Erkin, Selçuk Demirsöy, Rüştü Ovaloğlu, Mehmet Güney, Fuat Yavuz Bor, Yücel Erdem, Savcı Özbayoğlu, Gültekin Güngör, Tefik Güyagüler ile beraber Bölüm'ün kadrolu tüm hocalarını burada şükran ve minnet ile anmak isterim.

Bizim mezuniyetimizden sonra bu güzel işbirliğinin kaç sene daha devam etmiş olduğundan emin değilim ama halen işleyen bir sistem olmadığından eminim. Üniversitemizin bugün geldiği noktada, 50-55 yıl önce yaşanan bu deneyimin hatırlanması dileğim ile...

Tahsin Barbaros Şatırlar

15.10.1949 tarihinde İstanbul'da doğdum. 1973 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü (BSC) ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü Kaya Mekaniği Yüksek Lisansını (MSC), 1975 Moskova Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü “Araştırma Sondajlarını, 1977 İstanbul Üniversitesi İşletme Bölümü “Uluslararası İşletme Yüksek Lisansını (MBA) 1984 yılında tamamladım. 1973-1975-MTA Sondaj Dairesi UNDP Borfiri Bakır Projesi Sondaj Kamp Şefliği, 1975-1979-MTA Sondaj Kamp Şeflikleri ve Baş Mühendisliği, 1979-1980-STFA Suudi Arabistan, Libya Tünel ve Liman Projelerinde Mühendis ve Bölge Temsilcisi, 1980-1982-MTA Sondaj Servis Şefi ve Bölge Müdürlüğü görevlerinde bulundum. 1982-1984-STFA Suudi Arabistan ve Tunus Şantiye Şefi ve Bölge Temsilciliği 1984-1992-STFA Grup Şirketlerinde Orta ve Uzak Doğu İş Geliştirme Müdürlüğü,

1992-1994-STFA Madencilik A.Ş. Genel Müdürlüğü, 1996-2004- Toprak Mermer San. A.Ş. Kurucu Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Üyesi, 2004-2008-Tradex USA LLC. Genel Müdürlüğü, Madencilik Bayram Bülteni 04 Aralık 2013 43 2008- Barkom Grup Sondaj Ekipmanları Ltd. Şti. Yöneticiliği yaptım. Ayrıca 2000-2004- Türkiye Mermer Doğal Taş ve Makinaları Üreticileri Birliği (TÜMMER) Kurucu Başkan ve Yönetim Kurulu Üyesi, 2000-2008- İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (IMMIB) Yönetim Kurulu Üyesi ve Başkan Vekilliği, 2000-2008- Madencilik Sektörü Başkanlar Konseyi (MSBK) Yönetim Kurulu Üyesi'nde bulundum.

1980 yılında MTA Sondaj Servis Şefi iken Zonguldak ve Bartın'da ilk defa 1000 m üzerinde kömür sondajlarında rotari-elmaslı makine kombinasyonu ile karotlu sondajları başlattım ve bugün aynı uygulamayı tüm Türkiye'de görmekten mutluluk duyuyorum.

Ali Zeybek

13.07.1950 Ankara doğumluyum. Evliyim, bir kızım var. 1973 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'nden Şeref Derecesi ile mezun oldum. 1981 yılında University Of Bradford-İngiltere Proje Yönetim Sertifikası aldım. Devlet, Vehbi Koç Vakfı ve OECD Burslarını almaya hak kazandım. CPM, Pert, Avrupa Birliği, Toplam Kalite, Sap Eğitimleri aldım.

1973-1982 yılları arasında Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Eximbank, Özel Sektörde; uzman, müdür vekili, başmühendis, satış mühendisi olarak çalıştım. 1982-1987 yılları arasında Ordu Yardımlaşma Kurumu (OYAK) uzman, Proje Değerlendirme ve İzleme Müdürü olarak çalıştım. 1987-1988 yılları arasında Özel Sektörde Genel Müdür Yardımcılığı yaptım. 1988-1991 yılları arasında Devlet Planlama Teşkilatı (DPT)'nda Araştırma Grup Başkanı-Yatırım Teşvik Daire Başkanı olarak görev yaptım. 1991-2005 yılları arasında Toprak Holding A.Ş.'de Endüstriyel Şirketler Başkanı-İcra Kurulu Başkan Yardımcısı olarak çalıştım.

2005 yılında başladığım Hayat Kimya A.Ş.'de Yurtdışı Yatırımlar Koordinatörü, Stratejik Planlama Ve İş Geliştirme Koordinatörü, İcra Kurulu Kıdemli Başkan Yardımcısı olarak çalışmaya devam ediyorum.

Lisanslı basketbol, voleybol, futbol oyuncusuyum. Türk müziği dinlemeyi seviyorum.

Fikri Kahraman

1950 yılında Midyat'ın bir köyünde dünyaya gelmişim. İlkokulu köyde, ortaokulu Midyat'ta Liseyi Mardin'de okudum. Haziran 1973'te Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum.

Finlandiya Outokumpu bakır madeninde 3 ay çalıştım. Açılan sınavı kazanarak MTA adına doktora yapmak üzere Eylül 1973'te İngiltere'ye gittim. Mart 1979'da "Londra Üniversitesi Imperial College Dept.of Mineral Processing" den doktora ünvanı olarak yurda döndüm.

Nisan 1979'da MTA Genel Müdürlüğünde göreve başladım. Mecburi hizmetimi üniversiteye devrederek Ağustos 1979'da Ege üniversitesinde Dr. Asistan olarak göreve başladım. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında 1982'de üniversite ile ilişkiğim kesildi. Mecburi hizmet nedeni ile MTA'ya geri döndüm, ancak MTA isteğim dışında sürgün olarak beni Diyarbakır Bölge Müdürlüğü emrine tayin etti. Bu belki de MTA tarihinde yurt dışında doktora yapmış birinin bu şekilde görevlendirilmiş olması bir ilktir.

1984 yılında üniversite, açtığım davayı kazanmam sonucu beni göreve çağırdı. Ancak YÖK varken üniversitede çalışmaya niyetim yoktu.

1991 yılında rahmetli Demirel ve Erdal İnönü'nün koalisyon kurlmaları arifesinde Diyarbakır'a geldiklerinde ilk iş olarak YÖK ü kaldıracaklarını vaat etmeleri üzerine 1992'de Dicle Üniversitesinde Maden Mühendisliğinin kurucu bölüm başkanı olarak üniversitede yeniden göreve başladım. 1995 yılında doçent 2003 yılında profesör oldum. 2017 yılında yaş haddinden emekli oldum. 2019 yılında Şırnak Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünde yeniden göreve başladım. Halen aynı yerde öğretim üyesi olarak görev yapmaktayım.

ANI

Bir işçi sendikasının iş mahkemesinde açtığı bir dava kapsamında bilirkişi olarak ben ve maden mühendisleri odasından bir arkadaş 1980 yılında Konya Sarayönü cıva madenine gittik.

Hâkim bize dava dosyası ile ilgili olarak bilgi verirken "Bu davalardan bıktık ne olmuş yani vardiyanın 6 saat yerine 8

saat olması” mealinde sözler söyledi. (Bilindiği üzere cıva gibi sağlığa zararlı madenlerde alınması gerekli tedbirlerden biri vardınının 6 saat ile sınırlandırılması gerekir) Madene inmek üzere gerekli teçhizat ve giysileri giyerek hazırlandık. Hâkim biz ve sendikanın avukatı ana galeriden inmeye başladık. İnerken her 50 metre kod farklarında düzlükler vardı. 2. Düzlüğe geldiğimizde hâkim siz gidin ben sizi beklerim deyip daha aşağıya inmedi. Biz kazı-üretim yapılan işyerlerini dolaşarak numuneler aldık. 1.5-2 saat sonra yukarı çıktık. Çıkışta hâkimin ilk söylediği söz “Bu nasıl işyeri yahu burada 6 saat durmak bile zor.” şeklinde oldu. Anlaşılacağı üzere işin mahiyetini bilmeden ön yargı ile hareket etmemek gerekir.

Murat Çakıl

1973 Haziranında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden (ilk mezunlardan) mezun oldum.

3yıl MTA da çalıştım. 1977 yılında İzmir Bayındır Kurşun Çinko Filatasyon tesisini kurdum.

1979 yılında Basınçlı Hava (Kompresör) sektörüne girdim. 5 yıl Lupamat Kompresör Fabrikasında Teknik Müdür olarak çalıştıktan sonra, Kompresör Sanayi Pazarlama Ltd. Şirketini 1984’te kurdum.

İki yıl önce işyerimi yetiştirdiğim elemanlara devrederek kendimi emekli ettim. 1977’den beri İzmir’de yaşıyorum. Dr. Ayşe Çakıl ile evliyim. Bir oğlum ve eşi ve de iki torunum var. Sınıf arkadaşlarımızdan dördü aramızdan ayrıldı. Kalanlardan 5-6sı ile hala ilişkilerimiz sıcak. Zaten 18 kişiydik. Tüm meslektaşlarıma sağlıklı yaşantılar dilerim.

İrfan Bayraktar

1950’de Turgutlu’da doğdu. 1973’te Hacettepe Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi’nden Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu ve 1978 Ekim’e kadar bölümde asistanlık görevi yaptı. 1979-1983 yılları arası Birmingham

Üniversitesi, “Minerals Engineering Department”da doktora çalışmalarını tamamladı.

Doktoradan sonra meslek yaşamını, 1984-2011 arası, sektör şirketlerinde mühendis-yönetici, üniversitede öğretim üyesi olarak sürdürdü. Aktif yöneticilik görevini 2011’de noktaladıktan sonra sektör şirketlerine danışmanlık yaparak meslek yaşamına devam etmektedir.

Yarım asırlık meslek yaşamında cevher zenginleştirme alanında çok sayıda tesis projeleri gerçekleştirmiştir. Örneğin, Demir Export Lahanos-Flotasyon, Çine Akmaden (Sibelco)-Flotasyon, Kale Maden-Flotasyon, GüralCam-Hammadde (Kuvars) Hazırlama, Kırıkkale Gazbeton-Hammadde Hazırlama (Kuvarsit, Kireç), Bilfer Ayvalık Ayazmant-Manyetik Ayırma (Manyetit) ve Bakır Flotasyon Tesisi, Sivas Eskiköy-Krom Konsantratörü Rehabilitasyonu, Bilfer Çaltı Manyetik Ayırma ve Pirit Flotasyon tesisleri.

Cevher Zenginleştirme konularında 40’tan fazla mesleki yayını vardır. 1984-86 Oda Yönetim Kurulu üyeliği ile 13.Madencilik Kongresi (1993) ve 25. İMCET (2017) Yürütme Kurulu Başkanlığı yapmıştır.

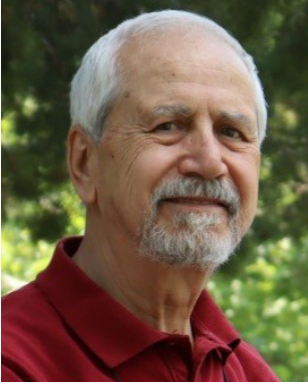
ANI

1999 yılında Ankara Çimento Fabrikası değirmeninin içinde bilirkişi olarak çalışırken, sınıflandırıcı geri dönüş yolları iyi temizlenmediğinden, incelemem o noktaya geldiğinde başımdan aşağı çimento çığı aktı. Çimento ile tam anlamıyla duş yaptım. Değirmenin öbür ucundaki diğer arkadaşlar benim bu hâlimi fotoğraflamışlar. Fotoğraf, ben olabildiğince temizlendikten sonra çekilmiş. Böylece çimento ile duş yapan belki de ilk mühendis ben oldum.

Orhan Bektimuroğlu

1950 yılında Çankırı’da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimi Ankara’da yaptım. 1968 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Bölümüne başladım ve 1973 yılında mezun oldum. Üniversiteyi MTA’dan (Maden Tetkik Arama) burs alarak okuduğumdan, aynı yıl MTA Teknoloji Dairesinde işe başladım. Daha sonra MTA Endüstriyel Hammadde Dairesi ve Fizibilite Etütleri Dairesinde çalıştım. MTA dan 2015 yılında emekli oldum.

İsmail Şenel

Orta Doğu Teknik Üniversitesini bitirdikten sonra Yüksek Mühendis olarak başladığı iş yaşamını; Uluslararası İlişkiler, Dış ve İç Ticaret, Pazar Araştırma ve Geliştirme vb. konularında çeşitli devlet ve özel kuruluşlarda üst düzey yönetici olarak 27 yılı aşkın hizmetten sonra daha geniş kitlelere bilgi ve deneyimlerini aktarmak amacıyla 2000 yılında noktalamıştır.

Bilginin paylaşıldıkça değer kazandığına inanan Şenel; sivil toplum kuruluşlarına (WWF, Kırsal Çevre Derneği vb.) gönüllü olarak uzun yıllar emek ve katkı sağlamıştır. Bu dönemde yaklaşık beş yıl Hacettepe Üniversitesinde yarı-zamanlı öğretim üyeliği de yapmış olan Şenel, halen doğa ve amatör kuş gözlemi yaparak yaşamını sürdürmektedir.

Dinçer Kara

1951 yılında doğdu. Evli ve bir çocuğu var. Çok iyi derecede İngilizce; iyi derecede Almanca, Fransızca; temel seviyede Rusça biliyor.

1973 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Maden Mühendisi, 1990 yılında ise Maden Yüksek Mühendisi unvanlarını aldı.

1973 yılında Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünde göreve başladı ve 2,5 yıl Hasançelebi, Akşehir, Yalvaç ve Sarıkaya sondaj kamplarında Sondaj Mühendisi ve Kamp Şefi olarak görev yaptı.

1976-1977'de bir yıl süreyle Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Kurumu tarafından Afşin- Elbistan Projesi için eğitim amaçlı olarak Almanya'ya gönderildi.

Dönüşte AEL Müessese Müdürlüğünde, hemen hemen projenin başlangıcından termik santralin üretime başlamasına kadar 10 yıl süreyle değişik pozisyonlarda çalıştı. Son görevi Müessese Md.Yrd. olmuştur.

1987 - 1993 arası TKİ Genel Müdürlüğü Etüt Tesis Dairesi Başkanlığında çalıştı.

1993 - 2006 yılları arasında Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nda; Sanayi Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürü, Küçük Sanatlar ve Sanayi Bölgeleri ve Siteleri Genel Müdürü, Sanayi Genel Müdürü olarak görev yapmıştır.

3 Nisan 2006-2 Nisan 2008 tarihlerinde, 2 yıl süreyle İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD)'nin Paris'teki merkezinde çalıştı (birinci yıl CFE (Girişimcilik Merkezi, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi ve Bölgesel Kalkınma Müdürlüğü), ikinci yıl ise STI (Bilim, Teknoloji ve Sanayi Müdürlüğü) görev yaptı).

4 Nisan 2008 tarihinde Sanayi ve Ticaret Bakanlığında Bakanlık Müşaviri olarak göreve başladı ve 23 Ağustos 2011 tarihinde emekliye ayrıldı.

Maden Mühendisleri Odasında uzun yıllar Yayın Kurulu Üyesi ve 32. Dönem Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yaptı ve oda adına birçok komisyonda çalıştı.

Değişik tarihlerde yurtdışında yapılan birçok uluslararası toplantıya Heyet Başkanı ve Türkiye Delegesi olarak katıldı. Yurtiçi ve yurtdışında madencilik, Ar-Ge, KOBİ, inovasyon, enerji, sanayi ve teknoloji konulu birçok yayını bulunmaktadır.

Beş Yıllık Kalkınma Planları hazırlık çalışmalarında Özel İhtisas Komisyon Başkanlığı ve Raportörlük görevleri üstlendi.15-16 Haziran 1995 tarihinde gerçekleştirilen İkinci Sanayi Şurası'nın Yürütme Kurulu Başkanlığını yaptı.

ANI

Mayıs 1976 tarihinde Afşin-Elbistan Projesi için bir yıl süreyle Almanya'ya eğitime gönderildik. Eğitim amaçlı bulunduğum Zukunft Açık İşletmesine zaman zaman Aachen Teknik Üniversitesinden gelen hocalar üniversitelerinin maden bölümünde doktora yapmamı öneriyorlardı. Almanyadaki son ayımda, önce buradaki eğitimimizi finanse eden ve bize burs veren kuruluşa giderek burada doktora yapmak istersem bursumun devam edip etmeyeceği sordum. Doktoraya kabul edilirse bursumun devam edeceği yanıtını müteakip Aachen Teknik Üniversitesi Maden Bölümüne doktora programı için başvurduğum ve kabul edildim. Kayıt işlemleri sırasında tanıştığım Türk arkadaşlarla gittiğim öğrenci lokalinde kendini baş asistan diye tanıtan başka bir Türk ile tanıştırdım. Bu kişi benim Afşin-Elbistan Projesi için Almanya'ya geldiğimi ve eğitimin tamamlanmasını müteakip Almanyada kala-

rak doktora yapma kararına üzüldüğünü söyledi ve Nazım Hikmet'in "Kerem Gibi" şiirinin "en yanmasam/Sen yanmasan/Biz yanmasak/Nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa" mısralarını söyleyerek "Sen gitmesen/Ben gitmesem/Kim yapacak Elbistan İşletmesini" diyerek beni eleştirdi. Benim zaten bu konuda tereddütlerim vardı. Bu olay üzerine kendisine teşekkür ederek doktoradan vazgeçtim ve Türkiye'ye döndüm. Önce Ankara'ya oradan bavulumu alıp Elbistan'a gitmek üzere otobüse bindim. 9-10 saatlik yolun Pınarbaşı'ndan sonrası 3-4 saatlik kısmı stabilizeydi. Elbistan'a vardığımızda bavulumu bulmakta zorluk çektim. Zira tozdan rengi değişmişti.

Elbistan'a dönenleri iki kişi bir odada kalacak şekilde bekâr lojmanına yerleştirdiler. Ne işletmede nede bekâr lojmanında sıcak su yoktu. Yani duş alma imkânımız bulunmuyordu. Almanyadan anneme hediye olarak getirdiğim su ısıtıcısının annemden ziyade bana gerektiğini düşündüm ve oda arkadaşımın aldığı bir kovada su ısıtarak ben, oda arkadaşım ve birkaç diğer arkadaş banyo yapıyorduk.

Almanyada ilk 4 ay verilen lisan eğitimi sırasında tek kişilik odalarda, üç öğün yemek verilen buzdolabı, çamaşır makinesi ve 24 saat sıcak su bulunan modern yurtlarda kaldık. İşletmedeki eğitimimiz sırasında ise Türk işçiler için yapılan heim dedikleri yurt benzeri binalarda daireler tahsis edildi. 4 kişiye bir daire verildi. Dairelerde 2 oda, bir salon, mutfak, tuvalet vardı. Binanın ortak kullandığı bölümde ise çamaşır ve kurutma makineleri, lokal vs. bulunuyordu. Ben dahil bir çok arkadaş burayı beğenmeyip işletmelere yakın yerlerde oda, daire vs. kiralamıştık.

Almanyada bize sunulan ve o zaman bizim beğenmediğimiz barınma koşullarına karşın Türkiye'de zamanının en büyük projesindeki ilkel koşullar karşısında şaşırıp kalmıştım. Bu durum proje yönetiminde de fazlasıyla bulunmaktaydı.

M.Gökhan Oktar

8 Haziran 1948 Çanakkale doğumluyum. Evli ve iki çocuk babasıyım.

1968-1973 yıllarında Hacettepe Üniversitesi, Maden Yüksek Mühendisliği okudum.

1973-1990 ETİBANK Genel Müdürlüğü Kırka Bor, Milas Boksit, Beyşehir Barit, Bigadiç Kolemanit maden işletmeleri; mühendis, başmühendis, teknik müdür olarak görev yaptım.

1990-1997 yılları arasında ETİBANK Genel Müdürlüğü'nde Planlama ve Koordinasyon Dairesi Başkanlığı, Planlama ve Fizibilite & AET ilişkilerinden sorumlu Müdür olarak görev yaptım.

1997-1998 yılları arasında Petrokimyasal yakıt katkı maddeleri üretimi ve pazarlaması üzerine çalışma yürüten PETROYAK A.Ş.'de Genel Müdürlük yaptım.

1998-1999 yılları arasında (7 ay Trona projesi) Koç Holding, Demir İhracat A.Ş. Trona Projesi'nde Proje Danışmanlığı yaptım.

1999- 2014 yılları arasında Acarlar İnşaat Madencilik Ltd.'de Teknik Müdürlük yaptım.

2014- 2016 yılları arasında Çeltikçioğlu İnşaat Erzincan içme suyu depo ve şebeke yapımında (AB finansmanlı FIDIC projesi) Proje danışmanlığı yaptım.

Çalışma alanları: Bor cevher zenginleştirme tesisi, Kolemanit işletmesi cevher zenginleştirme tesisi ve açık işletme, Boksit açık ve yeraltı ocakları, Barit açık işletme ve yıkama. Genel Müdürlük İşletmelere yönelik projeler. Altyapı, karayolu, göletler ve evsel atık depolama alanları yapımı. Erdemir Manganez ve Küre Bakır dekapaj çalışmaları.

ANI

Üniversitenin üçüncü sınıfındayken hocalarımız tarafından sınıfça Zonguldak'a kömür ocaklarına bir teknik geziye götürüldük. Daha önce de Mihaliççik krom işletmesine, Ergani bakır işletmesine, Keban kurşun işletmesine, Guleman krom işletmesine sınıfça gezilere gitmiştik. Zonguldak çok daha büyük ve çok farklı idi. Yeraltına Karadon ocağında inecektik, galiba 450 metre derine gidiyorduk. Bir yerde tulum ve çizme giydik, baret taktık, belimize bir batarya bağladık, barete de bir fener monte edildi. Kömür ocaklarında grizu patlamasını önlemek için pek çok önlemler alınır, alevli madenci lambası, kibrit, çakmak ve kıvılcım çıkarabilecek her şey yasaktır yeraltında. Oysa diğer metal işletmelerinde yeraltına alevli - aynalı madenci lambaları ile inmiştik. Gerekli denetimlerden sonra bizi kafeslerin (bir tür asansör) olduğu kuleye götürdüler. Bir süre hareket olmadı, sonra "ocakta göçük olmuş, başka ocağa gideceğiz" dediler bize. Otobüse bindik Kozlu ocağına gidiyoruz, atölyeler, depolar gibi iki sıra dizili binalar arasından geçerken sesimiz kesildi, içimiz acıdı: Binaların duvar dibinde briket gibi üst üste dizilmiş yüz

kadar tahta tabut görmüştük; oradaki marangozhanede yapılmış olsalar gerekti. Göçük ya da grizu patlamasında çok insan ölürdü; belediye ve morg tabutları ancak daha sıradan ölümlere yeterdi. Birdenbire bir dehşet sahnesinin içinde gördük kendimizi; göçük, grizu patlaması, yangın, alev, duman, arkadaşları için koşuşturanlar, ağlaşan kadınlar, sedyelerle önümüzden hızla geçen yanık bedenler, ağızları, yüzleri, bedenleri kömürün karasına bulanmış insanlar... Bu tabutlar şu anda yerin altında kazma sallayan bazı insanlar için bu duvar dibinde bekliyorlardı.

Sonunda Kozlu kulesinin önüne geldik, bindik kafeslere, yerin bilmem kaç metre altına indik. Önce aydınlık geniş tünellerden geçtik, sonra karanlık, dar, havasız yerlere geldik. Çevremizde zenci görünümlü, kömür tozu kaplı, maskeli, gözlüklü, baretli, baretinde fenerli, çizmeli, tulumlu insanlar gördük, ömür verip kömür alıyorlardı yerin altından. Bir yerde tavana asılı bir kuş kafesi gördük, içinde bir kanarya vardı; içim yanarak bu dünyanın en bahtsız kanaryasına baktım. Yerin dibinde bir karanlık galerinin bir ucunda çalışıyordu bu garip, yemini ve suyunu veriyorlardı sadece. Güneşi, rüzgarı, yağmuru, temiz havayı görmeden burada ölmekti görevi. O ölüp diğerlerini kurtaracaktı; çünkü o ölünce ocaktaki grizu miktarı tehlikeli düzeyde artmış demek oluyordu, işçiler hemen orayı boşaltıyordu ve o bölgeyi havalandırma çalışmaları başlıyordu. Mühendislik öğrencilerine iyilik yapacaksanız, onları mesleğin zorlukları içinde eğitmelisiniz; bize de düzmece bile olsa öyle yaptılar. Öyle bir yere geldik ki, karşımızda elli altmış santimetre kalınlığında, iki metre genişliğinde dipsiz bir yatay yarık var; üstü taş, altı kömür. "Buradan diğer galeriye geçeceğiz" denildi, peş peşe yattık göbeğimizin üzerine sürünüyoruz, hamburger ortasında tırtıl gibi olduk. Bu gerçekten mesleki açıdan müthiş yararlı oldu benim için; asla kömür madencisi olmayacaktım. Tabutlar ve kanarya zaten çok zalimce idi, göbek aşındırma noktayı koydu. Son noktanın da noktası olabileceğini az sonra öğrenecektim. Yüzümüz gözümüz kararmış şekilde kafeslerden yeryüzünde indiğimizde ortalıkta bazı düdüklükler duyduk, bir hareketlilik başladı. Hemen otobüse bindirildik, eşyalarımızın olduğu yere götürüldük. O arada hocanın sesini duyduk. "Çıktığımız ocakta grizu patlamış!" Zavallı insanlar, zavallı kanarya! İlk ocakta göçük, ikincide grizu; hepsi altı saat içinde. İleride kömür, grizu, göçük sözcüklerini duyarsanız kararmış insanları, tabutları, ağlayan aileleri ve kanaryayı hatırlayın...

Cemal Başsu

1973 Haziran döneminde İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldum. Burslu olmam nedeniyle Etibank Genel Müdürlüğü Maden Aramaları Daire Başkanlığı emrinde Maden Yüksek Mühendisi olarak 14 Ekim 1973 tarihinde göreve başladım. Etibank'a bağlı İşletmelerde(Küre Bakırlı Pirit, Elazığ Ergani Bakır, Beydağ Halıköy Civa ve Antalya Elektrometallurji İşletmelerinde ve en son görevim Eti Bor Genel Müdürlüğü İşletmeler Dairesi Başkanlığından Temmuz 1998 yılında emekli oldum. 1998-2018 yılları arasında özel sektörde yöneticilik yaptım, evli 2 kız evlat babasıyım.

ANI

Mesleğimin ilk yıllarında (1974) Etibank Mazıdağı Fosfat Arama Şantiyesinde maden sahası içinde bulunan köyden (12 haneli) her haneden 1 kişi olmak üzere 12 işçi işe alınmıştı. İşçileri ikişerli olarak grupladık, ve yapacakları işi tarif ettik. Biraz sonra işçilerden birisi iki arkadaşının yapacakları işi anlamadıklarını söyledi, ben de sen anlamıyorsan onlar niçin anlamamışlar dediğimde, bana o iki arkadaşının da TÜRKÇE bilmediklerini söyledi...

Y. Suha Nizamoglu

3 Temmuz 1946'da Tavşanlı'da (Kütahya) doğdum. 1958 yılında Tavşanlı İstiklal İlk Okulunu bitirdikten sonra ortaokul ve liseyi İstanbul'da Saint Benoit Fransız Erkek Lisesinde okudum. 1966 Üniversite giriş sınavlarında hem İstanbul Tıp Fakültesini hem de İTÜ Teknik okul elektrik bölümünü (bu arada tabi İ.Ü. Yüksek kimya, Dişçilik, Ec-

zacılık, Siyasal Bilgiler fakültelerini de kazanmışım) kazanınca baba ısrarı ile Tıp Fakültesine iki yıl devam ettim. Mühendis olma arzusu devam edince 1968'de yeniden Teknik Üniversite sınavlarına girdim. Maden Fakültesini kazandım ve 1973 de Maden Yüksek Mühendisi ünvanı ile mezun oldum. Beni yeraltına sokmak istemeyen babam yurt dışında doktora yapmamı ve akademisyen olmamı istedi. Cemal Birön hocamın Fransa da Nancy Maden Okulunda bulduğu bir olanak sonucu Tam Kesit Tünel Açma Makineleri üzerine doktora yaptım.

Doktoraya giderken hocamdan aldığım söz sonucu Mayıs 1978'de Maden Fakültesine Doktor Asistan olarak girdim. Yerüstü tesisleri ve İş organizasyonu, İstatistik, Elektroteknik, Bilgisayar programlama dersleri verdim. 1983 yılında Doçent oldum. Ayrıca Zonguldak Maden Akademisinde de ders verdim ve EKİ için yapılan 3 projede yer aldım.

1985'te Devlet Bakanlığında danışman olduktan sonra 1986 da Etibank Genel Müdürlüğüne atandım. Bu görev ve 1992 başına kadar iki kez getirildim. İkisinin arasında Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşar yardımcılığı yaptım. İktidar değişikliği sonucu Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı bakan müşavirliğine atandım ve buradan 2000 yılında emekli oldum. Bakan müşavirliğim sırasında 1999 seçimlerine milletvekili aday olarak katıldım.

Emekli olduktan sonra Samsunda FKK Güney Oto Lastik Takoz sanayinde 2006 ya kadar Genel Müdürlük yaptım. Burada Türkiye de ilk defa demir yolu hemzemin geçitlerine lastik döşeme hem de limanlara lastik usturma geliştirip imal ettim.

206 yılında gelen bir teklif üzerine Dedeman Madencilik A.Ş.'ye Genel Müdür olarak geçtim. Bu şirkette 2008-2011 yılları arası yönetim kurulu üyesi olarak kaldıktan sonra, daha önceden de maden sahalarını geliştirmeye çalıştığım Asrometal A.Ş.'ye tam zamanlı olarak geçtim ve 2013 yılında buradan ayrılarak Profesyonel hayatımı tamamladım.

Sosyal sorumluluk projesi kapsamında 8 yıl Türkiye Madenciler Derneğinde Yönetim Kurulu üyesi olarak bulundum. Profesyonel meslek hayatım boyunca, hepsi madenci olmayan, birçok şirkette yönetim kurulu üyelikleri yaptım.

ANI

Madencilikle ilgili güzel bir anımı 1971 yılı yazında 2. Sınıf yazında İspanya'da kömür stajı sırasında yaşadım. Yöneticilerle beraber yeraltına indik. Kafesten en son ben çıktım ve uzun boylu olduğum için galeride yavaş yürüyorum. Öndekilerle aramda biraz mesafe oluştu. Birden hemen arkamda galeri tavanı çöktü. Belki bir adım farkla

kurtuldum. Bir an korkacak gibi oldum ama aklıma hemen yeraltında bu bölümde 5000 kişinin çalıştığı ve her gün yeraltına indikleri geldi. Kendi kendime "hadi bakalım devam" dedim. Takip eden senelerde yeraltına hiç endişelenmeden indim.

Çetin Hoşten

1951 Bursa doğumludur. İlköğrenimini Bandırma Yaman Egeli İlkokulunda, orta ve lise öğrenimini Ankara Mustafa Kemal Lisesinde tamamlamıştır. 1968 yılında girdiği ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden 1973 yılında lisans, 1976 yılında ise yüksek lisans dereceleri ile mezun olmuştur. Meslek yaşamına Kasım-1973'te aynı bölümde asistan olarak başlamış ve mineral mühendisliği alanındaki doktora öğrenimini 1977-1982 yılları arasında Kaliforniya Üniversitesi Berkeley'de tamamladıktan sonra izinli olarak ayrıldığı ODTÜ'deki görevine geri dönmüştür. 1985 yılında cevher hazırlama/zenginleştirme anabilim dalında yardımcı doçent, 1987 yılında doçent ve 1993 yılında profesör kadrolarına atanmıştır. Başlıca mesleki ilgi alanları mineral proses mühendisliği, öğütme ve katı/sıvı ayırımı olmuştur. 2018 yılında emekli olan Ç. Hoşten halen ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nde ek görevli olarak ders vermektedir.

Hüseyin Refik Apul

1973 yılında Hacettepe Üniversitesi Yerbilimleri Enstitüsü Maden Yüksek Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Bu bölüm 1973 yılında ilk mezunlarını verdi. İkinci senenin başında bölüm başkanı bizi toplayarak

“Maden bölümününün jeoloji bölümü ile birleştirerek maden jeolojisi bölümü olarak eğitime devam edileceğini, maden mühendisliği bölümünün kapatılacağını” söyledi. Daha önce hiçbir bilgimiz olmamasına rağmen bütün sınıf maden yüksek mühendisi olarak mezun olmak istediğimizi bildirdik. Bunun üzerine bölüm, maden mühendisliği bölümü olarak devam etti.

Mezun olduktan sonra 4 ay süre ile Outukumpu Oy Keretti, Finlandiya bakır flotasyon tesislerinde staj yaptım.

Kasım 1973'te bitirme tezimi aldığım, o zamanki ismi ile, Etibank Kırka Bor İşletmesinde göreve başladım.

Konsantratör tesisinin devreye girmesi ile vardiya mühendisi olarak çalıştım. Açık işletmede vardiya mühendisi ve bor türevleri şantiyesinde çalıştıktan sonra 1980 yılına kadar konsantratör başmühendisi olarak görev yaptım.

1980 yılında Kütahya Gümüş İşletmesine ilk maden mühendisi olarak atandım. Bu işletmede arama çalışmaları sonucuna göre rezerv hesabı ve açık ocak projelerini yaptım. 1985 yılında müessese müdür yardımcısı (teknik) olarak göreve devam ettim.

1987 yılında 122.4 yıllık kapasiteli kırma, öğütme, liç ve izabe tesisleri devreye girdi.

1992 yılında Kırka Bor Müessese Müdür Yardımcısı(-teknik) olarak atandım.

İkinci bor türevleri tesis projelendirme çalışmalarında bulundum.

1994 senesinde Etibank Genel Müdürlüğü Fen Tetkik Kurulu üyeliğine tayin edildim. Bu yıllarda maden mühendisleri odasında çeşitli çalışmalara katıldım.

2003 yılında kendi isteğimle emekliye ayrıldım. A sınıfı iş güvenliği uzmanlık belgesi alarak çeşitli işyerlerinde çalıştım.

Meslekte 50. yılımı da meslekten uzak yaşayarak sürdürüyorum.

ANI

1987 yılında devreye aldığımız gümüş tesislerinde ilk defa 1992 yılı mayıs ayında proje değerlerinde üretim yapıldı. Bir hafta sonra Kırka Bor Müessesesine tayin yazım masama konulmuştu. Kırka Bor Müessese Müdürlüğü birinci bor türevleri tesisinde 1993 yılında ilk defa yıllık proje değerlerinde üretim yapıldı. 1994 yılında genel müdürlükte fen tetkik kuruluna tayinim çıktı.

Etibank'ta çalıştığım sürede bir sürü anımın içinde beni en çok etkileyen anı buydu.

Mustafa Uyanık

Adım Mustafa Uyanık, 1947 Yılında Elazığ'ın Karakoçan nahiyesinde (şimdi ilçe) doğdum. İlköğrenimimi baba mesleği nedeniyle mersin-mut, siirt-pervari ve kütahyanın köprüören nahiyesinde tamamladım. Ortaokul ve eğitimimi Kütahya ve ilçesi Gediz de lise öğrenimimi ise Kütahya Lisesinde tamamladım. 1969 yılında İTÜ MMF Maden Bölümünü kazandım ve 1973 yılında bitirdim. Meslek hayatıma Kütahya Seyitömer Açık Linyit işletmesinde başladım. 1980 yılında kütahya magnezit işletmelerine geçtim. 15 yıl burada çalıştıktan sonra İzmir Mta Bölge Müdürlüğünde de 1,5 yıl çalıştıktan sonra emekli oldum.

Emeklilikten sonra 5 yıl kadar Emet-Bor İşletmelerinde özel sektörde çalıştım. 2012 yılından bu yana tam emekli olarak İzmir'de yaşamıma devam ediyorum.

ANI

Kütahya Magnzeit İşletmelerinde çalışıyordum. 1985-1990 arası bir yıldır. Kütahya-Eskişehir arasındaki Nemli köyüne çok yakın bir mesafede maden işletiyoruz. Mesafe olarak en yakın ev 50 metrede, patlatmalı üretim yapıyoruz. Patlatma delik sayımız 2-3, konulan patlayıcı miktarı asgari miktarda.

Yine bir gün iki delikli bir patlatma yapacağız; delikler doldurulduktan sonra barutçu ve nezaretçi tarafından bağlantı kontrolü yapılıyordu. O anda her iki görevlinin 1,5 metre kadar yükselip düştüğünü gördük. Ne olduğunu o anda anlayamadık. Sonradan araştırdık ki bağlantı ölçüm aletinin gücü iki deliği patlatmaya yetmiş. Şansımız deliklerin yumuşak formasyonda olmasıydı.

Bahattin Eberliköse

30 Haziran 1950 Akşehir doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Akşehir'de tamamladım. 1973 yılında İTÜ-Maden Fakültesinden mezun oldum. Aynı yıl Kasım-1973 yılında TTK-(EKİ) Üzülmaz bölgesi Asma bölümünde işe başladım. 1976 yılı Aralık ayında kısa dönem askerliğimi İzmir Narlıdere İstihkam okulunda tamamladım.

1977 yılı Temmuz ayında çalıştığım Asma bölümünde istifa ederek Transtürk Holding'e bağlı Comag Madencilik firmasının Çanakkale Biga'da bulunan yeraltı kömür işletmesinde işe başladım. Haziran-1978 yılında işletme de oluşan kömür yangınında barajın patlaması neticesinde dört işçi CO gazı zehirlenmesinden vefat etti. Olaydan 45 gün geçmesinden sonra bilirkişininin 1/8 kusur suçu nedeniyle bir ay Çan cezaevinde yattım. Eylül-1978 yılında Demirci Madencilik açık kömür işletmesinin işletme müdürlüğüne başladım. 1979-yılı başında kömür-demir-bor madenlerinin devletleştirilmesi neticesinde işyerini TKİ kurumuna devrettik.

Haziran-1979 yılında Erdek ilçesi Karşıyaka köyünde Kuvvars işletmesi açtım çalışmaya devam ederken Kütahya Emet ilçesi Çatak köyünde yeraltı kömür işletmesi açarak 1997 yılına kadar çalıştırdım.

1997-2000 yılları arasında Aydın ili Söke ilçesi Yenidoğan köyünde yeraltı kömür işletmesi açarak çalıştım.

2001-2004 arası Muğla-Milas'ta Ermad Madencilik'e ait sodyum feldspat tesislerinin üretim ve tesis müdürlüğünü yaptım.

2004-2005 yılında Nevşehir'de atıl vaziyette bulunan tuz işletmesinin açılması çalışmalarına katıldım.

2005-2006 yılında Yavuzlar madencilik firmasında danışman olarak görev yaptım.

2006-2007 yılında Özerdemler Madencilik tesis müdürlüğü görevinde bulundum.

2007 yılı Nisan-Temmuz arasında Ado Madencilik'e ait Muş ilindeki Barit Tesisinin revizyon çalışmasını yaptım.

2007-2009 yılı arasında Dedeman-İpek ortaklığı çinko-kurşun firmasının da şirket genel müdürlüğünde bulundum.

2010-2017 arasında SSS-Yıldızlar Holding'e ait Potasyum Feldspat zenginleştirme tesisini kurarak aralıklı olarak dört buçuk yıl çalıştırdım.

2006 Mayıs ayında Bağ-Kur'dan emekli olmuştum 2017 başından itibaren emekliliğin keyfini sürüyorum. Mayıs-Kasım arası yazlıkta Kasım-Mayıs arası İzmir-Karşıyakada yaşıyorum.

Kömür, kuvars, feldspat, tuz, barit üretim ve zenginleştirme konularında çalıştım ve o kadar çok anım oldu ki anlatmaya kalksam roman olur.

Tüm meslektaşlarıma saygılarımla.

Gündüz Ökten

İstanbul'da, 15.03.1951 tarihinde doğdum. İlk ve orta öğrenimimi İstanbul'da tamamladım. Kabataş Erkek Lisesinden 1969 yılında mezun olduktan sonra aynı yıl İTÜ Maden Fakültesine girdim. Maden Mühendisliği Bölümündeki öğrenimimi 1973 yılında Maden Mühendisi, 1975 yılında Maden Yüksek Mühendisi ünvanlarını alarak bitirdim.

Lisansüstü öğrenimim sırasında, o dönemdeki Maden İşletmesi ve Makineleri Kürsüsünde "Mühendis" olarak çalışmaya başladım. Askerlik görevimi 1976 yılında tamamladıktan sonra, askerlik dönüşü "Asistan" kadrosuna atandım. Doktora tez çalışmalarına 1977 yılında başladım ve "Zonguldak Taşkömürü Havzasındaki Ani Gaz ve Kömür Püskürmesi Olaylarının İncelenmesi ve Olaya Eğilimli Zonların Belirlenebilirliğinin Araştırılması" adlı tezimi 1983 yılında tamamlayarak "Doktor" unvanı aldım. Tez çalışmam sırasında 14 ay süreli Alman Hükümeti DAAD Bursunu kazanarak; Bergbau - Forschung GmbH ve Westfälische Berggewerkschaftskasse kurumlarında araştırmalarımı sürdürdüm.

Doktora Tezimi tamamladıktan sonra, 1987 yılında Yardımcı Doçent kadrosuna atandım. 1990 yılında Doçent oldum. 1997 yılında da Profesörlüğe yükseltilerek kadroya atandım.

Üniversitedeki yıllarım sırasında "Dekan Yardımcılığı, Bölüm Başkanlığı, Anabilim Dalı Başkanlığı görevlerini

yerine getirdim. Fakülte Kurulu ve Fakülte Yönetim Kurulu üyesi olarak görev aldım.

Çeşitli yurtiçi ve yurtdışı dergilerde yayınlanmış, sempozyum ve kongrelerde sunulmuş 70 civarında yayımlarım bulunuyor.

2018 yılında yaş haddi nedeniyle emekli oldum. 1976 yılından beri evliyim ve banka yöneticiliği yapan bir oğlum var.

ANI

Alman Akademik Değişim Servisi'nin (DAAD) 14 ay süreli bursunu kazanarak, 1978 – 1979 yıllarında iki farklı araştırma kurumunda çalışma imkânı buldum. Bir yandan laboratuvar çalışmalarını sürdürürken, diğer yandan kurum elemanları ile birlikte Ruhr Havzası'ndaki yeraltı kömür ocaklarında yapılan ölçmelere katılıyordum. Bir süre sonra konuya vakıf olduğum anlaşılınca, işletmelerde uzun süreli ölçmeler (10 – 15 gün) yapmam konusunda talep geldi. Bu talebi, işin inceliklerini daha iyi öğrenme ve ortaya çıkabilecek sorunlara tek başıma çözüm bulma olanağı sağlayacağı için kabul ettim.

Ölçmelere ilk olarak Preussag AG'nin İbbenbüren'deki antrasit ocağında başladım. Orada 15 gün kaldım ve her gün sabah vardiyasında, ölçmelere yardımcı olacak elemanlarla birlikte, önceden belirlenen ocak kesimlerine gittik ve ölçmeleri sürdürdük. Zannedirim beşinci gün, ölçmeler devam ederken yüzü gözü kömür karası genç bir madenci geldi ve o gürültülü ortamda "Ağabey sen yeni gelen Türk Mühendis misin?" dedi. Şaşkınlıkla "Evet" dedim ve aramızda biz Türklerin o olağan sohbetlerinden biri de başlamış oldu. "Nerelisin, ne kadar zamandır Almanyadasın, daha önce nerelerde çalıştın vb." Buraya geçici olarak geldiğimi, kısa bir süre sonra geri döneceğimi söyleyince yüz hatlarının gerildiğini, ses tonunun alçaldığını fark ettim. Böyle bir cevap beklemediği için şaşırıldığını düşündüm. İki üç gün sonra aynı madenci bir Türk meslektaşıyla birlikte geldi. Onunla da tanıştık, aynı konulardan dem vurduk. "Arkadaşım bana kısa süre sonra döneceğinizi söyledi, burada kalma imkânınız yok mu?" dedi. Kısaca buraya geliş nedenimi, Türkiye'de bir işimin olduğunu, burs süresi dolunca dönmem gerektiğini ona da anlatmaya çalıştım. Yaklaşık on dakikalık sohbetten sonra işlerinin başına döndüler. Bir daha da görüşemedik.

Türkiye'den yaklaşık 2.700 km uzakta, yeryüzünden 1.000 m derinde, dışarda sıcaklık -15 0C iken, ocakta 29 0C'de ülkemin insanlarıyla birkaç dakikalığına da olsa hasret gidermek bana çok iyi gelmişti. Ancak onlara yardımcı olamadığım, dertlerini dinleyip paylaşamadığım için oldukça üzdüğümü daha dün gibi hatırlıyorum.

Olay beni bayağı etkilemiş olmalı ki, on yıllar sonra, konu mesleki bir anı anlatmaya gelince o günlerde yaşananlar yeniden zihnimde canlandı. Bu vesile ile sizlerle de paylaşmış oldum.

Recep Balcı

Tokat'ta doğdum. İlk ve ortaokulla liseyi orada, üniversiteyi İTÜ Maden Fakültesi'nde okudum. 1973 Eylül ayından itibaren yirmi bir yılı maden işletmelerinde olmak üzere, kamuda, özel sektörde ve yurt dışında kırk iki yıl görev yaptım. Yeraltında üretim mühendisliğinden daire başkanlıklarına kadar hemen her kademede, dolayısıyla birçok farklı coğrafyada bulundum. On dört yıl süreyle Etibank'ın (sonraki adlarıyla Eti Holding ve Eti Maden'in) özellikle bor ürünlerini Kuzey Avrupa ve bazı CIS ülkelerinde pazarlayan Türk kamu sermayeli bir Fin şirketini yönettim.

Çalışırken Gazi Üniversitesinde İşletme lisansı yaptım. Kurumum 2009 yılında Milli Güvenlik Akademisinin kamu personelinin eğitimi için düzenlediği programa beni aday gösterdi. Helsinki Pazarlama Enstitüsünden Pazarlama Avrupa Birliği Diploması aldım. İngiltere ve Kazakistan'da mesleki pratik eğitimler gördüm. Çok sayıda kurs, seminer ve kongreye katıldım. Özgün çalışmalarımın yanında çeşitli ortak projelere katkı sağladım. Türkçe ve İngilizce kitapçık, rapor ve sunum hazırlayıp paylaştım.

İş hayatımın otuz yıldan fazlası bor maden ve türevlerinin üretimi, lojistiği ve pazarlamasıyla geçti. O nedenle, borlara ve madencilığe ilgi duyanlar için, özellikle de gençlerimiz için yararlı olabileceği umuduyla, emekli olduktan sonra bu alanda kitap yazmak istedim. İş deneyimlerimi ve anılarımı anlatırken çok önemseydiğim yönetim ve iletişim konularına da dokunduğum "Yeraltından Küresel Pazarlara BORLA YOLCULUĞUM" adlı kitap 2022 Mayıs'ta yayımlandı. Yine yararlı olmasını dilediğim "LOJİSTİK" adlı PowerPoint çalışmamın yansılarını UTİKAD yöneticileri kendi sitelerinin Bilgi Bankası'nda paylaşımına açtılar. Sağ olsunlar!

ANI-I

Avuç içi kadar şantiyeden dev bir havzaya dönüşün sancılarını tüm benliğimizle hissettiğimiz günlerdi o günler. Borların kamulaştırılması demek, Bigadiç'te özel firmaların ocaklarının ve çalışanlarının yanı sıra anlayışlarının, yöntemlerinin, tekniklerinin, sorunlarının, hülasa her şeyinin tek Etibank potasında eritilmesi ve ortaya yepyeni bir ürün çıkarılması demekti. Zor bir işti bu, çok zor...

Avşar'ı misal verelim. Yüksek gerilim hattı Simav Çayı boyunca ağaç direklerle taşınırdı. Çay azıp toprağı yutukça direkleri geri çekerdik. Su peşimize düşer, daha geri kaçar. Öyle bir an gelirdi ki ya direk yetişmezdi ya tel ya da zaman. Artık işimiz çok eski, çok yorgun büyük jeneratöre düşerdi. Ona çok fazla yüklenir ve sanki eziyet ediyormuş gibi üzülürdük. Bir pistonu arızalanır, bazen tamirini bile bekleyemez, çaresiz eksik pistonla çalıştırır. Çünkü elektrik yoksa su pompaları da yok demekti; yani ocağı su basması demekti, yani göçük yani yıkım demekti. Günlerce ocağı basan suyu boşaltmaya, tortularını temizleyip göçükleri açmaya çalıştığımız oldu. Ne maden direği dayanırdı yeraltı ocağına ne su pompası. Bazı kesimlerde üç sıralı İngiliz bağı bile üç beş günden fazla direnemezdi basınca. Ocaktan bir ton madene karşılık 50-55 ton su atardık. Yine de sorumlu, üretken teknik elemanlarımızla; başçavuşundan kürekçisine, atölye ustasından elektrikçisine kadar fedakâr işçilerimizle; merkez birimlerde çalışıp kulağı ocaklarda olan arkadaşlarla iş sorunlarımızın üstesinden gelebilirdik. Ama ya sosyal sorunların?

Değişik şirketlerden geçen işçilerimizin üye oldukları üç ayrı sendika vardı ve o dönemde bunlardan sadece biri toplu sözleşmesini yapmış bulunuyordu. Avşar, Simav gibi büyük ocaklarda her sendikadan üyeler olurdu ve bir arada çalışırlardı. Sözleşmeleri yapılanlarla yapılmamış olanların ücretleri arasında derin farklar oluşmuştu. Sahaların devir alınmasıyla birlikte Etibank'ın kucağında bulduğu bu çetin sorun ilçede birçok huzursuzluğun, gerilimin ve olayın kaynağı oldu. Olağanüstü zor bir süreçten geçiyordu Bigadiç. Çözüm zaman istiyordu. Ama ocakların beklemeye tahammülü yoktu; işçilerimiz motive edilmeliydi. Çok kötü hissettikleri ve ocağa girmekte isteksiz olduklarında onları anlardık. Kendileriyle arkadaşça konuşur ve çalışmamaları hâlinde ocaklarda meydana gelecek olan tafisi güç yıkımı hatırlatırdık. Ayrıca ücret sorunlarının ileride mutlaka çözüleceğine dair umut ve güven vermeye çalışırdık. Çalışanlarımız çok duyarlıydılar; kırgın da kızgın da olsalar, sonunda ocaklarına, ekmek teknelerine sahip çıkarlardı.

Yine böyle huzursuz günlerin birindeydi. Avşar'daydım. Simav'daki bir grup işçimizin ellerinde kazma kürekle

müdüriyete doğru yürüyüşe geçtikleri haberi geldi, derhal yola çıktım. Gördüm ki sahada sadece Simav işçi grubu değil, onları engellemek için müdüriyet yakınlarında konuşlanmış bir de jandarma timi vardı. O sırada Avşar ve Simav tek servisti, 28'inde servis şefi olarak belki tüm iş hayatımın en zoru olacak bir tecrübeyi yaşıyordum. Komutanın yanına gittim, sabır göstermeleri için dil döktüm. Grubu ikna ederek geri çevireceğime söz verdim. Biraz empati ve yumuşama ümidiyle, işçilerimizin zor çalışma şartlarından, içlerinde ekmekleri için uzaklardan gelmiş gurbetçilerin olduğundan bahsettim. Yürüyüş hâlindeki işçilerimizle de birkaç kez konuştum. Bir geçiş dönemi yaşadığımızı, Etibank'ın devlet olarak sorunları mutlaka çözeceğini, sadece biraz zaman gerektiğini hatırlatıp geri dönmelerini istiyordum. Durup dinliyor ve "Şefimiz haklı, dönelim!" diyordu çoğu. Arada, "Kendimize korkup geri döndüler mi dedirteceğiz?" diyenler de oluyordu. Her iki yönde gidiş gelişler oldu. Belli ki ikilem içindeydiler. Kitle psikolojisi böyle bir şey olmalıydı. Son konuşmamızda ocaklarına dönmeye karar vermiş gibiydiler.

Zaten çok gecikmiş olan personel servisi ve makam aracı Bigadiç'e hareket edebilirdi artık. Hava da kararıyordu. Jandarma yine de tedbir almak istemiş olmalıydı ki, Bigadiç yolunun Simav ocağı sapağını tuttu ve araçların geçmesi için bir koridor oluşturdu. Bu sırada ne olduysa oldu, koşullara varmak üzere olan grup aniden geri döndü, askerlerin arkasında toplanmaya başladı. Müdüriyete yürümekten vazgeçtikleri halde timin ocak yakınına kadar gelişine mi gücendiler, yoksa her şartta yolu kesmeye kararlı mıydılar, bilemedik. Ortam son derecede gerginleşti, artık her şey küçük bir kıvılcıma bakıyordu. Birinin ters bir hareketinin nazik durumu nerelere vardıracağı hayal bile edilemezdi. Nefesimizi tutup dua ediyorduk sadece... Çok şükür ki, iki taraf da çok tehlikeli olacak adımı atmadı. Tüfekler de kullanılmadı, kazma kürekler de. Araçlar protestolar, bağrıışmalar arasında önümüzden geçip gitti. Bizim de ömrümüzden ömür gitti.

Her şeye rağmen Bigadiç bir başkaydı. Yeraltı ocaklarının mistik bir havası vardı. Ortak kaderin yaşandığı; kötülüğün, kibrin giremediği ve insanın en çok insan gibi hissettiği yerd orası. Madencinin yetişmesi için yok yoktu Bigadiç'te. Yalnız işi değil, sosyolojiyi de öğrenirdiniz, psikolojiyi de. Hemen her üretim metodunun uygulandığı bir düzineye yakın maden ocağı; her branş ve tecrübeden iki bin dolayında çalışan vardı. Yeni doğmuş koca gövdeli bir dinozordu Bigadiç. Zorlukların, ihtiyaçların sınırı yoktu; ama hepimiz de onlar sayesinde öğreniyorduk. Aklına iyi bir fikir gelen, projesini yapar, onaylatır, uygular ve bunun doyumsuz hazzını yaşardı. Yapılacak o

kadar çok şey vardı ki... Birçok ilki orada gerçekleştirdik. Onlardan biri ve belki en anlamlısı sulu delik delme sistemini havzaya kazandırmaktı. Avşar'dan başladık. Yeraltında patlatma deliklerini açan ekiplerin ağır toza maruz kalması önlendi.

Beklendiği gibi, zamanla çok değişti Bigadiç, çok gelişti. Devletin ilgisi etkisini gösterdi; sorunlar birer birer çözüldü. Kesintisiz yatırım süreci başladı. Çalışma şartları iyileşti, standartlar yükseldi. Yeraltı ocakları terk edildi, bazıları açık ocağa dönüştürüldü. Kas gücü yerini giderek makine gücüne bıraktı, el yordamı işler de otomasyona. Ve o günler gerçekten bir hatıra oldu...

ANI-II

2006 Uluslararası Endüstriyel Mineraller Kongresi San Francisco'da yapıldı. Kongre sonrası U.S. Borax'a bir gezi olacaktı. İşletmelerde çalışırken bu büyük rakibin adı dilimizden hiç düşmezdi, yu es boraks aşağı, yu es boraks yukarı... Borla ilgili konularda onların broşürlerini, raporlarını, ilerleyen yıllarda web sayfalarını inceledik. Death Valley'de bizim Kırka'dan yüzyıl önce boraks üretimine başladığını, sahadan demiryoluna olan millerce taşımının 20 mule team diye anılan yirmi katırın çektiği arabalarla yapıldığını okumak hayallerimizi süslerdi. Bu şirketi ziyaret etmek bizim için büyük bir piyangoydu; ancak bize bilet vereceklerinden emin değildim. Sonunda Los Angeles'a giden uçağın ve adını bor elementinden alan Boron kentine giden otobüsün yolcuları arasında biz de vardık: Eti Maden'den Recep Bey, Etimine USA'den Gökhan Bey, Etimine SA'den Kürşat Bey, Etiproducts'tan ben.

Boron'a gelince ilk bilgilendirme için bir salona alındık. Tanıtımı yapan görevli, grubun içinde rakip firmalardan da katılanlar olduğunu hatırlattı ve fotoğraf çekilmemesini; üretim miktarları, maliyetler, satış fiyatları gibi konularda soru sorulmamasını istedi. Sonra sahaya indik. Özellikle maden ocağını merak ediyordum. Gördüğüm şey devasa bir çukurdu. Ocağın çok derin olması bana işletme ömrünün fazla uzun olmayacağını düşündürdü. Araçların içinde cevher zenginleştirme ve rafine ürün tesislerinin etrafını dolaştık. Büyük bir maden için küçük bir gezi oldu, ama hiç yoktan iyiydi, hem de çok iyi. Sonra gördüğümüz maden müzesi bizi eski Western filmlerine götürdü.

O gece yol üzerinde bir kasabada kaldık, ertesi gün Death Valley'de solüsyon madenciliği yapılan bir sahaya gittik. Sulu arazi toprak setler ile bölünmüştü, her sette yerin altına doğru inen çok sayıda boru vardı. Boruların bir bölümünden aşağıya sıcak su gönderiliyor, diğerlerinden minerallerle zenginleşmiş dönüş suyu alınıyordu. Suyun

içindeki boraks ve diğer bazı mineraller tesiste kademeli olarak ayrı ayrı kazanılıyordu. Solüsyon madenciliğini ilk defa görüyordum, çok ilgimi çekmişti.

Gökhan Bey tek boş günümüzde bizi San Diego'ya götürdü. Artık müze olan USS Midway uçak gemisinin giriş saatini az farkla kaçırdık; girmek için ısrarımız sonuç vermedi. "Biz de NATO ülkesiyiz!" diyerek aklımızca espriyle karışık torpil yapmak istedik ama işlemedi. Bu defa kısa bir tekne gezintisinden sonra yakınlardaki Meksika sınırına gittik. Orada bulunan alışveriş merkezindeki büyük bir mağazada oğlum için Amerikan üretimi orijinal Nike tişört aradım. Bizdeki küresel markalı giysilerin çoğu Asya'dan geliyordu. Siyah bir tişört seçtim ve etiketine baktım: "Made in Turkey!" Hiç kaçırmadım, onu ülkeye geri getirdim.

Mehmet Yunus Şahin

Evli ve 2 çocuk babası olan Mehmet Yunus Şahin, 15 Ocak 1951'de Tarsus'ta doğmuştur. Liseyi Adana Erkek Lisesinde bitirdikten sonra, lisans öğrenimini İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde tamamlamıştır. 1974-1975 yıllarında Gazi Üniversitesi İşletme Yönetimi Bilim Uzmanlığı konusunda master yapmıştır. 1999 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Müh. Cevher Haz. Anabilim Dalı Yüksek Lisans Eğitimi'ni tamamlamıştır.

Lisans öğretiminin ardından, Mehmet Y. ŞAHİN, T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığında profesyonel iş hayatına başlamış olup, halen Madencilik sektöründe faaliyet gösteren Kaltun Madencilik A.Ş. Genel Koordinatörlük görevini yürütmektedir.

1974-1977 yılları arasında Ankara T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi Bşk.lığı Tetkik ve Kontrol Müh.' de görev yaptım.

1977-1978 yılları arasında Almanya Rhein Braun Cons. Açık Ocak Linyit İşletmesi'nde görev yaptım.

1978-1981 yılları arasında Ankara T.C Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi Bşk.lığı Proje Tetkik Şube Müd.'nde görev yaptım.

1981-1984 yılları arasında İzmir Gümüldür Madenleri A.Ş.'de İşletme Müdürü olarak görev yaptım.

1984-1997 yılları arasında İzmir Akmaden A.Ş.'de Teknik Genel Müdür Yardımcılığı yaptım.

1997-1998 yılları arasında Balıkesir Gürbüz Madencilik A.Ş.'de Genel Müdür olarak görev yaptım.

1998-2001 yılları arasında Bilecik Gülmer Madencilik A.Ş.'de Kurucu Ortak-Genel Müdür olarak görev yaptım.

2001'den beri Aydın-Çine KALTUN Madencilik A.Ş.'de Genel Koordinatör olarak görevime devam ediyorum.

Mühendis olarak sürdürdüğüm profesyonel kariyerimin yanı sıra Ankara'da Madencilik Sektörü Başkanlar Konseyi Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı görevini üstlendim.

İzmir'de Ege Maden İhracatçılar Birliği Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı görevini üstlendim.

İstanbul'da Serham Seramik, Cam ve Çimento Hammadde Üreticiler Birliği Yönetim Kurulu Üyesi görevini üstlendim.

2008-2013 tarihleri arasında Aydın Sanayi Odası Yönetim Kurulu Üyeliği ve 2013-2022 tarihleri arasında Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürüttüm. Aynı zamanda TOBB Sanayi Konseyi Üyeliği, TOBB Madencilik Sektör Meclis Üyeliği, Türkiye Madenciler Derneği Yönetim Kurulu üyeliği, İTÜ Mezunlar Derneği üyeliği, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üyeliği, Maden Mühendisleri Odası üyeliği ve Madencilik Sektörü Başkanlık Konseyi Onur Üyeliğim bulunmaktadır.

İsmail Ferit İyışleroğlu

1950 yılında Tarsus'ta doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Tarsus'ta bitirdim. 1973 yılında İTÜ Mühendislik Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum.

1974 yılında Enerji Ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi Başkanlığında göreve başladım.

1975 yılında Gazi Üniversitesinde İşletme Ekonomisi dalında yüksek lisans programını tamamladım. Aynı yıl kısa dönem askerlik görevimi yaptıktan sonra maden dairesi başkanlığındaki görevime geri döndüm.

1977 yılında TKİ tarafından Elbistan Termik Santrali Ve Kömür Projesi kapsamında mesleki eğitim almak üzere Almanya'ya gönderildim. Bir yıl Almanya eğitiminden sonra Elbistan'da 1979 yılına kadar görev yaptım.

1980-1983 yılları arasında yine Maden Dairesi Başkanlığında Şube Müdürü olarak görev aldım.

1983 yılında TKİ İşletme Dairesi Başkanlığında göreve başladım. Burada devletleştirme ile TKİ'ye devredilen linyit sahalarından nispeten düşük rezervli olan sahaların rödovans şube müdürlüğü görevini yürüttüm. Daha sonra TKİ Eğitim Dairesi Başkanlığında Eğitim Müdürü olarak göreve başladım. Bu görevime emekli olduğum 2015 yılına kadar devam ettim.

Halen 8 yıllık emekli olarak Tarsus'ta yaşıyorum.

Cafer Laiş

04.02.1948 yılında Kobe-Japonya'da doğdum. Şu anda İstanbul'da ikamet ediyorum. 1960 yılında Şişli 19 Mayıs İlkokulu'ndan mezun oldum. 1968 yılında Alman Lisesi'nden mezun oldum. 1973 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nden mezun oldum.

1973-1974 yılları arasında Ytong-İstanbul'da görev yaptım. 1974-1979 yılları arasında EKİ (Ereğli Kömürleri İşletmesi)-Kozlu Bölgesi İhsaniye Bölümü'nde ocak mühendisi olarak görev yaptım.

1976'da Kütahya'da 4 aylık askerlik hizmetimi yaptım.

1979-1985 yılları arasında MEMİ (Mobil Petrol Şirketi)'ne bağlı olarak Batman'da üretim mühendisliği ve Ankara Merkezde kıdemli petrol mühendisliği yaptım.

1985-1986 yılları arasında Petrosan-Libya'da danışmanlık yaptım.

Anglotec/İngiliz firmasına değişik tarihlerde teknik danışmanlık yaptım.

1992-2001 yılları arasında İstanbul Toprak Madencilik A.Ş.'de İhracat Müdürü olarak görev yaptım.

2001 yılının Nisan ayında emekli oldum. O tarihten itibaren ve halen endüstriyel hammadde sektöründe serbest çalışmaktayım.

ANI

Kozlu Bölgesinde çalıştığım bir dönemde bir gün ocağa giderken ayağa (kömürün üretildiği yer) yaklaştığımda uzaktan tahkimat direği taşıyan bir işçinin kendi kendine yanık bir şekilde türkü seslendirdiğini duydum ve elimdeki el fenerimin ışığını iyice kısarak sesin geldiği tarafa yaklaşıp o hüzünlü türküyü dinlemeğe koyuldum; bir taraftan da öyle bir hislenmişim ki göz yaşlarıma engel olamamıştım. İşte bu türkü benim yeraltı kömür işçisine olan sevgimi, saygımı ve hayranlığımı iyice perçinledi. O işçini alın teri bende her zaman kutsal bir anı olarak kalmıştır ve yaşamım boyunca da öyle kalacaktır. İyi ki yaşamımda yeraltı işçisinin çilesini ve zorluklarını yakından hissetmiş oldum.

Ali Seydi Tatar

Malatya-Akçadağ ilçesi Bahri Köyü Doğumluyum. İlköğrenimimi köyde, orta ve lise öğrenimimi Malatya Sümer Ortaokulu, Malatya Turan Emeksiz Lisesinde yaptım.

İTÜ Maden Fakültesi Genel Maden Mühendisliği Bölümünde Maden Yüksek Mühendisi Olarak Haziran 1973 yılında mezun oldum.

Aynı yıl Kasım 1973 Yılında TKİ Müessese Müdürlüğü Kozlu İşletme Müdürlüğü İncir Harman Bölümünde işe başladım.

6 aylık intibak eğitimi sonrası 3. Ocak Mühendisi olarak çalışmaya başladım. Ocak Şefi Vahit Oğuz ile işleri yürüttük.

Acılık, sulu, milepero damarlarında 2 katlı göçertmeli, rambieli, oda topuk, dişli ayak metotları ile üretim yaptık.

1977 Mart ayında TKİ Kandilli İşletme Müdürlüğüne Ocak Mühendisi olarak gönderildim.

1977 Temmuz ayında TKİ'den resmen ayrılıp DSİ Genel Müdürlüğü Yer Altı Suları İşletme Müdürlüğü Kaya Mekaniği Baş Mühendisliğinde sözleşmeli olarak işe başladım.

DSİ Samsun, Şanlıurfa, Malatya, İzmir bölgeleri baraj ve inşaatlarında zemin etüdü işlerinde şantiyelerde çalıştım.

1978 Eylül Ayında DSİ'den ayrılarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığında Teknik İş Müfettiş Yardımcısı olarak işe başladım ve Zonguldak

Grup Başkanlığına görevlendirildim. Burada Teknik İş Müfettiş Yardımcısı, Teknik İş Müfettişi, Teknik İş Baş Müfettişi ve Zonguldak Grup Başkanlığı görevlerinde bulundum ve 2019 Temmuz ayında 65 yaşında emekli oldum.

Çalışma hayatını tamamladım. Bu sürede "Denetim olmadan yönetim olamayacağını" öğrendim. Bir de "Seçenin değil seçilenin kazandığını" gördüm. Saygılarımla nice yıllara.

ANI

İş hayatına başladıktan kısa bir süre sonra EKİ, Kozlu İşletme Müdürlüğü-İncirharman Bölümü 3.Ocak'taydım. Sabah iş yerine vardığımda Baş Mühendis Yardımcısı Sulu Panoda -425 katında meydana gelen göçükte 1 işçinin hayatını kaybettiğini, ocağa inip kazalıyı çıkartmamı söyledi. Ben şaşırıp ve ocağa inmek için hazırlanmaya, soyunma odasına gittim. Olayın gecesi ocağa inmiş çalışan yerleri denetlemiştim. Kafamda işçinin durumunu gördüğümde korkarsam ve korktuğumu yanımdaki işçiler fark ederlerse diye bir his oluştu ve gidinceye kadar içimde büyüdü. Ocak kıyafetimi giyip 1 No'lu kuyudan -425.kata indim ve ocak motoru ile olay mahaline gittim. Kazalı göçükten çıkartılıp taban yolundan ana yola indirilip üzeri örtülmüş, diğer çalışanlar -içlerinde amcası da var- yanında bekliyorlardı. Kazalıyı sorduğumda işaret edip gösterdiler. Düşüncem daha da arttı, yavaş yavaş gidip üzerindeki örtüyü kaldırdım. Yüzüne baktığımda uyuyan birisi gibi görünce birden korku hislerim döküldü ve kafam boşaldı. Yerine üzüntü ve sorumluluk doldu. Boynuna, kol ve ayak bileklerine dokundum, sıcaktı. Olayda görünen bir hasar yoktu. Ocak motorunun arkasındaki vagona alarak dışarıya çıkardık. Sonrasında ne yazık ki ocak kazaları devam etti. Allah hepsinin mekanını cennet eylesin, ailelerine yardım etsin.

Geçen zaman içinde devletin iş müfettişi olarak, EKİ'nin tüm işletmelerindeki iş kazalarının %90'ını inceleyen biri olarak neden arayarak eksik, kusur, sorumlu incelemesi yaptım. Gördüğüm havzadaki damarların yapısal oluşum riskleri ve yeraltı olması, ilkel-yetersiz teknoloji, hakkı olmayanın müdür-baş mühendis olması, emeğin ve tecrübenin, bilgi birikiminin, alan tecrübesinin önemsememe.

Tamer Torunoğlu

1952 yılında İzmit'te doğdum. Babamın görevi nedeniyle ilkokul-ortaokul-lise öğrenimini İzmit ilinin Gökçük ilçesinde tamamladım. 1969 yılında İ.T.Ü. Maden Bölümüne girdim. 1973 yılında İTÜ Maden Bölümünü bitirdim. Üniversitede değerli hocalarımdan aldığım bilgilerin mesleği sevmemde oldukça katkısı olmuş ve bu bilgilerin yanında pratik yapmakla mesleğimin gelişeceğini düşündüm ve bu düşünceden hareket ederek Etibank kurumundan aldığım bursla ilgili mecburi hizmetimi de tamamlamak üzere 1973 yılı Kasım ayında Etibank Keçi- borlu Kükürt işletmesinde göreve başladım.

1973-1991 yılları arasında 17 yıllık dönemde yeraltı bölümünde Ocak Mühendisi-Emniyet Baş Mühendisi; 1991-1998 yılları arasında Etibank Kestelek Bor işletmesinde Etüt Kontrol Baş Mühendisi-Kalite Güvence Sistem Baş Mühendisi görevlerinde bulundum. Mesleğimi sürekli geliştirmek ve yeni gelişmeleri de izlemek amacıyla 1998 yılında emekli olup serbest maden mühendisliği hizmetini yürütmeye başladım. Halen 2023 yılı itibarıyla maden mühendisliği çalışmalarına devam ediyorum.

ANI-I

Meslek hayatımda Etibank Keçi borlu Kükürt İşletmesindeki madencilik faaliyetleri esnasında başımdan acı ve tatlı anılar geçti. Bu anılardan bazılarını aktarıyorum.

24.00-08.00 vardiyasında yeraltında hidrojen sülfür gazından zehirlenen işçilere yerüstünde yaptığım ilk yardım amacıyla ağız yoluyla yaptığım suni teneffüs müdahalesini hiçbir zaman unutamam. O zaman yeni mühendistim. Hidrojen sülfür gazı zehirlenme olayı ile ilk defa karşılaşmıştım. Neyse gaz zehirlenmesi sonucu işçi arkadaşlardan ölen olmadı.

ANI-II

Yeraltında kükürt üretimi esnasında çıkan yangınlara müdahale etmek için tahlisiye cihazını sırtıma takıp yangın mahalline girdim ve arkamdan işçi arkadaşlar kendiliğinden geldi. Bu şekilde işçi-mühendis dayanışmasıyla yangının önlenebileceğine inandım. Amir tehlikeye göğüs gerdiği taktirde işçinin de yangın önleme çalışmasına

kendiliğinden katıldığına şahit oldum. Bu da bana mutluluk verdi.

Ağır ve zor şartlara rağmen madenciliğin diğer mesleklerle yakın ilişkide olması ve doğa-arazi ile iç içe bulunmasının bana mutluluk vermesi nedeniyle madenciliği çok sevdim. Dünyaya bir daha gelsem yine maden mühendisi olmak isterim. Sağlığım yerinde olduğum sürede maden mühendisliği hizmetime devam etmek istiyorum.

Levent Yener

15.02.1950 yılında Kastamonu'da doğdum. İki çocuğum var. 1961-1968 yılları arasında İstanbul Erkek Lisesi'nde okudum. 1968-1973 yılları arasında İTÜ Maden Fakültesi-Maden İşletme Bölümü'nde okudum.

1973-1975 yılları arasında Kütahya Etibank Emet Kolemanit İşletmes'nde Maden İşletme ve Cevher Zenginleştirme (Konsantratör) Mühendisi olarak çalıştım.

1975-1978 yılları arasında Ankara Etibank Genel Müdürlüğü Proje Tesis Dairesi Başkanlığı'nda Proje Geliştirme ve Uygulama Mühendisi olarak çalıştım.

1978-1980 yılları arasında Ankara T.C Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı-Koordinasyon Dairesi'nde Madencilik Sektörü Planlama ve Koordinasyon Uzmanı olarak çalıştım.

1980-1982 yılları arasında Ankara ve Mardin Etibank Güneydoğu Anadolu Fosfatları Grup Başkanlığı'nda Proje Geliştirme ve Uygulama Başmühendisi olarak çalıştım.

1982 yılında başladığım Ankara Teknomad Madencilik Mühendislik ve Ticaret A.Ş'de Kurucu Ortak, Teknik Yönetici (Teknomad 40 yılı aşan sürede, 60'ı aşkın maden yatırım ve işletme projelerinde, "Çözüm ortağı" olarak yer aldı) olarak çalışmaya devam ediyorum.

1993-2003 yılları arasında Ankara ve ÇankırıÇanmiansan Çankırı Mermer Sanayii ve Ticaret A.Ş'de Şirket Ortağı, Şirket Genel Müdürü, Teknik Yöneticisi (Mermer, Granit ve Traverten Blok ve Ebatlı Plaka Üretimi ve İhracatı, Doğaltaş Uygulama İşleri) olarak çalıştım.

2004-2014 yılları arasında Ankara, Erzurum ve Elazığ Bilçağ-Besler Madencilik Grubu'nda Teknik Koordinatör

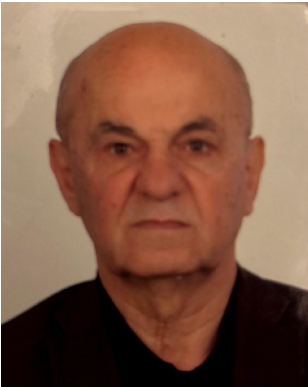
(Erzurum, Erzincan, Sivas, Malatya, Siirt, Van ve Hak-kari Krom ve Mermer Ocak İşletmeleri; Elazığ Mermer Fabrikası: Mermer ve Traverten Ebatlı Plaka Üretimi ve İhracatı) olarak çalıştım.

2014 yılında başladığım Ankara Baometal Madencilik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'de Şirket Ortağı, Yönetici (Baometal Metalik Cevherler, Endüstriyel Hammaddeler, Doğal Taşlar ve Enerji Hammaddeleri konusunda piyasa analizleri yaparak, şirketlere danışmanlık hizmeti sunuyor) olarak çalışmaya devam ediyorum.

ANI

Yurtiçinde düzenlenmiş uluslararası bir etkinlikte, dış ülkeden gelmiş bir meslektaşımızın Türkiye'de yetişen ve çalışan maden mühendisleriyle ilgili bir değerlendirme yapmasına şahit oldum. Kendisi övgü dolu sözlerin arkasından şu cümleleri sıraladı: Maden İşletmeciliğini ve Cevher Hazırlama-Zenginleştirme operasyonlarını iyi biliyorlar, ancak dünya madenciliğini takip etmiyorlar ve yaptıkları işin önünü ve arkasını yeterince önemsemiyorlar. Bu onların çıkardıkları ürünün katma değeri yüksek bir meta olarak piyasada yeterince yer alamamasına neden olan en büyük eksiklikleridir.

Bunu duyunca kendisine hak vererek, ben de kendime iş edindim, son 8 yıldır Madencilik Medya organlarında (Maden MO, TMD, MT Madencilik Türkiye Dergisi) yaptığımız işin önünü (endüstriyel minerallerin tarihini, maden jeolojisini, cevher mineralojisi, maden yataklarının jenetik tiplerini vd.) ile işin arkasını (minerallerin maruz kaldığı metalürjik ve kimyasal prosesleri, cevher ve minerallerin kullanım alanlarını, geçmişte ve gelecekteki emtia piyasası davranışlarını vd.) analiz eden 20'yi aşkın, her biri farklı metal veya mineral isimlerini taşıyan tematik dosyalar yayımlayarak, dünyadaki gelişmeleri meslektaşlarıma yansıtmaya çalıştım ve yazmaya devam ediyorum. Yararlı oluyorsam ne mutlu bana!

Zekai Seyhan

1949 yılında İstanbul Şile'de doğdum. İlkokulu Şile ilçesi Erenler Köyü'nde, ortaokulu Şile Ortaokulunda, liseyi ise İstanbul Haydarpaşa Lisesinde okudum. 1973 yılın-

da İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Genel Maden Bölümünden Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum. Sırasıyla Etibank Şark Kromları müessesesi, Etibank Kırka Boraks İşletmesi, Karadeniz Bakır İşletmeleri ve Ereğli Demir Çelik fabrikalarında mühendis, başmühendis ve bölge müdürü olarak görev yaptım. 1999 yılında emekli oldum. Daha sonra 2004 yılında Erdemir Maden Divriği Müessesinde Genel Müdür Koordinatörü, 2006 yılında da Kolin Holding A.Ş. maden bölümü kuruluşunda rol aldım ve Genel Müdür olarak göreve başladım. 2013 yılında aktif çalışma hayatımı sonlandırdım. Mevcut durumda Eskişehir ilinde yaşamaktayım. Evliyim, 2 kızım ve bir oğlum var.

ANI

Meslek hayatım boyunca birçok olay ile karşılaştım. Bunların içinde terör ve tehditler de oldu. Hayatım boyunca hep fakirin, mazlumun yanında yer aldım. Başımдан geçen bir olayı anlatmak isterim. Bahsettiğim olay Bingöl ili Genç ilçesi Suveren TCDD istasyonunda 1982 yılında vuku bulmuştur. İskenderun Demir Çelik A.Ş.'de çalışan bir mühendis ile Erdemir Doğu Bölge Müdürlüğü mühendisi olarak avnik demir madeni sahasından üretilip Suveren TCDD istasyonunda stoklanan demir cevherlerinin muvakkat tesellümü için gittik. Numune alma ve hazırlama işlemini işçi ile yapmaya başladık. Numune hazırlama için mekanik tesisat olmadığından kepçe kovanı içinde numuneleri balyozla kırmaya başladık. Bu işlem için zaman yetmedi, hava karardı, aracımızın ışığı ile çalışmaya devam ettik. Çalışma esnasında "5 dakika süre veriyoruz, yoksa ateş edeceğiz" şeklinde bir bağırma duyduk. Sese yöneldiğimizde karşımızda Jandarma olduğunu gördük, komutan ile görüşmek istediğimizi söylediğimizde bu talebimiz o anda kabul edilmedi, telefon açma talebimiz de kabul edilmedi. Mecburen numuneyi çuvalara koyup bölgeden derhal ayrıldık. Genç ilçesine dönerken dere kenarında yakılmış üzerinde alevleri hala bulunan ateş gördük. Ne olduğunu sorduğumda şoför, teröristler burada deyip aracın lambalarını söndürdü, karanlıkta adeta kelle koltukta şehre dönebildik. Şoför de döner dönmez işi bırakıp gitti.

Hüseyin Gürsel Kıpçak

İlkokul, ortaokulu İstanbul Karagümrük'te liseyi Vefa Lisesinde okuduktan sonra 1968 yılında İTÜ Maden Fakültesi Jeoloji Bölümüne kaydoldum. 3 yıl sonra İTÜ Genel Maden Bölümüne geçtim. Ve 1973 yılında iyi derece ile maden yüksek mühendisi olarak mezun oldum. Aynı Yıl Etibank'ta Maden Aramalar Daire Başkanlığında işe başladım.

1974-1979 yılları arasında Beyşehir Barit Aramaları Şantiye Müdürü olarak görev yaptım

1979-1985 arası Çayeli Bakır Tesis Müdürü olarak görev yaptım.

1985 yılları arasında kısa süre İşletmeler Daire Başkanlığında çalıştım ve Etibank'tan ayrıldım.

1985-2005 yılları arasında Alanya'da Polbar Barit Endüstrisi AŞ'de İşletme Müdürü olarak fabrika ve yeraltı madenleri işletme müdürlüğü yaptım.

2005-2019 yılları arasında Ado Madencilik AŞ'de Antalya Gazipaşa yeraltı barit işletme müdürü olarak görev yaptım. Bu zaman zarfında ayrıca Ado Madencilik'in çeşitli sahalarında arama ve sondaj faaliyetinde bulundum. 2019 yılında emekli oldum.

Mustafa Sönmez

Artvin ili Yusufeli ilçesinde doğdu, Yusufeli'de ilkokulu, Erzurum'da ortaokul ve liseyi bitirdi, İTÜ Maden Fakültesinden 1937 yılında maden mühendisi olarak mezun oldu. Mesleğin ilk yıllarında İstanbul başta olmak üzere Trakya'da farklı firmalarda mühendis, teknik nezaretçi ve yönetici olarak görevler üstlendi. İstanbul'da Yeniköy, Ökten ve Mil Ten firmalarında farklı görevlerde bulundu.

1982 yılında ilk mühendislik bürosunu kurdu.1983 yılında, Edirne ili Uzunköprü ilçesinde ilk yer altı kömür işletmesini açtı.

1986 yılında SÖMAŞ Madencilik, İnşaat Sanayi A.Ş. ortaklığı ve Yönetim Kurulu Başkanlığı, 1992 yılında ÖKMER Madencilik İnşaat San Ve Tic. Ltd. Şti. firması kurucu üye ve genel müdürlük görevlerinde bulundu.

2001 yılında Artı Danışmanlık Madencilik İnşaat Limited Şirketini kurdu. 2021 yılında şirketi kapatarak emekli oldu. Bu süreçte çok sayıda madencilik ve enerji firmalarına danışmanlık hizmetleri verildi.

Madencilik sektörü sivil kitle örgütlerinde farklı görevler üstlendi. Maden mühendisleri odası üyeliği dışında; Türkiye Madenciler Derneğinde yönetim kurulu üyesi olarak 1990 yılından 2013 yılı mayıs ayına kadar 24 yıl aralıksız görev aldı. 8 yıl genel sekreter, 10 yıl başkan yardımcılığı, 4 yıl da başkanlık görevlerinde bulundu. Dernek üyeliği halen devam etmektedir.

İTÜ Maden Fakültesi Vakfı kurucu üyesi ve bir dönem başkan yardımcılığı görevlerini yürüttü. Vakıf üyeliği halen devam etmektedir.

Yurt Madencilikini Geliştirme vakfı mütevelli üyeliği, 5 yıllık kalkınma planlarında sektör temsilciliği, çok sayıda ulusal ve uluslararası konferanslarda konuşmacı olarak görev aldı.

Mustafa Coşkun

11 Eylül 1949 yılında Burdur Karamanlı'da doğdum.

Balıkesir Lisesi mezunuyum. Daha sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Maden Mühendisliği okudum. 1973 yılında Maden Yüksek Mühendisi oldum.

Etibank Wolfram Bursa'da çalıştım. Zonguldak TTK'de çeşitli birimlerde çalıştım. 2014 yılında TTK Genel Müdür Müşavirliğinden emekli oldum.

ANI

T.T.K. Karadon Bölümü'nde 1.Ocak Mühendisi olarak çalışırken ocak şefi ile birlikte -160/-260 domuzcu ayağa kontrol amaçlı gittik. Baştaki sarmalarda üretim yapıyordu. Bu sarmaları kontrolden sonra ayaktan inmeye başladık. Dip sarmalardaki bir kertiden (ayak tavan in-

mesi) önce şef geçti. Ben geçerken sıkıştım. Yukardan kazılan kömürler üstüme geliyordu. Belime kadar kömürle doldum. Bu sırada daha önce kertiden geçen şef kömürü çekerek beni sıkıştırdım yerden aldı. Böylece büyük bir tehlikeden kurtulmuş oldum. Benim yeni maden mühendisi arkadaşlarıma tavsiyem hiçbir zaman ocağa yalnız başlarına gitmemeleridir.

Bayram Kopuz

1948 yılında Bafra'da doğdum. İlkokulu Rize'de bitirdim. Ortaokul birinci sınıfı İstanbul Kasımpaşa'da, ikinci ve üçüncü sınıf ile liseyi Bafra Lisesinde okudum. 1968 yılında liseden mezun olduktan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesini kazandım. 1973 yılında mezun oldum. Üniversite eğitimim sırasında o zamanki adıyla Türkiye Atom Enerjisi Komisyonundan 4 yıl süreyle burs aldım. 1973 yılından 2014 yılına kadar Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, Çekmece Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi'nde Nükleer Yakıt Üretimi ve Kalite Kontrolü konusunda araştırmacı olarak 41 yıl çalıştım. 1985 yılında bir yıl süreyle Uluslararası Atom Enerjisi Ajansının bursiyeri olarak Almanya'da bulundum. 1992 yılında İTÜ Nükleer Enerji Enstitüsünde, Eskişehir'deki Nadir toprak elementleri ve toryum cevherinin değerlendirilmesi ile ilgili doktora çalışmamı tamamladım. 2014 yılından bu yana emekliyim. Evliyim iki kızım var.

Vedat Didari

1952 yılı İstanbul doğumludur. Vefa Lisesi mezunu olup yükseköğrenimini (lisans, yüksek lisans ve doktora) İTÜ Maden Fakültesinde yapmıştır. 1975-1977 yıllarında Türkiye Taşkömürü Kurumun-

da Ocak Müh. olarak çalışmış ve daha sonra akademik yaşama geçerek bugünkü Bülent Ecevit Üniversitesinin Maden Müh. Bölümünde görev yaparak 2017'de emekliye ayrılmıştır. Meslek yaşamı boyunca taşkömürü madenciliğinde uzmanlaşmış; ocak tasarımı-planlaması, iş sağlığı ve güvenliği, yeraltı kömür ocaklarında işletmecilik ve havalandırma konularında çok sayıda araştırma projesinde görev almış, makale ve bildiriler yayınlamış, lisans- lisansüstü dersler vermiş ve tezler yönetmiştir. Ayrıca, meslek içi eğitim çalışmalarında, konferanslar ve panellerde görev almış, bilirkişi hizmetleri vermiştir. Yaşamını Zonguldak'ta sürdüren Didari, evli ve 2 çocukludur.

Aday memurluk sürecimde yaşadığım göçük ve patlamalardan sonra bu konularda araştırmalara yönelerek rahmetli Cemal Birön hocamın ısrar ve desteğiyle akademik yaşama geçtim. Ocak mühendisliği zamanlarında acı-tatlı yaşadıklarım ve dostluklarım her zaman unutulmaz anılarım olmuştur.

Neşet Acarkan

1952 yılında Makedonya'da doğan Neşet Acarkan, ilk, orta ve lise tahsillerini İstanbul'da tamamlamıştır. Mühendislik lisans eğitimini 1969-1973 yılları arasında İTÜ Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde, yüksek lisans eğitimini 1973-1975 yılları arasında İTÜ Maden Fakültesi Cevher ve Kömür Hazırlama-Değerlendirme Anabilim Dalında yapmıştır. Mezun olduktan sonra bir yıl TKİ Garp Linyitleri İşletmesi, Tunçbilek Bölgesi Kömür Hazırlama Servisinde İşletme Mühendisi olarak çalışmıştır. 1977 yılında İTÜ Maden Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü, Cevher ve Kömür Hazırlama-Değerlendirme Anabilim Dalına asistan olarak atanmış ve 1984 yılında doktorasını tamamlamıştır. 1987 yılında yardımcı doçent, 1988 yılında doçent ve 1995 yılında profesör unvanını almıştır. 01.07.2019 tarihinde de emekli olmuştur.

Akademik çalışmalarını çoğunlukla cevherlerin fiziksel ve kimyasal zenginleştirilmesi, proses ve tesis tasarımı konularında yapmış ve bu uzmanlık alanlarına ait lisans ile yüksek lisans derslerini vermiştir. 100 dolayında bi-

limsel yayını vardır. Cevher ve Kömür Hazırlama-Değerlendirme Anabilim Dalı ve Cevher Hazırlama Mühendisliği Bölümünde gerçekleştirilen araştırma projelerinden 22'sinde yürütücü, 27'sinde araştırmacı olarak görev almıştır. Balkan Ülkeleri Cevher Hazırlama Bilimler Akademisi üyesi olup, evli ve 2 çocuk babasıdır.

Güray Polat Dinçsoy

İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünden 1973 mart ayında Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum. MTA enstitüsünden burs almış olduğum için mecburi hizmetimi Diyarbakır ili Lice ilçesinde sondaj kamp şefi olarak tamamladım. Özel sektör kömür ocaklarında çalıştıktan sonra 1979 yılında kamulaştırma nedeniyle TKİ Kurumunda 16 yıl görev yaptım. 1996 yılında OAL Çayırhan Müessese Müdürlüğünden emekli oldum. Çimento sanayinde 9 yıl çalıştım. Hala İSG uzmanı olarak çalışıyorum.

ANI

1972 yılında diploma travayı çalışması için EKİ Karadon Bölge Müdürlüğüne bağlı Çatalağzı skip kuyusunda görevliydim.

Kuyu eksi 360 kotuna ulaşınca kadar dramatik iş kazaları yaşamıştı. Kuyu inşası sırasında işçileri indiren kova ters dönünce 6 işçimiz yüksekte düşerek hayatını kaybetmişti. Eksi 360 kotuna inildiğinde ise taş akrosaj lağımı sürülmesi sırasında aniden grizu patlaması vuku bulmuş ve o sırada taş lağımda çalışanlar hayatını kaybetmişti.

Çatalağzı skip kuyusundaki olumsuzluklar bunlarla da sınırlı kalmamıştı. Kuyuya dakikada 36 metreküp tatlı su geliyordu. Adeta bir nehir gibi gelen suyu dışarıya pompalamak mümkün olmadığında kuyu su ile dolmuş ve atıl hale gelmişti. İşte benim diploma çalışmam kuyunun ekonomik bir sistem kurularak yeniden kazanılması ile ilgili çalışma yapmaktı.

Karadon Bölge Müdürlüğü kuyudaki suyun tahliyesi için bir Alman Firmasından teknik destek aldı. Alman mühendisler çağın en gelişmiş çok kademeli dalgıç (santrifüj

su pompalarıyla kuyuya gelen suyu yenmeye çalışıyordu. Ancak pompaların tükettiği elektrik maliyeti çok yüksek olmuştu. İşte benim diploma çalışmam HİDROLİK TRANSPORT projesiydi. Yani -360 kotuna gelen kömürü kuyuya gelen su ile birlikte yeryüzüne pompalamaktı. Böylece suyun tahliyesi ekonomik olabilirdi.

1972 yılında Zonguldak merkezinde tatlı su sıkıntısı had safhadaydı. Çatalağzı skip kuyusundan vazgeçildi ve şehrin su ihtiyacını karşılamasına karar verildi.

Batı Almanya'dan ithal edilen pompaların ambalajını açtığımızda içinden Türkçe yazılmış bir mektup çıktı. Pompaların imal edildiği fabrikada çalışan Türk işçiler mektubu kaleme almıştı. Mektupta özetle pompaların Türkiye'ye gönderileceğini duyduk. Pompaların imalatında çalıştık. "Vatana selam olsun!" yazıyordu.

Hepimiz duygulanmıştık.

Bugün ülkemiz hemen her şeyi ithal ediyor ancak ithal mallardan böyle yurt özlemini yansıtan bir mektup çıkmıyor.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Hayati Karaman

27.02.1958 Üçkuyu Köyü Bekilli/Denizli doğumluyum. İlkokulu Üçkuyu Köyü İlkokulunda tamamladım. Orta öğretimimi Bekilli Osman Ongan Ortaokulunda, akindinde Lise öğretimimi İzmir Buca Lisesinde 1976 yılında tamamladım. Üniversite eğitimimi Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde sürdürerek 1983 Şubat döneminde mezun oldum. Mezuniyetimi takiben aşağıda belirtmiş olduğum firmalarda profesyonel iş hayatımı sürdürdüm.

1984-1985 yılları arasında Has Holdinge ait Isparta ve Denizli'deki kömür ve krom ocakların plan ve projelerinin hazırlanması görevini yürüttüm.

1985-1995 yılları arasında Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ)'ne bağlı Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi Müessesesi(OAL) Çayırhan/Ankara Hazırlık(ihzarat), üretim (istihsal), merkezi İzleme (Kontrol Merkezi) servislerinde çalıştım.

1995-2007 yılları arasında Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ)'ye bağlı Ege Linyitleri İşletmesi Müessesesi (ELİ) Soma/Manisa Karanlıkdere Eynez Yeraltı Ocağında Hazırlık(ihzarat), üretim (istihsal), merkezi İzleme (Kontrol Merkezi) servislerinde çalıştım. 2006-Ekim tarihinden itibaren Kontrol Şube Müdürlüğüne bağlı olarak Deniz Açık Ocak Şube Müdürlüğünde Köseoğlu Firmasının Dekapajdan sorumlu Yapı Denetim Görevlisi olarak çalıştım.

15 Ekim 2007 tarihinde Ege Linyitleri İşletmesi Müessesesi Müdürlüğünden emekli oldum. 15 Eylül 2007 itibarıyla Tire/İzmir Organize Sanayi Bölgesinde Korelilerin yapmış olduğu sigara fabrikası prefabrik inşaatında İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Müdürlüğünü yaptım.

28.02.2009 tarihinde İMBAT Madencilik Enerji Turizm Sanayi ve Ticaret A.Ş. yeraltı kömür işletmesinde çalışmaya başladım 12.06.2013 tarihinde Belge No: 20244 C sınıfı İş güvenliği Uzmanı 14.01.2014 tarihinde ise Sertifika No: 70914 A sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı belgesini aldım. A sınıfı iş güvenlik uzmanı, teknik nezaretçi ve merkezi gaz izlemeden sorumlu maden yüksek mühendisi olarak ça-

alıştıktan sonra 03.12.2019 tarihinde 2. kez emekli oldum. 2021-2023 yılları arasında hala devam eden Avrupa Birliği ile Türkiye Cumhuriyeti İSGGM tarafından yürütülen 17,6 milyon Euro bütçeye sahip olan MİSGEP (Madenlerde İş Sağlığı ve güvenliği Geliştirme Projesinde) 2 nolu Kilit Eğitim Uzmanı olarak görev yapmaktayım.

ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünde erken uyarı sistemi konusunda 1992-1994 yılları arasında Yüksek lisansımı yaptım. Yurtdışında Kanada, Amerika ve Polonya'da çalıştığım erken uyarı sistemleriyle ilgili yayınlarım çıktı. Aynı konuda Maden Mühendisleri Odası dergisinde yayınlarım çıktı.

1997-1998 Soma Rıfat Dağdelen Anadolu Lisesi bir dönem İngilizce dersine girdim.

1998-1999 Celal Bayar Üniversitesi Soma Meslek Yüksek Okuluna iki sene birinci dönem 1.Madenlerde Hidrolik ve pnömatik sistemler 2. Madenlerde mekanizasyon ve otomasyon olmak üzere iki derse girdim.

2005-2006 Madenciler İlköğretim Okulunda 4. ve 5. sınıfların İngilizce dersine girdim.

Bilgisayar, Yeraltı Merkezi İzleme Sistemi, Personel Devam Kont.Sis. Bilgisayarların ağa bağlanması, Ağ güvenliği, Bilgisayarların bakım ve onarımı, Web sayfası tasarımı ile ilgileniyorum.

Maden Sen İşyeri Temsilcisi, TMMOB Soma Temsilcisi, Maden Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yedek Yönetim Kurulu Üyesi görevlerini üstlendim.

Gezmeyi, yüzmeyi, kitap okumayı, dans etmeyi, müzik dinlemeyi, bisiklete binmeyi, futbol oynamayı severim.

Kazım Güngör

17.02.1958 yılında Ankara'da doğdum. İlkokulu Küçükcamili köyü Bala-Ankara'da okudum. Ortaokulu Kalaba Ortaokulu Keçiören-Ankara'da okudum. 1975 yılında Keçiören Lisesi'nden mezun oldum. 1983 yılında ODTÜ Maden'den mezun oldum. Yüksek lisansımı 2010 yılında ODTÜ Maden Cevher Hazırlama üzerine yaptım.

1983 yılında İsmail Şahin kömür işletmelerinde görev yaptım.

1986-1989 yılları arasında Ankara, Karadeniz Bakır İşletmeleri'nde görev yaptım.

1989 yılında başladığım Ankara, Özce Madencilik'te (şirket ortağı) çalışmaya devam ediyorum.

1990 yılında başladığım Güncem Madencilik (demir madeni iş) kurucu ortak olarak çalışmaya devam ediyorum.

2017 yılında başladığım Kazım Güngör Enerji Ltd. Şti(GES işletmesi) kurucu ortak olarak çalışmaya devam ediyorum.

1988-1990 yılları arasında Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi idim.

1990-1994 yılları arasında Maden Mühendisleri Odası Denetim Kurulu Üyesi idim.

ANI

1984 yılında İsmail Şahin Kömür işletmeleri Kemurburgaz /İstanbul'da okul sonrası işe yeni başlamıştım. Birgün işletmeye işveren borcundan dolayı haciz geldi. Tehlikeyi gören işletme müdürü ortadan kayboldu. İcra memuru bulduğu iş makinasını haczetmek istedi. İş makinası operatörü patron yok yükleyemem dedi. Bu sefer icra memuru bana talimat ver makina yüklensin dedi. Ben de işe yeni başladım yetkim yok dememe rağmen karakol komutanı astsubay gece bizi nezarete misafir etti. İtiraz etmemiz fayda vermemesine rağmen işletme müdürünün gece yarısı ziyaretiyle bizi mahkemeye sevk etmeden serbest bıraktı. Aslında suç işlemişti ama acemiliğimden dolayı komutanı savcılığa vermemem halen içimde kalan bir uktedir.

**Mustafa Turgut
Çopuroğlu**

1960 yılında Derince'de doğdum. İlkokulu Gölcük'te, liseyi Ankara Bahçelievler Deneme Lisesinde okudum. Üniversiteye İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünde devam ettim. Üniversite yıllarım boyunca maden mühendisliği ve maden işletmeciliği alanlarında büyük bir bilgi birikimi edindim ve mezuniyetle birlikte "Maden Mühendisi" ünvanını gururla taşımaya başladım.

Kariyerim, Doğan Madencilik firmasında Tunçbilek Karakaya köyündeki Yeraltı Kömür İşletmesinde 3 yıl süren bir başlangıçla başladı. Askerlik sonrası Ankara Kınık Tüneli'nde bir yıl geçirdim ve ardından Çorum Bayat'taki kömür sahasında meslektaşım Atılğan Sökmen ile birlikte 2 yıl boyunca çalıştırdık ve sahayı devrettik. Daha sonra serbest maden hakları danışmanı olarak birçok seçkin firmaya hizmet verme şansını yakaladım.

1985 yılında maden kanununa mermerin de eklenmesiyle, mermerle tanıştım ve bu sektörde birçok mermer sahasının bulucusu ve işleticisi olarak ülkeme hizmet etmeye başladım. Bugün hala Marmotek Madencilik A.Ş. olarak metal sektöründe Çanakalede Kurşun-Çinko-Bakır, Denizli'de Krom madenlerini başarıyla işletmekteyiz.

Sivil toplum kuruluşlarına verdiğim katkılar da meslek hayatımın önemli bir parçası oldu. Uzun yıllar boyunca TÜMMER (Mermer Üreticileri Birliği) yönetim kurulu üyeliği ve Başkan Vekilliği, halen sürdürdüğüm iktisadi işletme müdürlüğü, TOBB Madencilik Meclisi Üyeliği gibi görevlerde bulunarak sektörümüze katkı sağladım. Ayrıca 1998-2014 yılları arasında Türkiye Cimnastik Federasyonunda yönetim kurulu üyeliği ve as başkanlık görevlerini üstlenerek sporun ve gençlerin gelişimine katkıda bulundum.

ANI

Meslekte geçirdiğim 40 yıl, emek ve tutku dolu bir serüven oldu. Lise yıllarımda kendime idol olarak seçtiğim rahmetli meslektaşım Rüştü Ovaloğlu'nu da anmadan geçemem. 40 yılı geride bırakırken paylaşmak istediğim bir anı da ailemle ilgili. 1993-1996 yılları arasında Muğla Yatağan Derebağ köyünde bir mermer ocağı işletiyordum. Bu dönemde, iş yoğunluğum nedeniyle ailemden uzak yaşamak zorunda kalıyordum. Ancak bir yaz tatilinde, oğlum Yalım'ı mermer ocağına götürdüm ve orada birlikte geçirdiğimiz 5 gün boyunca işçilerin ve iş makinelerinin büyüleyici dünyasına tanık oldu. Oğlum, her şeyi büyük bir ilgiyle izliyor ve iş makinelerine binmeye çalışıyordu. Eve döndüğümüzde, eşim Yalım'a "Baban çok çalışıyor çok yorgun" dediğinde, Yalım annesine "Ne yorgunluğu anne, babam bütün gün o taşı böyle kesin, bunu yapın, şunu yapın diyor sonra da vaktini telefon başında geçiriyor. Asıl çalışan işçi abiler, babam bir iş yapmıyor" dedi ve hepimizi güldürdü.

40 yıl süresince madencilik mesleği, her daim zorluklarla dolu bir yolculuk oldu. Yeraltında çalışmak, teknolojiyi ustalıkla kullanmak, işimizin sadece birkaç yüzeyde kazma vurma değil, aynı zamanda bilim, mühendislik ve cesaret gerektiren bir sanat olduğunu gösterdi.

Ancak bu zorlukların ve risklerin üstesinden gelmek, her yeni günü heyecanla karşılamak ve yerin derinliklerindeki hazineleri keşfetmek, madencilik mesleğinin bizle-

re sunduğu büyük ödüllerdendi. Madenlerin derinliklerindeki kaynakları çıkarmak, ülkenin ekonomisine ve endüstrisine katkı sağlamak, benim için her zaman bir gurur kaynağı olmuştur.

Her zorluğa rağmen, bu mesleği seçmekle ne kadar doğru bir karar verdiğimi düşünüyorum. Maden mühendisi olmak, hem bir sanat hem de bir bilimdir. İşte bu zorluğun içinde gizlenen keyif, bizi her gün yeni bir macera ve yeni bir başarıya doğru yönlendiren şeydir. Ve bu keyif, meslek yaşamımın en değerli anlarından biridir.

40 yıllık bu serüven, hem mesleğime hem de aileme olan sevgi ve bağlılığımı daha da güçlendirdi. Bu yolda yanımda olan herkese teşekkür ederim.

Mahmut Demirdağ

1956 Tunceli doğumluyum. İlk orta ve liseyi Tunceli’ de okudum. İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldum. Evli ve iki kız çocuğu babasıyım

1985-1996 yıllarında Ege Metal Madencilik A.Ş’nin Orhaneli ve Eskişehir’deki Krom madeni şantiyelerinde yeraltı ve yerüstü ocaklarında çalıştım.

1997-2017 yıllarında Ayhanlar Holdingin Gebze taş ocağı şantiyesinde çalıştım.

Eşim ve torunlarımla emekliliğin tadını çıkarıyoruz.

Çelik Tatar

1958 yılında Gaziantep’te doğdu. Aynı ilde Kurtuluş İlkokulu, Gazi Ortaokulu ve Gaziantep Lisesini bitirdi. Lisans eğitimini İstanbul Teknik Üniversitesi, Maden Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümünde yaptı. Fakülteyi Şubat 1983’te bitirerek “Maden Mühendisi” ünvanını aldı.

1983 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu, Orta Anadolu Linyitleri Müessesesinde ocak mühendisi olarak göreve başladı. Şubat 1990’a kadar aynı işletmede nakliyat, galeri açma, üretim pnömatik dolgu, basınçlı hava ve makina ikmal işlerinde, çeşitli kademelerde görev yaptı. Bu arada Ekim-1986’da Dokuz Eylül Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü’nde Yüksek Lisans eğitimine başladı. Eğitimini Mart-1989’da bitirerek “Maden Yüksek Mühendisi” ünvanını aldı.

Şubat 1990’da Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu’ndan naklen, Dokuz Eylül Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümüne atandı. Doktora eğitimini Maden İşletme anabilim dalında yaparak, Ekim-1996 da “Doktor” ünvanını aldı. 2002-2005 yılları arasında Fakülte kurulu üyeliği ve Bölüm Başkan yardımcısı olarak görev yaptı.

2012 yılında DEÜ Meslek Yüksekokulu Makine Bölümünü bitirdi. 2014 yılında Anadolu Üniversitesi, İşletme Fakültesi, 2016 yılında Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesini, 2020 yılında Anadolu Üniversitesi Sosyoloji Bölümünü, 2021 yılında Anadolu Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımında yüksek lisansını bitirdi. A sınıfı iş güvenliği uzmanıdır. Halen Anadolu Üniversitesi Felsefe Bölümü lisans öğrencisidir.

2022 yılında DEÜ Mühendislik Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü, Maden Mekanizasyonu ve Teknolojisi Anabilim Dalı’nda emekli oldu.

Çelik Tatar evli, Baran ve Dilan adında 2 çocuk babasıdır.

ANI

Yıl 1983 veya 1984 olmalı. Çayırhan’da Orta Anadolu Linyitleri Müessesesi’nde Büyük Hazırlık Servisi’nde görev yapıyordum. Bekardım. Müessesenin misafirhanesinde kalyordum. Şu anda tam olarak anımsamadığım bir görevlimizin kızı evleniyordu. Düğün hafta sonu akşam yapılacaktı. Pek tabidir ki düğün misafirhanede büyük salonda yapılyordu.

O dönem A1 panosu 109 nolu tavan yolu sürülüyordu. Davutoğlan fayı ile karşılaşma bekleniyordu. Tam da düğünün en hararetli anında görevli garson gelip telefonda beklendiğimi söyledi. Telefondaki nezaretçi “Bey kömür bitti” dedi. Anlaşılan sürülmekte olan taban yolu faya varmıştı. İş, işçi bekletilemez. Müdahale edip yapılacaklar planlanmalıydı. Jeoloji mühendisimiz Yaşar Bey ile birlikte grand tuvaletli olarak ocak girişine gittik. İşçilerden temin ettiğimiz madenci lambası ve çizme ile ocağa indik. Kesene işini erken bitiren bazı işçiler artık çıkıyorlardı. Bizi yeraltında grand tuvaletli görünce çok şaşırıyorlardı. Alışılmış bir şey değildi. Özellikle de benim için.

Çünkü mesai saatlerinde bile iş elbisesi hep üzerimdeydi. Şaşkın bakışlı birkaç işçiyi yakalayıp “Ahmet Papıla'nın tamimini (genelge) okumadın mı? Artık ocağa grand tuvalet ile girilecek.” diye takıldığımda işçilerin şaşkın hali görülmeye değerdi.

109 nolu bacanın sonuna vardık. Faya vardığımızı tespit ettik. Bacanın 90 derece kömür eğimi yönünde dönmesi talimatı verdikten sonra tekrar düğün törenine dönmüştük. Görüldüğü üzere işletmelerde madenciler mesai boyunca değil, 7/24 her saat görevli olmak durumundaydı. Çayırhandaki dostluklar çok güzeldi. Hala ilişkilerin tap-taze sürmesi bunun ispatı gibidir.

Her şey gönlünüzce olsun. Sağlıcakla kalın.

Ercüment Aydın

1962 yılında Maçka/TRABZON da doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Trabzon'da tamamlayıp 1983 yılında İTÜ Maden Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Türkiye'nin değişik şehirlerinde özellikle kömür açık işletmelerinde yaklaşık 50 milyon metreküp dekapaj işi bitirdim. 1991 yılından beri kurucusu ve ortağı olduğum şirketlerde Madencilik, İnşaat ve Turizm faaliyetlerinde bulundum. 2008 yılında kurduğum ER-AY Bazalt Madencilik Ltd. Şirketi bugün sektörde ihtisas firması durumuna gelmiştir.

ANI

Mart 1983'te İTÜ Maden Fakültesinden çiçeği burnunda Maden Mühendisi olarak mezun olduktan bir ay sonra TKİ GAL İşletmesi Şırnak Avcımasya filonu (dik damar) 3-4 nolu panoda Dekapaj Şantiye Şefi olarak mesleğe ilk adımımı attım.

Açık işletmelerin çözümlenmesi gereken en büyük iki problemden biri olan drenaj (-ki diğeri heyelandır) sorunu ile boğuşmaya başladım. Teslim aldığımda aşırı üretim ve yetersiz dekapaj sonucu kuyu gibi olan ocakta paleti atan D8 Dozeri yükselen suların kurtarma çabalarımızı 40 yıl sonra hala hatırlarım. İdare malı Detroit Dizel su pompası da arıza yapınca hepimiz başında ocağı ve makineleri kurtarmak için canımızı dişimize takıp büyük bir gayretle pompayı çalıştırdık. Su atmaya başlayınca sanki

dünyada su pompasını ilk keşfeden kişi gibi oldum.

40 yıllık deneyim; açık işletilen ocaklarda doğal drenaj planlamanın ana unsuru, cebri atım ise son çare olmalıdır.

Ertuğrul Işık

1957 yılında Ankara'da doğdum. İlkokul, ortaokul ve lise eğitimini Ankara'da, üniversiteyi ise Zonguldak DMMA Maden Mühendisliği Bölümünde tamamladım. 1983 yılında mezun olup aynı yılın sonunda ETİBANK Seydişehir Alüminyum Müessesesi Mortaş Boksit İşletmesinde göreve başladım. 1989 yılında ETİBANK Genel Müdürlüğüne tayin oldum. TMMOB'nin çeşitli organlarında görev almanın yanı sıra, Maden Mühendisleri Odamızın da farklı dönemlerinde asil ve yedek yönetim kurulu üyeliğinde bulundum. Ayrıca KESK-ESM'nin Etibank'taki kuruluş ve gelişme aşamalarında görev aldım. Etimaden İşletmeleri Genel Müdürlüğünde çeşitli birimlerde çalıştıktan sonra 2021 yılında emekli oldum. Evliyim ve bir kız çocuğum var.

ANI

1989 yılında Ankara Etibank Genel Müdürlükte yeni şekillenen yönetimce başlatılan “Mühendis Sahada Olmalı” furyasından ben de nasibimi aldım. Mardin Mazıdağı Fosfat İşletmesi Müessesesi Müdürlüğüne tayin oldum ve hemen göreve başlamak üzere ilk önce Diyarbakır'a ulaştım. Cumartesi gecesi burada kaldıktan sonra Pazar günü Mazıdağı'na gitmeyi planladım. Nasılsa akşama daha çok var diyerek kenti gezmeye karar verdim. Tarihi kentin büyümesine öylesine kapıldım ki akşamın nasıl olduğunu anlamadım. Çok etkilendim bu güzel şehirden...

Daha önceden bana o bölgeye son minibüsün 18.30'da olduğu söylendiğinden o saatte durağa geldim. Minibüs hareket ettikten bir süre sonra aracın Mardin Kızıltepe'ye gittiğini, Mazıdağı yolcusu beklemedikleri için güzergahın bu şekilde olduğu şoför tarafından söylendi. “Zorunlu olarak sizi üç yol ağzında bırakırız, artık otostop yaparak ilçeye gidersiniz” dedi. Bu arada tıklım tıklım dolu araçta yoğun bir tartışma başladı. Kürtçe konuşuyorlar ve ben hiçbir şey anlamıyordum. Belli ki tartışma benimle ilgiliydi. En arkada benim yaşlarda bir arkadaş bana hitaben; “Mühendis Bey ben İstanbul'da öğretmenim, eşim köyde doğum yapmak

üzere, çok endişeliyim, hemen onu Kızıltepe'de hastaneye götürmeliyim. Çok üzgünüm sizin adınıza, kusura bakmayın" dedi ve hararetle diğer yolcularla birlikte az önce bu konuyu tartıştıklarını söyledi. Ben de öğretmen arkadaşına "Sıkmayın canınızı, ben bir biçimde ulaşıyorum. Elbette sizin durumunuz çok daha önemli" diyerek sevecen fakat bir o kadar da üzüldüklerini hissettiğim diğer yolculara da teşekkür ettim ve onları rahatlatmaya çalıştım. Mazıdağı sapağında minibüsten indikten sonra yolda beklemeye başladım. O yöne giden araçlara el kaldırıyorum ama nafile. Hava oldukça karardı, vakit de bir hayli ilerledi. Ben umutla beklemeye devam ediyordum. Daha önce uzaklardan gelen köpek sesleri yakınlardan gelmeye başladı. Haliyle tedirgin olmamak mümkün değil.

Bu tedirginliği yaşarken ve neredeyse umudumu kaybedecek duruma gelmişken bir mucize oldu. Mardin tarafından gelen bir araç önümden döndü ve durdu. Ben haliyle önce umarsız davrandım ama kapı açılınca coşkuyla beni çağırnlara yaklaşıncaya bir de baktım ki beni bırakan minibüs. Şoför arkadaş "Mühendis Bey hepimiz senin durumuna üzüldük. Eşi doğum yapacak öğretmeni köyüne bıraktıktan sonra tüm yolcular misafirdir, yazıktır, başımızın üzerinde yeri vardır, perişan olacak şimdi diyerek haydi onu Mazıdağı'na götürelim dediler. Evlerine oldukça gecikecek olma pahasına herkesin onayıyla seni götürmek üzere geri döndük" dedi. Bu özverili davranış üzerine nasıl uygulandığını anlatamam. Samimi bir yolculuk sonrasında beni Müessese lojmanlarına bırakıp döndüler.

Yöre insanların nasıl da sevgi dolu yüreklere sahip, misafirperver, fedakâr ve içten olduklarını hem bu olay özetinde hem de Mazıdağı'nda çalıştığım süre boyunca oradaki halkla yaşadığım çeşitli olaylarda defalarca anladım. Bu vesileyle Kızıltepe ve Mazıdağı'nın o güzel insanlarına sevgilerimi iletiyorum...

Erol Özyeğin

1983 yılında Anadolu Üniversitesi Maden Fakültesinden mezun oldum. Mezun olduktan sonra MTA Genel müdürlüğü Fizibilite Etütleri Dairesinde göreve başladım. 25 yıl görev yaptıktan sonra 2008 yılında emekli oldum. Emekli olduktan sonra Samsun'a yerleştim ve oda faaliyetlerine il temsilciliğinde devam etmekteyim.

Melih Çelikkol

İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 11.03.1983 tarihinde diplomasını almıştır. Aynı yıl SGS Supervise Gözetim Etüt Kontrol Servisleri A.Ş. şirketinin Maden Ürün Departmanında çalışmaya başlamıştır.

Askerlik görevinden sonra, 1985 yılında Soyak Grubunun Göztepe Şantiyesi Beton Santrali ve Hammadde Sevkiyat Şefi olarak göreve başlamış ve 1986 yılında Soyak Gebze Muallimköy Taş Ocağı'nda Şantiye Şefi olmuştur. 1989-1992 yılları arası ruhsat değişikliği nedeniyle Soyak Grubu ile part-time çalışma yaparken, Mücavir Mırcırcılar Kalker ve Taş Kırma Sanayi ve Ltd. Şti.'nde de Şantiye Şefi görevini yürütmüştür. 1992 yılında Soyak Grubu'nun Ömerli'deki Selahattin YAZ ruhsatlı sahasında, Maden Koordinatörü olarak rödovans faaliyetlerini organize etmiş ve ruhsat Teknik Nezaretçisi görevini yürütmüştür. Bu yıllarda grubun, Seyitömer'deki kömür işletmesinde ve Sivas-Tokat-Çanakkale illerinde metalik madenlere yönelik arama faaliyetlerini organize etmede görev almıştır. 1997 yılı sonunda Soyak Grubu'nun Kırklareli Vize ilçesi dâhilindeki Traçim Çimento Fabrikası'nın ruhsatlı sahalarında arama (jeoloji, jeofizik, sondaj, laboratuvar) faaliyetleri sonucunda işletme projeleri yaparak Traçim Çimento A.Ş.'nin Maden Koordinatörlüğü yapmış ve Soyak Holding Maden Koordinatörü olarak, 2011 yılı sonuna kadar Soyak Grubu'nda çalışmıştır.

2012-2013 yıllarında İstanbul Sultangazi Cebeci Taş Ocakları'nda, Genel Koordinatör olarak görev almış ve bölgedeki işletmelerin birleşerek, ortak üretim satış, plan ve projelerinin yapılması çalışmalarını koordine etmiştir.

Umut Madencilik-Mühendislik-Müşavirlik firmasını kurmuş, madencilere, beton-asfalt agregası üretimine, beton ve asfalt tesislerine, üreticilerine ve yol müteahhitlerine yönelik mühendislik ve müşavirlik işleri yürütmüştür. 2017 yılından beri, TBS Madencilik A.Ş. firmasında Madencilik Danışmanı olarak görevini sürdürmektedir.

Maden Mühendisleri Odası Üyesi olup, 2004-2006 yılları arası İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Yedek Üyesi, 2006-2010 yılları arasında da Yönetim Kurulu Üyesi 2. Başkanı olarak görev almıştır.

2001 yılında faaliyete geçen Agregta Üreticileri Birliği Derneğinin kuruluş çalışmalarına katılmış, Teknik komisyonlarında, Denetim Kurulu Başkanlığında ve Yönetim Kurulu Üyeliğinde görevler yapmış, 2019 yılında Onursal Üye olmuştur. Halen, AGÜB'ni temsilen, THBB Kalite Güvence Sistemi Kurulunda görev yapmaktadır.

1959 Eskişehir doğumlu olan Melih Çelikkol, evli ve bir çocuk babasıdır.

ANI

1979 yılında Zonguldak TTK Armutçuk Taşkömürü İşletme Müessesesinde yeraltı stajında ayak içinde tahkimat incelemesi yaparken, hazırlık galerisinde, habersiz yapılan bir patlatmada arkadaşlarla kendimizi yerlerde bulduk. Çok korkmuştum ve o an meslek hayatım boyunca açık işletmelerde çalışacağıma karar vermiştim, öyle de oldu.

Tanju Erkahveci

14.01.1959 Uşak-Merkez doğumluyum,

İlk orta lise eğitimini Uşak'ta tamamladım.

1978 yılında İ.T.Ü Maden Fakültesi'ne girdim. 1983 yılının Mart ayında Maden İşletme Bölümünden mezun oldum.

1985-2023 yılları arasında aralıksız olarak madencilik ve inşaat sektöründe dekapaj ve yol yapımı, sondaj vb. iş alanlarında özel sektörde Maden Mühendisi olarak çalıştım.

2009 yılında emekli oldum. Hala çalışmaya devam ediyorum.

Genç Meslektaşlarıma başarılar dilerim.

Saygılarımla.

Ali Kruşatman

Odaya kayıt olalı 40 yıl geçmiş dün gibi sanki. Zevkli ancak zor meslekti, aileden uzak özlemle geçen yıllar. Kızım der ki, "Baba hasreti ile büyüdüm."

Ömrüm iş gezileri ve çalışmak ile geçti. Önceleri 67 vilayetin 66'sı (Sinop hariç), gece gündüz bayram yok özel gün yok, bazen 20 gün bazen 40 gün ev yok, rekor 120 gün. Sonraları yurt dışı 5 kıta, çalışmak mı gezmek mi hasret mi derken ömürden 40 yıl geçmiş.

Doğru muydu yanlış mıydı bilemiyorum, kızımın büyümesini izleyemedim ancak; eskimeyen okul arkadaşlarım, can dostlarım ve biriktirdiğim çok güzel anılarım oldu. İyisiyle kötüsüyle bunlar da bizim mesleğin cilveleri işte. Şimdilerde ise hayatım deniz, yüzme ve balık...

Bülent Bahadır

23 Nisan 1959 tarihinde Zonguldak'ta doğdum. İlk orta ve lise tahsilimi Zonguldak'ta tamamladım.

1976 yılında 17.00-22.30 saatleri arasında eğitim veren Meslek Yüksek Okulu Maden Bölümüne girdim. 1.sınıfın sonunda 1977 yılında tekrar üniversite sınavlarına katılarak ZDMMA Maden Mühendisliğini kazandım ve kayıt oldum.

Haziran 1977 tarihinde EKİ Ulaştırma Şube Müdürlüğüne yevmiyeli büro personeli olarak iş başı yaptım. Okul ve iş hayatını birlikte yürüttüm.

1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi olarak adı değişen okulundan mezun oldum.

1984 yılında Yedek Subay olarak askerlik görevimi tamamladım.

Haziran 1986 tarihinde Maden Mühendisi olarak TTK Üzülmez Müessesesine geçiş yaptım.

Üzülmez Müessesesi Asma İşletme Müdürlüğü ve Etüt Tesis Şube Müdürlüğünde çeşitli kademelerde çalıştım. Kuruma ait çalışma grupları (Asma Rehabilitasyon Projesi, Yetkilendirilmiş Tüzel Kişilik, Stratejik Planlama gibi) ve kurullarda görev aldım.

33 yılı Üzülmez Müessesesinde olmak üzere toplam 44 yıl 11 aylık (yıpranma payı dahil) devlet hizmetimi 18 Mart 2019 tarihinde emekli olarak sonlandırdım.

Evlü, 2 çocuk ve 2 torun sahibi olarak emeklilik yaşantımı sürdürmekteyim.

ANI

2001 Yılında Asma İşletme Müdürlüğüne vekâlet ederken, Kurumumuza ait 69 Ambarlarının boşaltılarak yıkılmasına karar verildiği, kullanılabilir malzemelerin Müesseselerce alınabileceğinin bildirilmesi üzerine bir ekip oluşturarak tespitler yaptık. Ambalajları açılmamış, sandıklar içerisinde ve yıllar önce kuruma alınmış, fakat kullanıma uygun olmadığı için bekletilen, hurda olarak satılacak yaklaşık 100 adet martoperferatör ile karşılaştık.

Boru Ajüstör sanatında çalışan ustamız Birol Kılıç (rahmetle anıyorum) makineleri faaliyete geçirebileceğini beyan ettiğinde ona her türlü imkanı tanıyarak yardımcı olmaya çalıştım.

Bu dönemde kurumda martoperferatör sayısı, arızalar, parça yokluğu, tamiri mümkün olamama gibi nedenlerle iyice azalmış ve burju teminindeki sıkıntıda eklenince galeri ilerlemelerinde sorunlar yaşanmaya başlamıştı.

Boston Marka yaklaşık 100 adet martoperferatör piyasada ve kurum içerisindeki atölyelerde tek tek elden geçirilerek çok az bir maliyetle kullanılabilir hale getirildi. \$ bazında yeni makine alımı, tamir ve bakım masrafları, tasarruf edilen miktarlar mukayeseli olarak tablolandırıldı.

Bu çalışma Milli Prodüktivite Merkezi'ne bildirildiğinde, değerlendirmeler sonucunda 2001 yılı yılın işçi ve işvereni ödülleriyle layık görüldü.

Dönemin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sn. Yaşar Okuyan 24 Mayıs 2022 tarihinde Ankara'da düzenlenen tören ile bizlere plaket verdi.

Şahsım, işçim ve kurumum adına gurur verici bir tablo idi.

Ancak kurumlarımızda bilgi, beceri, deneyim, başarı, liyakatin arka plana itilip, siyasetin ön plana çıkarılması geleneği hâkim olduğundan bu çalışma unutuldu, yok sayıldı, değerlendirilmedi.

Ve; plaketim evimin en güzel köşesindeki yerini korumaya devam ediyor.

Mehmet Raif Karvan

1960 Eskişehir doğumlu olan Raif Karvan ilk, orta, lise tahsilini Eskişehir'de tamamlamıştır. İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesinde okurken Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumundan burs kazanan Raif Karvan 1983 yılında Maden Mühendisi olarak mezun olmuş ve aynı yıl TKİ Ege Linyit İşletmeleri Müessesesinde göreve başlamıştır. Sırasıyla Açık Ocak Mühendisi,

İş Sağlığı ve İş Güvenliği, Delme Patlatma Mühendisi, Üretim Baş Mühendisi, Tesisler Şube Müdürü görevlerinde 23 yıl süre boyunca bulunmuştur.

Bu süre içinde aynı zamanda Celal Bayar Üniversitesi Soma Meslek Yüksek Okulu Maden Bölümünde 3 yıl süre ile Maden Makinaları ve Mekanik Derslerini vermiştir.

Seçme Sınavı sonucunda Kurum hesabına 1 yıl süreli Yabancı Dil Kursuna katılmıştır.

Delme Patlatma Kongresinde patlatmaların binalara etkisi konusunda bilimsel tebliğ vermiştir.

Kurum içi eğitimler için PH -1900AL Operation Manual kitabının çevirisi yaparak ve elektrikli ekskavatör operatörü yetiştirme el kitabının yazılmasına katkı sağlamıştır.

Ankara Üniversitesi tarafından verilen Eğitimcilerin Eğitimi Semineri ve Kurum içi birçok mesleki kurs ve seminerlere katılmıştır.

2005 yılında; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ÇAS-GEM Genel Müdürlüğünün açtığı sınavda başarılı olarak A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı sertifikası almıştır. İş Güvenliği Uzmanı olarak Birçok Risk Analizi ve Aduit çalışmalarını yürütmüştür.

A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifika sahibi olması nedeniyle Bilirkişi çalışmalarında bulunmuştur.

Five Star İş Güvenliği Yönetim Sistemi ve ISO9000-ISO14001-OHSAS 18001 Yönetim Sistemleri çalışmaları yapmıştır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye bağlı Bergama-Ovacık, Dikili- Çukuralan, Gümüşhane-Mastra, Eskişehir-Kaymaz, Kayseri- Himmetdede İşletmelerin İş Güvenliği Koordinatörlüğü görevini yürütmüştür.

ATP Gıda A.Ş. Firmasının Çamavlu Süt İşletmesi ve Fıstık İşletmesinin İş Güvenliği danışmanlığını yapmıştır.

Risk Yönetimi Yahoo Gurubu tarafından Kadıköy Belediyesi/ İstanbul Kültür Merkezinde düzenlenen “Çalışma Yetkisi ve İzinler” konulu konferansa konuşması ve panelist olarak katılmıştır.

Ansell ve YDS Firmalarının sponsorluğunda Crown Plaza Hotel/İzmir’de düzenlenen “El Koruyucuları ve KKD Kullanımı “ konulu panele konuşmacı olarak katılmıştır.

Pega Akademi tarafından Antalya Ramada Hotel’de 05.11.2012 tarihinde düzenlenen “Yeni İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası Zirvesi”ne konuşmacı ve panelist olarak katılmıştır.

Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kurulan “Maden İşletmelerinde Alınacak İş Sağlığı ve Güvenliği Tedbirleri Hakkında Tüzük” hazırlama komisyonunda özel sektör temsilcisi olarak görev almıştır.

Birçok dergi ve yayınlarda iş güvenliği konularında yazıları yayınlanmıştır.

TMGD sertifika sahibi olması nedeniyle Tehlikeli Madde Güvenlik Danışmanlığı yapmıştır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Sağlığı ve İş Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından verilen İş Güvenliği Uzmanlığı ve İş Yeri Hekimliği Eğitici Belgesi sahibidir. Bu kapsamda;

2009 yılından beri Eğitim kurumlarında kısmi süreli birçok konuda eğitici olarak görev yapmaktadır.

Dış Audit çalışmalarında bulunmuştur. Elmar endeksi ile iş güvenliği performans puanlaması yaparak Koza Altın İşletmeleri bünyesinde birçok işyerlerinin dış denetimini yapmıştır.

2022 yılında; AB kapsamında Ege İhracatçılar Birliği ve Dokuz Eylül Üniversitesi tarafından yürütülen “Güvenli Mermer İşletmeciliği” konulu eğitim projesinde eğitmen olarak görev almıştır.

2022-2023 yıllarında; AB kapsamında MİSGEP projesinde Aktivite 2.1 ve Aktivite 2.3 projelerinde eğitmen olarak görev almıştır.

Raif Karvan evli ve bir oğul, bir torun sahibidir.

ANI

Soma Deniz Bölgesinde Dedetaşı -C panosunda dekapaj işini bitirdikten sonra kömür üretimine başlamıştık. Ocak derinleştikçe su atımı problem olmakta ve pompalarımız yetersiz kalmaktaydı. Bu yüzden yatırım programına 350 m3/saat kapasiteli 2 adet su pompası koymuştuk. Ancak hükümetin tasarruf tedbirleri nedeniyle yatırım programları revize edilmiş ve bizim pompada yatırım progra-

mından çıkarılmıştı. Ocakta mevsim itibariyle su seviyesi yükseliyor ve biz de bir kamyon damperini kademeye koyarak kademeli su atımı yapmaya başlamıştık. Su kenarına taşlar, çubuklar koyarak suyun azalıp azalmadığına bakıyorduk. Su seviyesi her gün yükseliyor ve kış için açtığımız kömürü kapatmaya başlıyorduk. Artık ocak içinde suyu hapsediyor. Kömür aldığımız yere ertesi gün suyu akıtıyor ve aktarıyorduk. Bu şekilde üretimi aksatmaya çabılıyor ama her geçen gün ocak şartları daha zorlaşıyordu. Bu sırada kömür zonunun orta kısımları sert olduğu için kömürde lokal patlatma yapma kararı almıştık. Her gün müdürlerimize bu durumun aciliyetini anlatıyor ve acilen pompa alınmasını veya diğer işletmelerden aktarılmasını talep ediyorduk.

Bir hafta sonu ocakta yapılan patlatma sonucunda ocakta biriken koca gölün yeraltına aktığını ve kaybolduğunu çavuşun telefonu ile öğrendiğimde, duyduğuma inanamamıştım. Hemen araçla Dedebaşı ocağına gittiğimde koca gölün dibinde bataklık çamurlarının kaldığını gördüm. Su nasıl ve nereden aktı? sorusunu cevabını bulmak zor olmadı. Ocak tabanında yürürken çapı 2 metre olan bir yer altı mağarasına rastladık. Mağaranın 3-4 metre aşağısında mağara iki kola ayrılıyordu. Hemen gerekli iş güvenliği tedbirlerini alarak mağaranın girişini kafesle kapattık.

Allah’ın hikmeti sayesinde o kışın üretimini rahat ve masrafsız bir şekilde yapmıştık.

Sami Özcanlı

1 Nisan 1957 tarihinde Eskişehir’de doğdum. Eğitim hayatımın (ilkokul, ortaokul, lise ve üniversite) tamamı doğduğum şehirde geçti. Maden Fakültesinden 03.05.1983’te mezun oldum. Askerliğimi 1984-1985 yıllarında yedek subay olarak yaptım. Evliliğimden iki kızım dünyaya geldi. Büyük kızım Zonguldak’ta çalışıyor ve iki çocuğa sahip, ben de onlarla vakit geçiriyorum. Küçük kızım da Ankara’da çalışmaktadır.

1986 yılından itibaren Zonguldak TTK kurumunda maden mühendisi olarak göreve başladım. 2022 tarihinde emekli oldum. Eşim ile birlikte Zonguldak’ta yaşamıma devam ediyorum.

Hürriyet Demirhan

1960 İzmir Bornova doğumluyum. Ortaklar Öğretmen Okulunda okudum. Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1983 yılında mezun oldum. Kısa bir tünel şantiyesi çalışmasından sonra, uzun yıllar endüstriyel hammaddeler sektöründe çalıştım. Seramik hammaddelerinin üretimi, hazırlanması ve zenginleştirilmesi konusunda çalışmalar yaptım. Öğrencilik yıllarımdan itibaren Meslek Odamızla ilişkide oldum. Çalıştığım illerde odamızın çalışmalarına katıldım, görev aldım. Evliyim ve bir çocuğum var.

12 Eylül faşizminin en azgın döneminde, "Madenlerin Gerçek Sahibi Halktır!" yazısının bölümümüzün girişinde duvarda asılı olarak bulunması, yönetim kuruluna okulda bulunan bütün öğrenci, memur, işçi, asistan temsilcilerinin katılması ve diğer akademik demokratik üniversite faaliyetlerinden dolayı; bölüm öğretim elemanları, öğrenci, işçi, memur temsilcileri tutuklanıp bir süre askeri ceza evinde tutulduk ve yargılandık. Bu faaliyetlere katılıp destek olan bütün arkadaşlarımı selamlıyor, yitirdiklerimizi de saygı ile anıyorum.

Erdem Görsen

31.01.1960 yılı İzmir doğumluyum. Babamın işi dolayısıyla İzmir'de bulunduğumuzdan hayatım, eğitim başlayana kadar babamın işi nerdeyse orda geçti. Diyarbakır, Balıkesir, Turgutlu, Arhavi, Eskişehir ve Ankara ilkokula Ankara'da başladım. Ortaokul Eskişehir'de, lise yine Ankara ve Üniversite Eskişehir Anadolu Üniversitesi Maden Fakültesinden 1983 yılında mezun olana kadar eğitim hayatım devam etti. Çalışma hayatıma Kiska firmasında Kınık tüneli inşaatında başladım. Daha sonra askerlik ve dönüşünde evlen-

dim bir kızım ve sonra bir oğlum oldu, özel şirketlerde genelde tünel inşaatı, barajlarda sondaj ve enjeksiyon işleri ve açık işletmelerde taş ocaklarında çalışarak emekli oldum.

Kızım evlendi. Ondan bir torunum var. Otizimli oğlumla birlikte İzmir'de yaşamaktayım.

ANI

Unutamadığım bir anım Kınık tüneli inşaatında çalışırken meydana geldi. Tünelde dolaşırken cepte park etmiş bir loder yükleyicinin önünden geçiyordum ve ben geçerken birden kepçe hareket etti üstüme gelmeye başladı ben kaçacak yerim olmadığımdan ani bir refleksle kendimi kepçenin altına attım keçesi kalkık olduğunda üstümden geçip tünelin duvarına çarparak durdu herkes ölmüştür diyerek koşmuşlar ve beni altından çıkardılar mucize eseri hiç bir yerime bir şey olmadan kurtuldum. Sonradan anlaşıldı ki operatörü içinde uyumuş ve bir şekilde hareket etmişti. Bu benim ilk iş kazamdı ve nasıl kurtuldum aklıma geldikçe hala inanamıyorum.

Zafer Cogur

1958 yılında Eskişehir'de doğdum Kütahya Lisesinden mezun olduktan sonra 1983 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Sırasıyla Ankara Kınık Tüneli, Türkiye Kömür İşletmeleri Silopi Açık Kömür (Asfaltit) İşletmesi, Türkiye Taş Kömürü Karadon Müessesesi Gelik İşletme Müdürlüğünde çalışarak 2022 yılında emekli oldum.

ANI

Bir gün TTK Gelik işletmesinde 16.00/2400 vardiyasında sorumlu olduğum kartiyenin ayağını ve bacasını kontrol edip kuyu dibine geldiğimde işçilerinde orada beklediklerini gördüm, vardiya sonuydu. Yukarıdan kafes geldi işçiler tam kafese binecekleri sırada bir seyis katırıyla geldi. Ben işçilerden önce kafese seyisi ve katırı bindirerek yukarı gönderdim. Kuyu dibinde bir işçiyle aramda şöyle bir konuşma geçti:

-Beyim bizim katır kadar değerimiz yok mu? Bizden önce yukarıya onu gönderdiniz.

-Evet, katır konuşamadığı için önce onun kafesle yukarı çıkmasını istedim.

Fahri Toprakkaya

1983 yılında Ankara Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünü bitirdikten sonra yedek subay olarak askerlik hizmetini takiben Amasya Suluova Büyük Çeltik Kömür işletmesi, Bursa, Kütahya Elif Madencilik Şirketi ve sonrasında TTK Karadon Müessesesinde çalıştıktan sonra kamudan 2006 yılında emekli olarak özel sektörde çalışmaya başladım. 2009-2015 yılları arasında Tire Linyit İşletme Müdürü olarak çalışıp ayrıldıktan sonra da kısmi süreli A sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olarak çeşitli şirketlerde görev yaptım ve hala aynı şekilde çalışmaya devam etmekteyim.

ANI

Karadon Müessesesi Gelik İşletmesinde görev yaparken yaşadığım ilginç bir anımı paylaşayım.

16/24 vardiyesinde tertibi yaptıktan ve çalışanları ocağa gönderdikten yaklaşık yarım saat sonra -150 kotu santalinden arandım: "Fahri Bey, İbrahim Çavuş görüşmek istiyor" dedi santralci, bağla dedim.

İbrahim Çavuş: "Fahri Bey, adamlar ayağa girmiyor ayak ötüyor diye" (ayakta basınç var demek) "İbrahim kimse ayağa girmesin hemen geliyorum" dedim. Kartiyemin çalıştığı ayak Hacipetro (yenilenen adıyla Akalın) damarı tavan taşı sert konglomera kolay kolay ayak arkası oturmayan bir damar, hemen giyinerek aşağıya indim -150/-260 kotları arasında çalışan bir ayak, ayak başına vardığımda baktım bütün adamlar oturmuş gelmemi bekliyor İbrahim çavuş da başlarında. Adamlara beklemelerini söyleyerek çavuşa gel inip görelim diyerek ayağa birlikte girdik. Ben önde, İbrahim Çavuş hemen arkamda iniyoruz ama ayak adeta kapatacağım dercesine ses veriyor ayak arkası açık oturmamış bir yandan da ben ona, o da bana cesaret vermek için "Oturmaz bey" diyor ayak arkasına bakarak, arın havesine bakarak kırılan direk olup olmadığını kontrol edip bir yandan da ses dinleyerek ayak dibine indik. İkimizden de su gibi ter akıyor iner inmez İbrahim dedim "Adamları al -55/-150 Akalın ayağa götür orada çalışsınlar akşam sabah burası kapatır" dedim. Gece vardiyası (24.00-08.00) genelde tahkimat vardiyasıdır kurumda aynı şekilde gece vardiyası tertibini de -55/-

150 Akalın ayağa yapacağız dedikten sonra ben işletme müdürünü ve başmühendisi arayarak basınç nedeniyle tertibi bozduğumu söyledim ve yeni tertibi de söyledikten sonra adamların çalışacağı ayağa giderek işin başında durdum ve sonra da dışarı çıktım.

Ertesi günü işyerine geldiğimde -150/-260 Akalın ayağın gece vardiyasının başında 22 sarma (90 metreye yakın) kapattığını kimsenin olmaması dolayısıyla ucuz atlatıldığını söylediler.

Şükrü Ercan Oksal

1956 yılı doğumluyum. 1975 senesinde Maden Topoğrafi olarak çakışmakta iken çok istediğim İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünü kazandım.. 1982 mezunuyum.. 1980 yılından beri Evliyim. Allah uzun ömür versin 1982 doğumlu Uzakyol Vardiya Suvari kaptan oğlum ve 1985 doğumlu Kıdemli Avukat kızımın 2 evlat babasıyım.

Anılar çok fakat; 2 hatıra çalışma hayatımda yaşamımda öne çıkmaktadır bence... Birinci olarak Kemerburgaz kömür ocaklarında dededen toruna üç kuşak 1983 - 2016 yılları İmsik-Sülün kömür ve en son Edirne Meriç kum ocağı anılarla dolu çalışmaları. İkinci olarak da 1984 kısa dönem Askerlik sonrası 1986 yılında S.Arabistan tünel şantiyeleri yeni tecrübelerim... Son olarak da 1999 Marmara Depremi sonrası 2004 yılında Maltepe Üniversitesi Yapı Malzemeleri Laboratuvar Md. Emekli oluşum... Meslekte geçen 45-50 yıl kroki açık ve yer altı maden işletmeleri arazi etüt çalışmaları içerisinde 1982 yılı ilk projem; ağaçlandırma ve rehabilitasyon işleri de dahil olmak üzere; Kemerburgaz Ağaçalı Alantepede kömürü alınan bölümlerde kottan kota florayı bozmadan harfiyat ile Akpınar köyünde, oğlumla yaşıt fıstık çam ormanı şeklindedir.

S.Arabistan dönüşü 1989 yılı sonrasında dolu dolu geçen 30 yılı aşkın mermer ocak, fabrika ve inşaat tecrübe uygulamaları oldu.. En son olarak 2004 yılı emeklilik sonrası 15 yılı aşkın Yapı Denetimi ve Yapı Malzeme Laboratuvarı çalışmaları yaptım. Yaklaşık 3 senedir eşimle radikal bir kararla İzmir'in bir sahil kasabası olan Sığacık'ta yaşamaktayım.

En büyük idealim ileride gençlere örnek madencilik ve inşaat çalışmalarımı kitapçık şeklinde sunabilmektir. Ben de emeği olan tüm bilgelere ve gidenlere selâm olsun...

ANI

1994 - 1996 yılı inşaat mühendisi (rahmetli) Sabri Aydoğan'ın Balıkesir, Marmara adası mermer sahasında; Necmi Özçelik ile rödovans sözleşmesi sonrası Proje mühendisi ve şantiye şefi olarak çalışmakta iken; Marmara saraylar ortaokulunda öğretmen yetersizliğinden boşta geçen Matematik derslerini haftanın Salı - Perşembe iki günü öğleden önce iki dersi ortaokul 2. Sınıf öğrencileri ile dolu dolu geçirmem oldu. Kaymakam beyle konuyu görüşmek üzere gittiğimde heyecandan ayaklarım titremişti. Hiç unutamam; Geceleri konuları çalışır ertesi gün şantiyede kahvaltı sonrası 2 dönem matematik derslerine öğretmenlik yaptım. Dönem sonrası gelen kadrolu öğretmenin ve kaymakam beyin taktirleri beni onore etmişti.

Yıllar sonra adaya gittiğimde öğrencilerimden biri berber salonunda beni tanıdığına yaptığım mesleğin ne kadar geniş çaplı olduğunu köy kasaba hatta ilçelerde belediye orman vs. bizleri kurumlarla bizleri bu kurumlarla paralel yapıda ek görevlerle hizmette sosyoekonomik fayda ile devlet bütçesine katkılı görevler yapabileceğimiz kanaatindeyim.

Bizler mesleğimiz nedeniyle bence sadece maden mühendisi değiliz, küçük yörelerin büyük adamlarıyız aslında...

Sağlıkla sevgimle saygılar sunarım...

Müfit Erdil

1960 Antalya doğumluyum.

1983 senesinde ODTÜ Maden Mühendisliğinden mezun oldum.

1983-1986 yılları arasında Etibank Şarkkromları ve Ferrokrom İşletmesi üretim mühendisi olarak görev yaptım.

1986-1994 yılları arasında Demir Export Harşit çinko-Kurşun, Lahanos bakır madenlerinde üretim ve işletme şefi olarak görev yaptım.

1994-1996 yılları arasında MKEK Barutsan'da Pazarlama Mühendisi olarak görev yaptım.

1996-2006 yılları arasında Orica Nitro patlayıcı maddeler A.Ş.'de Pazarlama müdürü olarak görev yaptım.

2006-2016 yılları arasında HM Patlayıcı Maddeler Ltd. Şti'ye ortaktım.

2016 yılında başladığım Enerjik Çözümler Mühendislik A.Ş.'de şirket sahibi olarak çalışmaya devam ediyorum.

ANI

Tahminen 1990 yılında, Giresun Tirebolu'da bulunan Harşit Çinko-Kurşun yeraltı işletmesinde yönetici olarak çalışıyordum. Maden ocağı, kuzeyden Trabzon-Giresun karayolu, doğudan Harşit nehri, batıdan yerleşim yerleri ve güneyden de komşu maden işletmesi ile çevrelenmiş, sıkışık durumdaydı.

Büyük bir adese şeklinde olan cevhere ulaşım yolumuz rampa ile sağlanmaktaydı. Rampa adesenin etrafında dolanarak aşağı inmekte, kamyon ve kepçelere yeterli eğimi sağlamak için bazı yerlerde karayolunun altından ve hatta karayolunun diğer tarafında bulunan çay fabrikasının altına dahi ulaşmaktaydı. Çalışma alanımızın üzerinde ise, Ceneviz dönemlerine kadar ulaşan ve haritası olmayan eski imalatlar bulunmaktaydı. Cevher her ne kadar sert, dayanımı yüksek olsa da, yan kayaç masif sülfid yatakların özelliğini yansıtan, killi formasyona sahipti. Bu yüzden, ana yollarımız çift çelik hasırlı beton püskürtme yöntemi ile tahkim edilmişti.

Anımın olduğu gece 03.00 sularında ev telefonum çaldı. Gece o saatte çalan telefonun hayırlı olmadığı açıktı. Dışarıda şiddetli fırtına ve yağmur, korku filmlerini aratmayan bir dekor oluşturmuyordu. Arayan kişi, gece vardiyasındaki mühendis arkadaşımızdı ve rampa ana yol tavanında göçük oluştuğunu, dökülmenin devam ettiğini bildirdi. Ocağa vardığımda gördüğüm manzara, yaklaşık 16 m² kesitindeki rampada lokal olarak tavanda 2 metre yükseklikte bir bölüm göçmüş ve halen tavandan ufak ufak dökülmeler de devam etmekteydi. Hemen ofise dönerek eski haritalarda eski imalat olup olmadığına ve olay yerinin yerüstünde nereye denk geldiğini inceledim. Eski imalat gözükmüyordu ancak yer tam olarak çay fabrikası kantarının altına denk geliyordu. Yukarıdaki kalınlık 20 metre civarındaydı. Killi tabaka dökülmeye devam ederse ve öngörülmeleyen eski imalatlar da var ise, göçük yüzeye kadar ulaşabilirdi.

İş ve can güvenliği açısından yapılması gereken, çay fabrikasının haberdar edilerek kantarın boşaltılması ve o bölgede önlem alınmasıydı. Ancak böyle bir durumda ertesi gün yerel gazetelerde sansasyonel haberler ve yerel makamların hücumuna uğrayacağımız ve hiçbir şey

olmasa da yerel halkın dilinden düşmeyeceğimiz açıktı. O gece yerüstünün bilgilendirilmesi kararını almak ya da haber vermeden yol tamiratını yapmak seçimi hayatımın en sıkıntılı anıydı. Sonuçta yerüstüne haber vermedik ve göçük bölgesini maden direkleri ile domuz damı benzeri yöntem ile tahkim ederek, ani bir boşalma durumunda yüzeye ulaşacak oturmaya karşı önlem aldık. Daha sonra döküntülerin azalması ile birlikte ağaçların arasından beton püskürterek killi tabakanın havasını kestik, dökülme tamamen kesilince yine direklerin arasından hasır bağlayarak ikinci güçlü beton tahkimatımızı tamamladık.

Birçok meslektaşım da benzer olarak, madencilik doğasında var olan anlık karar verme sıkıntısını yaşamış ve risk aldığı zamanları olmuştur. Bu olayda benim hafızamda hızlı karar alma açısından yer etmiştir.

Hasan Nejat Utkucu

25 Kasım 1959'da Manisa'da doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Manisa, Urfa, Denizli illerinde yaptım. 1977 yılında AFS bursu kazanarak ABD, Oregon'a gittim ve liseyi bir kez de orada bitirdim. ABD dönüşü girdiğim ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden 1983 yılında mezun oldum. Aynı yıl burslu olarak Etibank Bigadiç bor madenlerinde vardiya mühendisi olarak çalışmaya başladım.

Askerlik sonrası KBI Genel Müdürlüğünde Samsun ve Murgul projelerinde görev aldım.

1988 yılında Tüprag Metal Madencilik şirketinde çalışmaya başladım. Bu şirkette sırasıyla başmühendis, müdür ve koordinatör olarak özellikle maden hakları ve madenlerde çevre uygulamaları üzerine görev yaptım. Görev süresince şirketin madenleri için çok sayıda fizibilite projeleri, faaliyet raporları, ÇED raporları, atık yönetim planları, maden kapanış projelerinin hazırlanmasında koordinatör olarak görev yaptım. 2018 yılında şirketten ayrıldım. Sonrasında danışman olarak bir yandan sektöre hizmet verirken bir yandan da ODTÜ'de Madencilikte Çevre Uygulamaları dersini vermekteyim.

Bekir Say

1960 Yılında Konya'nın Ereğli İlçesi Ayrancı nahiyesinde (şimdi Karaman iline bağlı ilçe) doğdum. İlkokulu Ayrancı İlkokulunda, orta ve lise öğrenimini Ereğli'de bulunan İvriz Öğretmen Lisesinde tamamladım. 1978 yılında başladığım Ege Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünü 1983 yılı kış döneminde Dokuz Eylül Üniversitesi mezunu olarak bitirdim. 1983 yılı ağustos ayında ilk işim olan Çorum Dodurga'da bulunan TKİ Kurumu ADL İşletmesinde, ihale ile alınan dekapaj ve kömür üretimli Tutuş II panosunda Özel Firmada şantiye mühendisi olarak çalıştım. 1984-1985 yıllarında Yedek Subay olarak askerlik hizmetini yaptım. Askerlik sonrası yine aynı firmanın almış olduğu KLİ Ilgın İşletmesinde dekapaj işinde iki yıl çalıştıktan sonra 1988 yılında Edirne ili Meriç İlçesinde başka bir firmanın şantiye şefi olarak Açık İşletme Linyit Kömürü üretiminde çalıştım. 1990 yılında TKİ Kurumuna açıktan mühendis atamaları kapsamında GAL Müessesesi Şırnak İşletme Müdürlüğünde işe başladım. 1991 yılında Erzurum'da bulunan DAL Müessesesi Oltu İşletmesinde Balkaya Harmanbaca Ocağında 2 yıl yeraltı üretiminde Ocak Mühendisi olarak çalıştıktan sonra 1993 yılında GLİ Müessesesi Tunçbilek İşletmelerine atandım. GLİ Müessesesinde Kontrol Mühendisliğinden başlayarak Başmühendis, Tedviren (vekâleten değil yürütme) Şube Müdürlüğü ve İşletme Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulundum. 2021 yılında kamudan emekli oldum. Halen Tunçbilek'te kömür üretimi yapan Kayasu Elektrik Üretimi Enerji Madencilik İnşaat A. Ş. Firmasında Proje Müdürü olarak mesleğimi sürdürmekteyim. 2010 yılından beri Oda temsilciği de yapmaktayım. Evli ve bir çocuk babasıyım. Hobilerim arasında kitap okumak, gezmek, her türden müzik dinlemeyi ve kendimce türkü ve şarkı söylemeyi severim.

ANI

Kırk yıllık meslek yaşamımda acı tatlı birçok anım olmuştur. 1990 yılında TKİ GAL Müessesesi Şırnak İşletme Müdürlüğünde kamu görevine o yıl atanan 30 civarında arkadaşımız vardı. Şırnak yeni il olmuş, kimi yeni mezun birkaçı evli çoğu bekâr olan arkadaşlar kurum misafirha-

nesinde kalmaktaydık. Odalarda 5-6 kişi kalırdık. Genellikle her akşam hava karardıktan sonra yoğun silah sesleri gelirdi. İşletmeyi koruyan askeri birliğe nerdeyse her gün saldırı olurdu. Tam o yılsonunda Irak'ta Körfez savaşı çıkmış ve binlerce peşmerge Türkiye'ye sığınmıştı. Öncelikle Kamuya ait sosyal tesislere yerleştirilen sığınmacılara kaldığımız yerler tahsis edilmişti. Bizler de bu sefer her lojmana 10 kişi olmak üzere boş lojmanlara taşınmıştık. Yemekhanemiz, lokalimiz elimizden gitmişti. Bu lojmanlarda ve Şırnak'ta kaldığımız sürede on kişilik evlerde sırayla açıcılık ve bulaşıkçılık yapmıştık. Alışveriş işini genellikle bana bırakırlardı. Burada acı tatlı çok anımız olmuştur. Arkadaşlarla ne zaman bir araya gelsek askerlik anısı gibi hemen o günlere dalarız. Memleketin her yerinde çalışmanın ne kadar önemli olduğunu orada gördük. Tüm madencilere saygı ve selamlarımla iyi bir yaşam diliyorum.

Metin Alemdar

Metin Alemdar, 1962 Tonya Trabzon'da doğmuştur. İlkokulu Trabzon Beşikdüzü Dağlıca Köyünde, orta okul ve lise öğrenimini ise Samsun'da Merkez Ortaokulu ve 19 Mayıs Lisesinde tamamlamıştır. 1979 yılında girmiş olduğu İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1983 yılında iyi derece ile mezun olmuştur. Aynı yıl ETİBANK burslusunu alarak Master Derecesi için İngiltere'ye gönderilmiştir. Newcastle Upon Tyne Üniversitesinde, Kaya Mekaniği ve Kazı Mekanizasyonunda Master Derecesi (MSc.) olarak Etibank Beypazarı Trona Müessesesi Müdürlüğünde 1986 yılında işe başlamıştır. 1988 yılında Etibank Genel Müdürlüğü Proje Tesisi Dairesi Başkanlığına tayin edilmiş ve burada 2012 yılında Birim Müdürü olarak emekli oluncaya kadar çeşitli kademelerde çalışmıştır. Kırka Boraks İşletmesi ve Bandırma Bor Türevleri Tesislerinde Boraks ve Borik Asit Proseslerinde iyileştirme, kapasite artırımı ve Yeni Tesislerin yapımında görev almıştır. 2012 yılında emekli olduktan sonra sırası ile Atilla Makina A.Ş., Promer A.Ş., Labris Maden ve Makine Sanayi A.Ş. firmalarında sektöre hizmet etmeyi sürdürmüştür. Metin Alemdar hala DAMA Mühendislik A.Ş.'de Genel Müdür Danışmanı olarak çalışmaktadır. İki çocuk babası ve İngilizce bilmektedir.

ANI

Bilindiği gibi Boraks sıcak suda çözünmektedir. Kırka'da Boraks rafinasyonu iki kademede yapılmaktadır. Konsantratörde zenginleştirilen boraks, bor türevlerinde çözüldürülmekte ve safsızlıkları ayrıldıktan sonra yeniden kristallendirilmektedir. Su dengesi oldukça hassas olan bu proseste iki kademede oluşan kayıplardan ötürü metal kurtarma randımanı çok düşmekte ve atık barajları ise çok şişmektedir. Etibank ve İTÜ Kimya Fakültesi ortaklığı ile Cevherin konsantratör devresine girmeden direkt prose verileceği bir yöntem geliştirilmiş ve laboratuvar, 1 ton saat ve 10 ton saat kapasiteli pilot tesisleri yapılmıştır. Bu testlerde elde edilen verilere göre endüstriyel uygulamaya geçme çalışmalarının önündeki engel bu prosesi uygulayacak bir ekipman olmamasıydı. Yapılan denemelerde tasarlanan prototiplerin oluşturduğu mekanik arızalar, proses başarısını gölgelemekte ve proses başarısı mekanik arızalar nedeniyle güven kaybına uğramaktaydı. O sıralar devam etmekte olan Bor Türevleri Kapasite artırımı projelerinde görüşme yapılan ekipman tedarikçilerinden sıcak proseslerde kullanılan bir tür klasifikatör olduğunu bilgisine ulaşıldı. Kobalt ve kum-katranı ayrıştırılmasında kullanılan bu ekipmanın, bazı değişikliklerle amaca uygun çalışabileceği firma ile yapılan görüşmelerle ortaya kondu. Bugün tüm boraks rafinasyonu projelerinde kullanılan çözme olukları bu şekilde sisteme entegre edildi.

Mehmet Oğuz Güner

1960 Tokat doğumlu olan M.Oğuz Güner 1983 yılında maden mühendisliği eğitimini tamamladı.

Etibank-Çinko Kurşun İşletmeleri A.Ş. (ÇİNKUR) hammadde hazırlama mühendisi olarak görev yaptı. Daha sonra sırasıyla Çevre Bakanlığı ÇED Genel Müdürlüğünde Petrol ve Madencilik Şube Müdürü, Tekirdağ İl Çevre Müdürü, ÇED Genel Müdürlüğünde ÇED Daire Başkanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı MİGEM'de Danışman, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü Başkanı görevlerinde bulundu.

Halen Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı Ankara temsilciliği görevini yapmaktadır.

Hüseyin Uzundurukan

1955 yılı Trabzon Beşikdüzü ilçesi doğumludur. İlkokulu Beşikdüzü ilçesi Şahmelik mahallesinde, ortaokul ve liseyi Şereflikoçhisar Lisesi'nde tamamladı. 1983 yılında "İTÜ Maden Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldu. Ordu ilinde 1 yıl Kurşun-Çinko işletmesinde Şantiye Şefi olarak çalıştıktan sonra 1985 yılında Ankara'da Özel sektörde Proje Mühendisi olarak çalışma hayatına başladı. Daha sonra Serbest Mühendislik ve Müşavirlik hizmetlerinde bulundu. Kastamonu Küre'de, Etibank'a ait Piritli Bakır işletmesinde yeraltı ana iletim galerisi yapımında Şantiye Şefi olarak çalıştı. Çeşitli şirket şantiyelerinde Daimi Nezaretçilik ve Ankara'da özel bir şirkette proje mühendisliği yaptı.

Halen, yeterlilik tebliği kapsamında Ankara'da aktif çalışma hayatına devam etmektedir. Evli ve 1 çocuk babasıdır.

Süleyman Göktürk

1960 Tavşanlı /Kütahya doğumluyum. İlkokul ve ortaokulu Tavşanlı'da okudum. Endüstri meslek lisesi motor bölümü mezunuyum.1977 o zamanki ismi Zonguldak Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi olan Hacettepe Üniversitesinin maden bölümüne girdim.1983 yılında mezun oldum. Askerlik görevini bitirdikten sonra 1984 Yılında GLİ Tunçbilek dekapaj panolarında, Doğu İnş. bünyesinde vardiya mühendisi olarak işe başladım.

1988 yılında meslektaşım Mustafa Oktay ile bir madencilik şirketi (İren Madencilik Ltd.Şti.) kurarak iki yıl antimuan, iki yıl da potasyum feldispat üretip pazarladık. Körfez krizi nedeniyle işlerimiz yolunda gitmedi. Antimuan sahasını terkettik, Potasyum Feldispat sahasının ruhsatını ise Çanakkale Seramik'e devredip işi bıraktık.

1993-2001 yılları arasında Tarhan Madencilik A.Ş.'nin uhdesi altındaki GLİ Tunçbilek dekapaj panolarında şantiye şefliği yaptım. Sigorta başlangıç tarihinin erken olması nedeniyle 2001 yılında Tarhan Madencilik A.Ş.'den emekli oldum.

2001-2017 yılları arasında Orica-Nitro Patlayıcı Maddeler A.Ş.'de çalıştım.2017 yılı sonunda çalışmayı tamamen bıraktım. Tavşanlı'da mütevazı bir yaşıyorum var. Evliyim, iki kızım var. Büyük kızım maden mühendisi, Küçük kızım matematik öğretmeni. İkisini de evlendirdik. İki de oğlum oldu. Şimdi torunlara bakıyoruz. Çok güzel bir duygu. Allah herkese göstersiz.

ANI

Kızlarıma, maden mühendisliği diplomasını bedava verseler almayın diye bir serzenişte bulunmuştum, olmadı. Başımdan geçen olaylar beni çok yıprattı. Büyük kızım İrem sınavlarda güzel bir puan almıştı, mühendisliklerin hepsini yazabiliyorduk. Bitirdikten sonra iş bulma endişesiyle birçok mühendislik dalını tercih edemedik. Maden mühendisliği bölümünü tercih ederken çevreme güvenip kızımı ikna etmekte baya zorlandım. (Baba sen bedava verseler almayın dememiş miydin diye) Okulu bitirdi maden mühendisliği diplomasını aldı. KPSS'de iyi bir puan alıp TKİ'ye bağlı GLİ Tunçbilek İşletmesinde işe başladı. Aynı kurumda çalışan Orhan Kemal Körpe ile evlendi. Bir kızları (Buğlem) bir oğulları (Yağız) oldu. Hala çalışmaya devam ediyorlar.

Mustafa Oktay

1958 yılında (nüfusta 1960) Kütahya-Emet Işıklı köyünde doğmuşum. İlkokulu Işıklı Köyünde, ortaokulu ve liseyi Tunçbilek Atatürk Lisesinde (yatılı) okudum. 1978 yılında Zonguldak DMMA Maden Bölümüne girdim. 1983 yılında Hacettepe Ü. Zonguldak Maden Fakültesinden mezun oldum.

Askerlik görevim sonrası 1985 yılı Kasım ayında SOYAK A.Ş. Tunçbilek dekapaj şantiyesinde vardiya mühendisi olarak işe başladım.

1988-1992 yıllarında meslektaşım Süleyman Göktürk ile madencilik şirketi kurarak antimuan ve k. feldispat üretim

faaliyetinde bulunduk. Ancak çeşitli zorluklar nedeniyle başaramadık ve şirketi devrederek 1993 yılından sonra yine şirketlerde şantiye şefi olarak çalıştım. 2010 yılında emekli oldum. Çalışmayı 2020 yılında pandemi nedeniyle bırakarak sakin emeklilik hayatı yaşamaya başladım.

1986 yılında evlendim. Bir oğlu ve bir kızım var. Oğlum Bursa'da, kızım Kocaeli Gölcük'te çalışmaktalar. 12 yaşında M. Çagan adında ve 2 yaşında Göktuğ adında iki torunum var. Rabbim herkese bu sevgiyi tattırsın.

35 yıllık çalışma hayatım boyunca çok fazla maddi birikimim olmadı ancak karşılaştığım her yerde halimi, sağlığımı soran binlerce çalışma arkadaşı biriktirdim.

Aygün Ekici

1961 yılında Zonguldak'ta doğdu. 1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. 1984 yılında maden mühendisi olarak işe başladığı Türkiye Taşkömürü Kozlu Müessesesinde ocak mühendisi, hazırlık mühendisi, iş güvenliği mühendisi, iş güvenliği başmühendisi, üretim başmühendisi ve işletme müdürlüğü görevlerinde bulundu. 2010 yılında emekli olduktan sonra İmbat Madencilikte İş Sağlığı ve Güvenliği Müdürü olarak başladığı görevini halen Genel Müdür Yardımcısı olarak sürdürmekte olup evli ve bir çocuk babasıdır.

ANI

1986 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu Kozlu Müessesesi İhsaniye İşletme Müdürlüğünde ocak mühendisi olarak görev yapıyordum. -300/-425 katları arasında Çay damarı çalışırken ihtiyaç üzerine görev yerim değiştirildi, +95 katı üzeri ile +150 mostra arasında Büyük damarını çalışan ocağa verildim. İlerletimli teşkil edilen panonun üst taban yolu belirli aralıklarla yerüstüne delinerek ilerletimli durumdan kurtarılıyordu. Yerüstünde fındık bahçeleri ve aralarında evler mevcuttu. Ben oraya geçmeden önce aşağıdan çıkılan son baca bir evin köşesine delinmişti ve bir odası zarar gören evin içinden ayağa giriliyordu.

Ayak ilerledikçe artık dikkatliydik, yakında bir ev daha

vardı ve sahibi hacı amca zarar görmekten korkuyordu. O tarihte sondaj yapma imkanımız yoktu ama ben ona güvence verdim, bacayı hacı amcanın 3 katlı evine kesinlikle delmeyecektik, tasmandan da zarar görmeyecekti. Topoğrafımla tüm hesapları yaparak bacanın istikametini verdik. Bir sabah saat 05.00'te nezaretçim telefonla aradı, "Baca delindi, kubura delindi" diyordu. "Ne oldu, anlamadım nereye delindi?" dedim. Sonra anlaşıldı ki eve değil ama evin fosseptik çukurunun tam altına delmişiz. Adamların üstü başı berbat olmuş. Hacı amca evin yakınına etrafı briketle örülü bir fosseptik çukuru yapmış ve evin kanalizasyonunu bir boru ile bu çukura vermiş. Sabah gittiğimde burasını baca ağzı olarak kullanmaya karar verdim. Kanalizasyon borusunu başka yere çevirdik, tahkimatı tamamlayıp ortalığı yıkayarak bir merdivenle indiğimiz fosseptik çukurunu 2 ay kadar baca ağzı olarak kullandık.

Dursun Gürsoy

1962 yılında Eşme/Uşak'ta doğdum. İlkokulu Güllü Beldesinde, ortaokulu İzmir Şehit Gazeteci Hasan Tahsin, liseyi İzmir Atatürk Lisesinde okudum. Eskişehir DMMA Haziran 1983 mezunuyum. 1983-1984 yıllarında Isparta Başer Maden Sanayinde 1984'ten 1989 yıllarında MTA Sondaj Dairesinde 1995'e kadar, 1995'ten itibaren ve halen Sanayi ve Teknoloji İl Müdürlüğünde görev yapmaktayım. Evliyim Latife Gülcan (mimar) ve Ulvi Cem (makina mühendisi ve halen Su ürünleri mühendisliğinde okuyan) adında 2 çocuğum var. İyi ki maden mühendisi olmuşum. 17 sene Muğla il temsilciliği yaptım. Odamız etkinliklerine, sempozyumlara sergilere eskiden sürekli icabet ederdim. Artık yaşlılık nedeniyle edemez oldum. Odamız ve çalışmalarıyla gurur duyuyorum. Tüm arkadaşlara selamlar saygılar sevgiler sunarım.

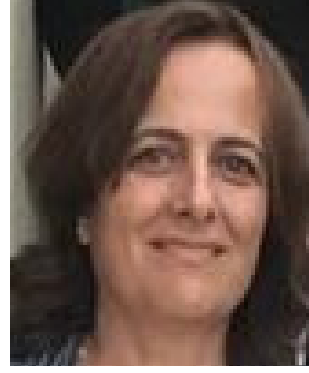
Teoman Çakır

1958 yılında Zonguldak'ta doğdum. İlk-orta ve lise tahsilimi aynı ilde tamamladım. Dokuz Eylül Üniversitesinden 1983 yılında mezun oldum. Aynı yıl Etibank Uludağ Wolfram Tesislerinde mesleğe başladım. 1989-2004 yılları arasında Kütahya Gümüş İşletmelerinde çeşitli görevlerde bulunduktan sonra özelleştirilme nedeni ile 2004 yılında İzmir Orman Bölge Müdürlüğüne Başuzman olarak tayin edildim. 2009 yılında emekli oldum. Özel sektörde Cihan Grubuna bağlı Erzurum Aşkale Krom-Manyezit Tesislerinde ve Cevahir Grubuna ait Bergama Perlit Tesislerinde İşletme Müdürü olarak çalıştım. Şimdilerde ise torun büyütüyorum.

ANI

Meslekteki ilk hafta sonu nöbetimde Wolfram Zenginleştirme Tesisinde temizlik yaptırılmam istendi. Ürün olarak volfram konsantresi yanında manyetit ve garnet konsantresi de elde ediliyordu. Manyetik seperatör katında yığılı garnet konsantresi vardı. Fabrikaya gelen yolda da dökülmüş garnet konsantresi vardı. Vardiya teknisyenine temizlik yapma talimatı verdim. Garnet Konsantresini ne yapacaklarını sordu, ben de daha önce ne yaptıklarını sordum, yola döktüklerini söyledi, ben de yola dökün o zaman dedim. Pazartesi günü Başmühendisimiz Vedat Bey döne döne garnet konsantresi arıyordu, ben de yola döktüğümüzü söyledim. Gülmeye başladı, acemi mühendis, vardiya teknisyenlerinin oyununa geldiğini anlamıştı. Yola dökülen, talebin hiç olmadığı bir dönemde stok alanı bulunmadığı için dökülmüş. Yeni işe başlayan bir Mühendis için iyi bir tecrübe idi.

Yine bir krom zenginleştirme tesisinde 12 t/h bir değirmen 7 t/h den fazla öğütmüyordu. Sıfırdan bilya şarjı yaptık sonuç yine aynı. Hesaba göre 120 kwh motor gerekiyordu, oysa 75 kwh'lik motorla çalışıyormuş. Nedenini sorduğumuzda 120 kwh motorun pahalı olduğunu ve elde bulunan 75 kwh motorunda aynı işi yapabileceği düşünülmüş. 5 t/h üretim kaybının hesabı yapılmamış. Motor parası 2 aylık üretim kaybindan daha azdı. Bazı ocak sahiplerinin ve mühendise ihtiyaç duymayanların madenciliği, kalın sağlıcakla.

Semahat Karaçam

1961 Ayancık/Sinop doğumluyum. İlkokulu Ayancık Cevizli İlkokulunda; ortaokul ve liseyi Zonguldak TED Kolejinde okudum.

1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Bölümünden mezun oldum.

1984 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğünde göreve başladım. 1984-1992 yılları arasında Etüt Plan Proje ve Tesis Daire Başkanlığında Ar-Ge Fizibilite Mühendisi, 1992-2000 yılları arasında Ar-Ge Fizibilite Başmühendisi olarak görev yaptım. 2000 yılından bu yana da halen aynı birimde Yatırım İşleri Şube Müdürü olarak çalışıyorum.

Evlüyüm. Aynı zamanda meslektaşım olan eşimle bir kızımız, bir oğlumuz ve bir de torunumuz var.

Tuncay Atakuru

1961 doğumlu ve evliyim, biri erkek 2 çocuk sahibiyim. 1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. 1984 yılında TKİ Garp Linyitleri İşletmesinde açık işletme ve iş güvenliği mühendisi olarak, 2005 yılında TKİ Genel Müdürlüğü İşletme Dairesinde görev yaptıktan sonra 2009 yılında emekli oldum. Daha sonra özel sektörde çeşitli kurumlarda; iş güvenliği uzmanı, eğitimci ve maden danışmanı, maden eksperisi olarak tam ve kısmi süreli görevler yaptım.

Bahtiyar Akgül

1978 yılında İstanbul Teknik Üniversitesinde Maden Mühendisliğini okumaya başladım. 1983 yılında mezun oldum. 1984 yılında askerlik hizmetimi yaptım. 1985 yılında Çorum Dodurga Uğurlu kömür işletmesinde iş hayatıma başladım. 1986-2007 yılları arasında Denizli'de bulunan Türk Maadin A.Ş.'de 21 yıl görev yaptıktan sonra emekli oldum. 2008 yılından bu tarafa Denizli'de bulunan Madencilik LTD. Şti'de Maden İşletme Genel Müdürü olarak görev yapmaktayım.

Ayşe Feray Mercan

1960 Bodrum doğumluyum. İlk, orta ve lise eğitimimi Bodrum'da tamamladım.

1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum.

1984 yılında sınıf arkadaşım ve meslektaşım Mustafa Adil Mercan ile evlendim. Bizimle aynı mesleği seçen Ömer adında bir oğlumuz var. 2 yıl TTK Kozlu işletmesinde görev aldım. Daha sonra 1 yıl Manisa'nın Selendi ilçesinde yer alan kurşun-çinko-bakır madeninde flotasyon mühendisi ve fabrika müdürü olarak çalıştım. Sonrasında emekli olduğum güne dek taş ocaklarında teknik ve daimi nezaretçilik, yöneticilik ve işletme sorumlulukları gibi çeşitli görevleri üstlendim.

Mesleğimle ilgili en önemli anım Kozlu'da çalışırken tavan çökmesi sonucu blokların altında kalmam idi. Yüzümde ve ayaklarımda yaralanmalar oldu. Olay anında kendimi kenara atarak daha büyük bir tehlikeden kurtuldum.

**Naci Engin
Karaosmanoğlu**

1961 yılında Muğla'da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Muğla'da tamamladım. 1978 yılında girdiğim üniversite sınavı sonucunda o zamanki adı ile Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Bölümünü kazandım. 1983 yılında mezun oldum ve kısa süreli özel sektör deneyiminden sonra Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü Güney Ege Linyitleri Müessesesi Müdürlüğüne bağlı olarak açılan o zamanki adı ile Milas-Sekköy Bölge Müdürlüğünde çalışmaya başladım. Vardiya mühendisliği, ocak mühendisliği, bölüm mühendisliği, başmühendislik görevlerinden sonra işletme teknik müdür yardımcılığı görevine atandım. Uzun süre aynı görevi yürüttüm ve 2014 yılı Aralık ayında çalışmakta olduğum Yeniköy Linyitleri İşletme Müdürlüğü Özelleştirme sonucu özel sektöre devredilince, kurum değiştirerek Elektrik Üretim A.Ş. bünyesinde çalışmaya başladım. Halen aynı kurumun Milas biriminde sorumlu yönetici olarak çalışmaktayım. Evliyim, biri makine mühendisi diğeri de iç mimarlık son sınıf öğrencisi olan iki erkek çocuğa sahibim.

ANI

1998 yılında çalışmakta olduğum Yeniköy İşletme Müdürlüğünün kömür sahalarından birisinde dekapaj ihale hazırlığı yapılmakta ve firmaya yer teslimi için sahada dozer ile düzeltmeler yapılmakta idi. Birlikte çalıştığım maden teknikeri arkadaşım ile yapılacak işi planladık ve tekniker arkadaş dozer operatörüne işi tarif etmek için gitti. Birkaç saat sonra dozer operatörü arkadaşım açık ocak yazıhanelerinin olduğu alanda telaşlı bir şekilde kendisine işi veren tekniker arkadaşım ararken gördüm. Operatörü çağırdım ve ne olduğunu sordum. Heyecanlı bir şekilde ve görevini tam anlamıyla yerine getirmiş insanların rahatlığı ile sahada düzeltme yaparken tekniker arkadaşımın yer teslimi için hazırlanmış betonlanmış nirenge noktalarını gösterdiğini bu betonlara dikkat et dediğini asla kaybetmemesi gerektiğini tembihlediğini anlattı. Ben de "İyi işte, seni uyarım" deyince, operatör hiç birini kaybetmediğini biraz ağır da olsa hepsini bir araya topladığını kaybetmediğini söyleyince gülmeye başladım.

Operatör hala yaptığı işle ilgili övünerek nasıl topladığını anlatmaya devam ediyordu. Bu olaya ben ve yanımda bulunan arkadaşlar epeyi gülmüştük ancak sanırım plan bürosu ekibi ve harita mühendisi arkadaşlar bizim kadar gülememişti...

İrfan İçaçan

İlkokul, ortaokul ve liseyi Malatya'da okudum. Bir yıl işletme fakültesinde okuduktan sonra İTÜ Maden Fakültesine geçtim. 1983 yılında maden mühendisi olarak mezun oldum.

MTA Genel Müdürlüğü Fizibilite Etütleri Dairesinde 1984 yılında göreve başladım. Fizibilite projeleri, çalışmalarında bulundum. 1988 yılında yine MTA Genel Müdürlüğüne bağlı Doğu Akdeniz (Adana) Bölge Müdürlüğüne atandım. MTA'da farklı bölgelerde maden arama ve su sondaj, hafriyat ve arama amaçlı galeri kamplarında kamp şefi yardımcılığı ve kamp şefi görevlerinde bulundum. İki yıl bölgenin sondaj ve hafriyat baş mühendisliğini yaparak 2002 yılında MTA'daki iş hayatımı tamamladım.

Çevre Bakanlığına bağlı Mersin İl Çevre Müdürlüğüne tayin isteyerek Mersin Çevre Müdürlüğünde maden mühendisi olarak göreve devam ettim. İl Müdürlüğünde ÇED raporları, proje tanıtım dosyalar, emisyon, atıklar gibi konularda çalışmalar yaparak 2009 yılında emekli oldum. Memuriyet hayatımı böylece sonlandırmış oldum.

Bu tarihten itibaren özel sektör yaşantıma başladım. Özel bir şirkette ÇED ve çevre koordinatörlüğü, yine bazı maden sahalarında teknik ve daimi nezaretçilik görevlerinde bulundum. Bir yıl çalışmalara ara verdim. Şu an tekrar çevre işleri yürüten özel bir şirkette görev yapmaktayım.

Evlü ve iki çocuk babasıyım. Mersin'de yaşıyorum. Değerli arkadaşlarıma, dostlarıma, meslektaşlarıma yaşamlarında, iş hayatlarında başarılar diliyor saygılarımı sunuyorum.

ANI

İnsan madencilik sektöründe çalışır da değişik, ilginç anıları olmaz mı? Hepimizin başından o kadar çok olaylar geçmiştir ki yazılsa birer roman olur.

Ben sizlerle MTA'ya işe girişimi paylaşmak istedim. Biz mezun olduğumuzda hocalar Etibank maden mühendisi

alacak Etibank'a müracaat edin demişlerdi. Ben de Ankara'ya giderek Etibank'a, Demir Çelik Genel Müdürlüğüne, TKİ'ye başvuruda bulundum. 28 Ekim saat 11 gibi işlerimi bitirdim. Güvenpark'ın ordayım ODTU minibüslerinin oradan geçerken hadi gelmişken MTA'ya da bir dilekçe vereyim dedim. Aslında ben maden mühendisi olarak MTA'yı hiç düşünmemiştim. MTA Genel Müdürlüğüne gittim ertesi gün 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı olması nedeniyle daire 12'de kapanıyormuş ben zor bela dilekçeyi verebildim. MTA hariç diğer kurumlardan şu an maden mühendisine ihtiyacımız yoktur şeklinde yanıt geldi. MTA'dan belirtilen tarihte Genel Müdürlükte olmamı içeren bir yazı geldi. O tarihte MTA'ya gittim sınav varmış sınava girdim. Bu arada ben TKİ Genel Müdür yardımcısına çıktım. İş aradığımı belirttim. Şırnak'ta çalışır mısın dediler ses çıkarmadım, Oltu'da çalışır mısın dediler, çalışırım diye yanıt verdim. Bu esna da MTA'da sınava girmiş olduğumu belirtmiştim tamam dediler. MTA belli olsun MTA olmazsa gel seni Oltu'ya gönderelim dediler bu şekilde TKİ'den ayrıldım. MTA'nın sınav sonucu açıklandı kazanmışım. Ankara dururken kim Oltu'ya gidecek diyerek MTA da göreve başladım. İyi ki başlamışım. Burada çok değerli meslek büyüklerimle bir arada oldum. Onlardan başta rahmetli Tuncer Demiröz olmak üzere meslek ve iş ahlakı aldım. Onlarla bir arada bulunduğum için kendimi şanslı hissediyorum, emeği geçen tüm meslek büyüklerime şükran ve saygılarımı sunuyorum.

Mehmet Karadeniz

Giresun-Eynesil'de, 25.12.1961 tarihinde doğmuşum. Kasımpaşa Kadı Mehmet İlkokulunu ve sonra da Kasımpaşa Karma Ortaokulunu bitirdim. İstanbul Vefa Erkek Lisesinden 1979 ve İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünden 1983 yılında mezun oldum.

Millî Eğitim Bakanlığının, yurt dışında öğrenim için 1984 yılında açtığı sınavda başarılı olup, önce Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Yabancı Diller Yüksek Okulunda yaklaşık 6 ay İngilizce öğrenimi gördükten sonra, 1985'te Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü (MTA) burslusu olarak Amerika Birleşik Devletleri'ne gönderildim. ABD'de, ikinci bir 6 aylık dil öğreniminin (ELS Language Center "Colorado- Denver Loretto Hei-

ghts College ve Minnesota- Saint Paul Hamline University”) ardından, University of Minnesota’da Cevher Zenginleştirme alanında yaptığım yüksek lisans çalışmasını 1988’de tamamlayarak Türkiye’ye döndüm.

MTA, Maden Analizleri ve Teknolojisi Dairesi Başkanlığı Cevher Zenginleştirme Biriminde göreve başladım. Askerliğimi, 1989’da Gölcük’te, kısa dönem denizci er olarak yaptım. Askerlik sonrası aynı birimde, 1999’a kadar yüksek mühendis, 1999- 2002 arasında ise birim yöneticisi görevlerinde bulundum.

Bu dönemde, Türk Standartları Enstitüsü Maden Hazırlık Grubu’nda 9 yıl süreyle “Standard Raportörlüğü” yaptım. Ve ayrıca Cevher Zenginleştirme Tesislerinin Modellenmesi, Simülasyonu, Performans Değerlendirme ve Optimizasyon (Hacettepe Üniversitesi), Mikroekonomi ve Proje Değerlendirme (ODTÜ), Cevher Zenginleştirmede Yenilikler, Proses- Tesis Tasarımı, Tesis İşletmesi, Denetim ve Maliyet Kontrolü (Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı), Proses Mineralojisi (Hacettepe Üniversitesi) gibi çeşitli mesleki sertifika programlarını tamamladım.

Bunlara ilâveten, önce 1997’de Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi’nde (ATAUM), Avrupa Birliği (21. Dönem Temel Eğitim Programı), ertesi yıl da Uluslararası İlişkiler öğrenimi gördüm. Sonrasında, 1999-2002 yılları arasında Cevher Zenginleştirme Birim Yöneticiliği ve 2003-2006 yılları arasında da Maden Analizleri ve Teknolojisi Dairesi Başkanlığı görevlerini yürüttüm. Bu arada, 2005 yılında, Genel Kurmay Başkanlığı Harp Akademileri Komutanlığına bağlı olan Milli Güvenlik Akademisinden (57. Dönem) mezun oldum.

Daire Başkanlığı görevinden 2006 yılında istifa ederek, yeniden bilimsel çalışmalarına döndüm. Kurum projeleri dışındaki, bilimsel çalışmalarımı, 1990’ların başından itibaren genel anlamda, “madencilik ve çevre ilişkisi”, özelinde de “asit maden drenajı” sorunu üzerinde yoğunlaştırmıştım. Bu doğrultuda, Hacettepe Üniversitesinde başlayıp sonrasında ara verdiğim ve madencilik- çevre alanında “asit maden drenajı” konulu doktora çalışmasını 2011 yılında tamamladım. Kendi isteğimle, 2017 yılında emekliye ayrıldım.

Meslek yaşamım boyunca ulusal ve uluslararası çeşitli kongre ve sempozyumlar ile gazete ve dergilerde yayımlanmış çok sayıda bilimsel bildiri ve makalelerinin yanı sıra, “Cevher Zenginleştirme Tesis Artıkları, Çevreye Etkileri ve Önlemler- 1996”, “Sülfürlü Madenlerin Sorunu Asit Maden Drenajı ve Çözümü- 2008” ve “Altın- Bir Yılan Hikâyesi- 2016” isimli 3 kitabım bulunmaktadır. Halen, dördüncü kitap üzerinde çalışmaktayım.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen seminer, sempozyum ve kongre gibi çeşitli etkinliklerde;

başkanlık, yürütme- bilimsel kurul üyelikleri ve hakemlik yaptım. Fahri gazetecilik çerçevesinde ise, Ulus Gazetesi’nde 2007-2009 arasında, “Teknik Açından” adı verilen köşemde, yaklaşık 1,5 yıl süreyle haftalık yazılar yazdım.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası üyesiyim. Daha sonra kapatma kararı aldığımız Madencilik Araştırma Merkezi Derneği’nin (MAMDER) de kurucu üyesiydim. Evli olup, bir erkek evlât sahibiyim.

ANI

Meslekte 40 yıl geçirdiğinizde, bazı ilginç olaylar yaşamamız kaçınılmazdır, ancak ben, ABD’de yüksek lisans yaparken yaşadığım bir anımı aktarmayı tercih ettim, çünkü esaslı dersler çıkardığım bir gündü. Sanırım 87 yılı güz dönemiymi. Cevher zenginleştirme dersi alıyordum ve bir başkasını, önceki dönem almıştım. O nedenle, dersi veren, genç bir öğretim üyesi olan Dr. Carl Smith, almış olduğum o ders nedeniyle, diğer öğrenciler arasında bana, farklı davranıyor, “Karadeniz, cevher zenginleştirme biliyor. Dersi, dikkatli anlatmam gerek...” diyordu.

Dr. Smith, bir gün, matematiksel çözümleme içeren bir problem sordu. Sınavda değildik, ders işleniyordu. Kâğıda, kaleme gereksinim duymaksızın, kafamda soruyu çözdüm, dahası sonucu da bulmuştum. Sessiz sakin oturuyor, diğerlerini izliyordum. İstisnasız hepsi, harıl harıl soruyu çözmek için çabalıyordu. Dr. Smith, bana dönüp niçin soruyu cevaplamaya çalışmadığımı sordu. Çözdüğümü söyledim. Cevabı, tahtaya kalkıp, sınıfa da anlatmamı istedi. Gereğini yerine getirdim. Bir takdir bekliyordum, zira çözüm doğrudu ve diğerlerinin kâğıt-kalemle yapamadığını, hem de çok kısa süre içinde, yapmıştım. Beklediğim gibi olmadı. Dr. Smith’in ağzından, övgü değil, yergi sözcükleri döküldü. “Bu, her zaman işe yarar bir yaklaşım olamaz...” mealinde lâflar etti. Fena bozulmuştum. Kendisini, “Başka soru sorarsanız, ben de ona göre düşünür ve cevaplarım...” diye cevapladım, altta kalmaya niyetim yoktu. “Olmaz” dedi, “Yaklaşımın sistematik değil...” Susmak zorunda kalmıştım. Diğerleriyle kıyaslanmayacak zekâm, duvara toslamıştı. Sustum.

Dersin kalanını hatırlamam mümkün değildi, dinlememişim ki... Onurum kırılmıştı. Sonra düşündüm. Dr. Smith, benimle sorunu olmaması bir yana, biliyordum ki, bana yakın davranıyordu. Diğerlerinden üstün de görüyordu. Yani, sorun O’nda değil, bendeydi. Ayrıca, haklıydı. Biz Türkler, her zaman, pratik zekâmızla övünürüz. Bu doğru, ama önce kendimizi zora sokar, köşeye sıkıştırır, ardından, bir biçimde içinden çıkmaya çalışırız.

Bu olaydan itibaren, yakın çevrem de bilir, her meseleye sistematik yaklaşmaya çabalar ve aynı görev üzerinde iki kere çalışmamak için, birincide işimi mümkün mertebe kusursuz yapmaya gayret ederim. Üstün körü yapılan işlere de

çok sinirlenirim. Ve bu anımı, defalarca kez anlatmışımdır. Fakat bu noktada, bir ayrıntıyı anlatmadan geçemeyeceğim. Her konunun üzerine sistematik bir anlayışla gitmek doğrusudur, tamam... Ancak, her daim kurulu düzen içinde kalıp yaşamını sürdürenler, sistem içinde halledilemeyecek bir pürüzlü durumla karşılaştıklarında, “gözüne far tutulmuş tavşan gibi” kala kalırlar, çünkü sistem zekâ beklemez, sizi makineye dönüştürür. Bu da ABD’de sıklıkla karşılaşılabileceğiniz bir durumdur. Oysa pratik zekâsı gelişmişler, hemen oracıkta, durumu kurtaracak bir çare mutlaka düşünür ve bulurlar da... Dolayısıyla, sistematik çözüm doğrudur, ama bu arada; sistemi sürekli sorgulamak ve zaafılarını saptamak gerek...

Cemal İnam

1955 yılında Zonguldak’ta doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Zonguldak’ta tamamladı.

Ortaokul eğitiminden sonra (1970-1972) Ereğli Kömürleri İşletmesi (EKİ) çıraçlık eğitim merkezinde torna tesviyecilik eğitimi gördü. Bu tarihten itibaren (1972) EKİ Üzülmez atölyelerinde tornacı olarak çalıştı. Bu sırada çalışırken lise eğitimini tamamladı (1975).

Üniversite eğitimini Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü’nde tamamladı (1983). Üniversite eğitiminden sonra 1990 yılına kadar TTK yeraltı işçiliği statüsünde çalıştı.

1990-2005 yılları arası maden mühendisi olarak TTK Armutçuk Müessesesinde çalıştı, 2005 yılında emekli oldu.

2005-2011 yıllarında HEMA Endüstri AŞ Kandilli Kömür İşletmesinin kuruluşunda ve yönetici olarak çalıştı.

2012-2014 yıllarında Soma Bölgesi’nde DEMİREXPORT-FER-NAS ortaklığına ait yeni projelendirilen ocakta mühendis ve yönetici olarak çalıştı.

2017 tarihinden itibaren halen Ankara merkezli YTK harita ve danışmanlık firması olan FİMAD Madencilikte YTK 5/2 kadrosunda yeraltı ocakları yetkili mühendisi olarak çalışmaktadır.

ANI

Maden mühendisi olarak hep yeraltı işlerinde çalıştım. 1983 yılında okuldan mezun oldum fakat TTK’da işçi ola-

rak çalışmama rağmen 12 Eylül uygulamalarının sonucu olarak güvenlik soruşturması nedeniyle mühendis olarak memuriyete atanamadım. Zaman zaman başka yerlerde çalışmayı denedim.

1990 yılında soma bölgesinde özel bir ocakta çalışan bir arkadaşımın davetiyle aynı ocakta hazırlık işleri yapmak üzere alt yüklenicilik teklifi aldım. O zamana kadar yasal anlamda mühendislikte yapmamıştım, taşeronlukta. Bu konuda deneyimim yoktu. Ekip toplamamın yeterli olacağını söylediler. Bende ekip toplayabileceğimi söyledim. Çevrem, yakınlarım hep maden işçisiydi. TTK’dan yeni emekli olmuş bir maden başçavuşu ve yaklaşık 40 kişilik bir ekiple ocağa gittik ve çalışmaya başladık. İşlerimiz iyiydi ve ekibimiz başarılı işler yapıyordu. Ocaktaki yönetici ve mühendislerde yardımcı oluyordu.

Aradan birkaç ay geçmişti. Orada olduğum zamanlar akşamları da işletmede kalıyordum çoğu zaman. Bir akşam 4/12 vardiyasında ocaktan çıkan bizim ekipten işçiler “Biz her zaman desandreyi bir solukta hemen çıkıyorduk. Ama bu akşam çıkamadık. Dinlene dinlene çıktık. Çıkarırken oturup dinlendik. Dizlerimizin bağı çözüldü sanki.” diye söylediler. Meslekte yeniydik, tecrübemiz yoktu ama işçi kadrosuyla çalıştığım TTK Çaydamar İşletmesinde yönetici maden mühendisleri, biz işçi mühendisleri işçi olarak değil mühendis olarak görüyorlardı ve onlardan bazı deneyimler alıyorduk. Çaydamar ocağında da ocak yangını olmuş ve baraj yapılmasında çalışmıştık. Yani CO’yu tanımıştık. Bu nedenle işçilerin ocakta CO’dan etkilenmiş olabileceklerini düşünerek yetkili mühendis arkadaşlarla beraber ocak ağzına giderek gaz ölçümü yaptık. Aklımda kaldığı kadar CO nerdeyse 500 ppmlere yaklaşıyordu. Ocaktaki yangının bir kömür topuğundan kaynaklandığı anlaşıldı ve o bölge TKİ’den çağrılan tahliye ekipleri tarafından kapatılabildi.

O zamanlarda Uzaktan Gaz İzleme Sistemi ve OFK yoktu. CO gazının artmasının vardiya sonuna denk gelmesi büyük bir faciayı önlemişti ve kimseye bir şey olmamıştı ama bana da büyük ders oldu. İş güvenliği kontrolleri ve önlemleri tamamen ocak yönetimi tarafından sağlanıyordu. Direk kişi insiyatifinde olan kontrol ve takip mekanizmasının ne kadar riskli olduğunu anladım. Bana güvenip ekmek parası için gurbete gelen birisine bir şey olsaydı nasıl vicdani olarak altından kalkardım, hala düşünüyorum. Hep yeraltı kömürde çalıştığım için birçok tehlikeli durumlarla karşılaştım ama bunu hiç unutmadım. Zaten bir süre sonra işi feshettim ve oradan ayrıldım.

Mesleki anımla ilgili, neşeli, komik bir anı bulmaya çalıştım. Ama aklımızda kalanlar hep yukarıda anlattığım gibi, kıl payı atlatılmış veya bazen atlatılamamış ve içimizde derin izler bırakan olaylar olmuştur.

Muammer Yaramış

28.07.1960 Konya-Emirgazi doğumluyum İlk, orta ve lise eğitimimi Konya Ereğli'de tamamladıktan sonra 1978 öğretim yılında EDMMA Maden Bölümünde lisans eğitimime başladım 1983 Mart döneminde Anadolu Üniversitesi maden bölümünden mezun oldum. Çalışma hayatıma Tokat-Turhal'da asbest ocağında başladım. Askerlik dönüşü sıra ile 1985-1987 yılları arası Koyunağlı Yeraltı Kömür İşletmesi, 1987-1993 yılları arası Atatürk Barajı sondaj gurubunda çalıştıktan sonra 1993-2021 yılları arası TKİ'ye bağlı çeşitli bölgelerde dekapaj müteahhitlerinde şantiye şefi olarak görev yaptım. 2021-2023 yılları arası bir mermer işletmesinde görev yaptıktan sonra emekli oldum. Evliyim ikisi kız bir erkek olmak üzere üç evladım var.

ANI

Mihallıççık-Koyunağlı İşletmesinde çalıştığım 1985 yıllarında eski mahkûm çalıştırma zorunluluğu vardı. İşkur'dan Afyonlu bir eski mahkûm geldi, ilk günler zorlanmasın diye elek başında görevlendirdim işi traktörden düşen kömürleri eleğe atmak, akşama kadar en fazla iki el arabası anca dökülür. Adam öğle yemeğinde yanıma geldi çalışmayacağını söyledi. Nedenini sordum bir şey mi oldu birisi bir şey mi dedi diye, yok burada çalışılmaz dedi, bak mahkûmsun hapisten yeni çıkmışsın nerde iş bulacaksın dememe rağmen ısrarla burada çalışılmaz diyince bunca insan çalışıyor ben onca yıl okumama rağmen ben burada çalışıyorum da sana ne olmuş dediğimde yüzüme baktı baktı senin kaderin kötüyse ben ne yapayım dedi ve gitti...

Şimdi iyi ki kaderim kötüymüş gurur duyduğum bir meslek gurubunun üyesiyim ve böyle candan meslektaşlarım, dostlarım var diyorum.

İsa Araç

06.06.1960 tarihinde Kastamonu Tosya Kilkuyu köyünde doğdum. İlköğrenimimi köy okulunda tamamladım. Liseyi Arifiye Öğretmen Lisesinde bitirdim. Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisinde 1 yıl okudum. Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1983 yılında mezun oldum. 1984 yılında evlendim ve Türkiye Taşkömürü Kurumu Armutçuk Müessese Müdürlüğünde Ocak Mühendisi olarak işe başladım. Askerlik görevini İstanbul Hasdal'da tamamladıktan sonra aynı işyerine döndüm. Daha sonra sırasıyla ocak mühendisi, işletme baş mühendisi, etüt-tesis başmühendisi müessese müdür yardımcısı ve müessese müdür vekilliği görevlerinde bulundum. 2007 yılında kurumdan emekli oldum. Hattat Enerji ve Maden Kandilli İşletmesinde 9 yıl, Amasra İşletmesinde 1 yıl çalıştım. 2017 ile 2022 yılları arasında Çorum Yılmaz Madencilikte her iki ocakta İşletme Müdürü olarak görev yaptım. 2023 Mart ayından beri Tosya Öngür Madencilik'te çalışmaktayım. 3 çocuk babasıyım.

Nevzat Ünlü

21.03.1960 tarihinde Ankara doğdu.

İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamladı. 1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu.

1984 yılında Silopi'de özel sektöre ait Asfaltit Ocağında kısa bir süre şantiye şefi olarak çalıştıktan sonra aynı yıl Türkiye Taşkömürü Kurumunda ocak mühendisi olarak çalışmaya başladı.

Türkiye Taşkömürü Kurumu Kozlu Müessese Müdürlü-

günde iş güvenliği başmühendisi olarak görev yaptığı sırada 2013 yılında emekli oldu.

2013-2015 yılları arasında iş güvenliği uzman eğitici olarak çalıştı.

2015-2019 yılları arasında tünelcilik sektöründe çalıştı.

17 Ağustos 1999 Gölcük, 12 Kasım 1999 Düzce ve 23 Ekim 2011 Van depremlerinde arama kurtarma faaliyetlerinde görev yaptı.

06 Nisan 2012 Çaycuma ve 11 Ağustos 2021 Bozkurt sel felaketinde arama kurtarma çalışmalarına katıldı.

14 Ekim 2022 tarihinde TTK Amasra Müessese Müdürlüğü'nde yaşanan; 43 madencinin ölümü ve 9 madencinin yaralanmasına neden olan grizu faciası sonrasında oluşturulan TBMM Araştırma Komisyonunda uzman olarak görev yaptı.

Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Yönetim Kurulunda; 1990-1992, 1992-1994, 1994-1996 yılları arasında sayman üye, 2000-2002 yılları arasında ikinci başkan olarak görev yaptı.

Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube tarafından düzenlenen 7, 8 ve 9. Kömür Kongrelerinde sayman üye, 22. Kömür Kongresinde danışma kurulu üyesi olarak yer aldı.

Mehmet Canbaz

1960 yılında Zonguldak (Şimdi Karabük) İline bağlı Safranbolu ilçesinde dünyaya geldim.

İlk, orta ve lise öğrenimimi Safranbolu'da tamamladıktan sonra Zonguldak Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliği Bölümüne girdim. 1983 yılında mezun oldum. Öğrenim sürecinde DMMA'ların kapanması ve okulumuzun Hacettepe Üniversitesine bağlanması nedeniyle diplomamı Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun olarak aldım.

1983-1984 yılları arasında Ankara Bala, ÖZCE Madencilik, demir madeni ocaklarında maden mühendisi olarak çalıştım.

Ekim 1984 tarihinde Türkiye Taşkömürü Kurumu, Amasra Taşkömürü İşletme Müessesesi, Kurucaşile Nanepınarı Kömür Ocaklarında işe başladım. Aralık 1984-Mart 1986

yılları arasında vatani görevimi yaptıktan sonra yeniden ATİM'de çalışmaya devam ettim. 1988 yılında ATİM Üretim İşletme Başmühendisi görevine atandım. Aynı zamanda 2002-2005 yılları arasında Üretim İşletme Müdürlüğü görevine vekâleten baktım. 2005 yılında ATİM Etüt Tesis Başmühendisliği görevine atandım.

Madencilik çalışma hayatım sırasında, 1990-1995 yılları arasında Anadolu Üniversitesi, İİB Fakültesi İktisat Bölümünde örgün olarak öğrenim gördüm ve mezun oldum.

2016 yılında Türkiye genelinde KİT'lerde İç Denetim uygulamalarının başlatılmasına bağlı olarak Türkiye genelinde YÖK tarafından yapılan KİT İç Denetçi seçme sınavına katıldım ve sınavda başarılı olmam sonucu Hazine Müsteşarlığı tarafından açılan KİT İç Denetçi Eğitimine katıldım ve kurs sonucu sınavla KİT İç Denetçi Sertifikamı aldım.

2016 yılında kurulan TTK İç Denetim Biriminde iç denetçi olarak görevlendirildim. Bu arada 2017 yılında atanmak için gerekli şart olan Uluslararası CCSA Sertifikasını aldım. 2020 yılında da çıkarılan bir yasa sonucu görevime asaleten atandım. Halen TTK İç Denetim Biriminde iç denetçi olarak çalışmaktayım.

1986 yılında Seviye Canbaz ile evlendim ve Tıp Doktoru Sebati Başer Canbaz; Bilgisayar Mühendisi Hamza Caner Canbaz'ın babalarıyım. Saygılarımla.

Okan Göksel Dalgıç

6 Mayıs 1961 tarihinde Bodrum Turgutreis'te doğdum. 1979 yılında İTÜ Maden Fakültesine girdim. 1983 yılında mezun oldum. TKİ' den burslu olduğum için 1984 yılı Ocak ayında Konya Linyitleri Ilgın Bölgesinde iş başı yaptım.

1987 yılında Güney Ege Linyitleri Tınaz Bağyaka bölgesine nakil oldum. Bu Müessesenin Eskihisar Bölgesinde Baş Mühendis, Şube Müdürü görevlerinde bulundum.

2004 yılında Yeniköy Linyitlerinin bünyeye alınmasıyla tekrar Müessese Müdürlüğüne dönüşen GELİ Müessese Müdürlüğünde 2012 yılına kadar müdür yardımcısı olarak görev yaptım.

2013 yılında TKİ Genel Müdürlüğüne Müşavir olarak nakil oldum. Aynı yıl emekliliğimi isteyerek emekli oldum. Evli 2 çocuk ve 1 torun sahibiyim.

Namık Kemal Polat

Gaziantep Lisesinden 1979 yılında mezun oldum. HÜ Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Bölümünden 1983 yılında mezun oldum. 1996-1998 yılları arasında Karaelmas Üniversitesinde Lisansüstü Eğitimimi tamamladım. 2000-2004 yılları arasında AÜ İşletme Fakültesinden mezun oldum. 2006 yılında A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Sertifikasını aldım. 2014 yılında İş Güvenliği Uzm. ve İşyeri Hek. Eğitim Sertifikasını aldım. 2014-2016 yılları arasında AÜ Adalet Bölümünden mezun oldum. 2019-2021 Yılları arasında AÜ Tarım Teknolojileri Bölümünden mezun oldum.

TTK Karadon Bölgesinde 1984-2001 yılları arasında Ocak Mühendisliği ve İş Güvenliği Başmühendisliği görevleri yaptım. 2001-2009 yılları arasında TTK İş Güvenliği ve Eğitim D. Bşk. Denetim Başmühendisliği görevini yaptım. 2009-2013 yılları arasında MAPEG'de çeşitli birimlerde görev yaptım. 01.01.2013 yılında Emekli oldum. Özel olarak, 2013-2023 yılları arasında iş güvenliği uzmanlığı, danışmanlık ve YTK danışmanlığı çalışmaları yapmaktayım. Anı konusunda yeraltında birçok yangın ve kazalara müdahaleler yaptım. Birçok kazalı kurtardım. Hepsinin ayrı ayrı önemleri var. Onun için birini seçemedim.

İlhan Can

1984 yılından itibaren burslu olduğum TKİ GLİ Müessesesi Müdürlüğü Tunçbilek bölgesinde açık ocak vardiya mühendisi olarak göreve başladım. 2011 yılına kadar değişik kademelerde mühendis, baş mühendis ve istihsal şube müdürlüğü yaptıktan sonra emekli olup 2018 yılına kadar özel sektör kuruluşlarında proje baş mühendisi, açık işletme koordinatör ve grup müdürü olarak görev yaptım. 2019 yılından itibaren aktif madencilik mesleğimi sonlandırdım. Aydın Kuşadası'nda hayatımı sürdürmekteyim. Evliyim ve iki çocuğum var.

Gürbüz Ak

İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme Bölümünden 1983 yılında maden mühendisi olarak mezun oldum. Askerlik döneminden sonra 1986'da çalışma hayatına özel sektörde çeşitli firmalarda mermer ve granit ocakları açılması ve işletilmesinde görev aldım. Yine bu konuda mermer ve granit fabrikası kurma ve işletilmesi ve hammadde tedariki ile ilgili görev aldım. Bu konularda bilgi ve becerileri geliştirmek için bazı Avrupa ülkelerine teknik geziler yaptım. 2008'de emekli oldum. Ancak 2018 yılına kadar danışmanlık yaptım. Artık çalışmıyorum.

ANI

Çalışmaya başladığım ilk yıllarında, Marmara Adasına blok mermer almaya giderdik. Mart ayı son haftasında gittiğimizde, aşırı fırtına ve kar yağışına yakalandık. Gemi çalışmadı.

Kalığımız hotel soğuk, yemek kısıntılı. Yakacak odun yok. Yollar kardan kapalı. Mermer ocaklarına gidilmiyor. Bir hafta mahsur kalmıştık. Bu anımı unutamam.

Ferit Doğan

Ben Maden Mühendisi, 1983 Hacettepe Üniversitesi Zonguldak mezunu Ferit Doğan.

Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Maden Mühendisliği Bölümünden 1983 yılında mezun oldum.

1983 yılında Ceyhan Demirli manganez ocaklarında ilk işime başladım ve 1984 yılında Ankara Bala ilçesine bağlı Kesikköprü demir ocakları açık işletmesinde çalışma hayatıma devam ettim. 1985 yılında Zonguldak Türkiye Taş Kömürü Kurumu Üzülmüş müessesesi Asma İşletme Müdürlüğünde işe başladım. 8 yıl çeşitli görevlerde çalıştıktan

sonra 1993 yılında yurtdışına Fransa'ya gittim. 1993 yılından bu yana Fransa'nın başkenti Paris'te yaşıyorum.

Bir çocuğum var, bekarım.

Sevgi ve saygılarımla.

ANI

Açılmakta olan bir galerinin az ötesinde üç işçime tertip veriyordum. Tavandan bir çıtırtı duydum, işçilerimi ve kendimi az ileriye çekmemle iki üç saniye sonra tonlarca kayanın tavandan boşalmasıyla oluşan göçükten saniyeler içinde kurtulduğumuzu unutamam. Hepimiz un ufak olup ölecektik...

Mustafa Doğu

1959 yılında Diyarbakır ili Ergani ilçesine bağlı Salihli köyünde doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Ergani'de tamamladım. 1979 yılında ZDMMA Maden Bölümüne girdim. Üniversite eğitimime başladım. 1983 yılında HÜZMF Maden Bölümünden mezun oldum. 1986 yılında Diyarbakır DSİ 10. Bölge Müdürlüğünde işe başladım. DSİ 10. Bölge Müdürlüğü'nün temel sondaj ve enjeksiyon sondaj şantiyelerinde şantiye şefi olarak bölgedeki birçok barajda görevlendirildim. Çalışmamın son dört yılını DSİ 10. bölge müdürlüğü ve bağlı şubelerin a sınıfı iş güvenliği uzmanlığını yürüttüm. 2017 yılında emekliye ayrıldım.

1987 yılında evlendim. 2 kız 1 erkek çocuğu babası ve 1 torun dedesiyim. Kızım Duygu elektrik elektronik mühendisi, kızım Dilan uzman psikolog ve oğlum Rojen İzmir Buca Fen Lisesi son sınıf öğrencisidir.

Çalışmalarım esnasında iş yerinde ESM sendikasının yönetiminde bir dönem görev aldım. Ayrıca Diyarbakır'da Maden Mühendisleri Odasının açılması için yaptığımız çalışmalar sonucu MMO Diyarbakır Şubesinin kurucuları arasında 2. başkan olarak görev yaptım. İki dönem Diyarbakır MMO başkanlığı yaptım. Bir dönem MMO Genel Merkezinin denetleme kurulu üyeliği, bir dönem onur kurulu üyeliği ve hala asil onur kurulu üyeliğini yapmaktayım. Maden Mühendisleri Odasının kuruluşundan bugüne kadar genel merkez, şube ve temsilciliklerimizde görev alan emek veren tüm meslektaşlarıma teşekkürü bir borç bilirim.

Ali Hekim

1956 yılında Rize'nin Güneysu ilçesinde doğdum. İlkokulu Güneysu'da, ortaokulu ve liseyi Rize'de okudum. 1975 yılında girdiğim Rize Eğitim Enstitüsünden 1977 yılında sınıf öğretmenleri olarak mezun oldum. Aynı yıl girdiğim üniversite sınavında (sınıf öğretmenleri olarak tayinim çıktığı halde) istifa ederek İTÜ Maden Fakültesi Maden İşletme bölümüne kayıt oldum. Okulumuz o zamanki şartlarda çıkan olaylardan dolayı kapanması nedeniyle bir yıl kayıpla 1983 yılında mezun oldum.

Kısa bir süre DSİ Urfa Tünel şubesinde kontrol mühendisi olarak çalıştıktan sonra 1986 yılı Ağustos ayında TTK Üzülmüş Müessesesi Asma İşletme Müdürlüğünde vardiya mühendisi olarak işe başladım.

Sırasıyla Üzülmüş Müessesesinde 1986-1989 vardiya mühendisi, 1989-1993 ocak mühendisi, 1993-1997 iş güvenliği başmühendisi, 1997-2000 istihsal başmühendisi, 2001-2004 hazırlık başmühendisi, 2004-2008 üretim işletme müdürü, 2008-2017 müessese müdür yardımcısı (teknik), 2017-2021 yılları arasında da Armutçuk Müessesesi Müdürü olarak görev yaptım.

2021 yılı haziran ayının 11'inde yaş haddinden emekli oldum.

ANI

Mesleki hayatımda başımdan geçen mesleğimle ilgili çok anı olmasına rağmen bir tanesini anlatmak istiyorum.

Bir gün Müessese Müdürümüz Recep Danacıoğlu'yla Asma Ocağı -205 atında rutin ocak turnemizi yaparken telefonla beni aradılar ve "-156" diye tabir ettiğimiz yerde pnömatik pano hazırlığı için sürülen sulu dik bacada göçük olduğunu ve bir arkadaşımızın göçükte kaldığını haber verdiler. Ben apar topar "-205" ten bantla "-170" e çıktım. Bantla çıkarken bant inme yerinde telaşla ayağa kalkamadım ve ellerimin üzerinde banttandım. Faytonla olay yerine ulaştım. Arkadaştan ses gelmiyordu. Aksilik bu ya dik bacanın dibinden kömürü siloya döken konveyör de arızalandı. O telaşla arkadaşlar arızayı gidermeye çalışırken bir taraftan da bacadaki kömürü boşaltmaya çalışıyorduk. Ben de bacanın hemen dibinde

gelen postayı takip ederek arkadaşımızın postayla birlikte gelmesini bekliyorduk. Elbette umudumuz arkadaşımızın sağ gelmesiydi. Sanıyorum 100-150 ton posta aldık. Bir ara arkadaşımızın çizmesi geldi, biraz sonra lambası geldi. Umutla arkadaşımızı beklerken bir anda yüzü simsiyah arkadaşımızla karşı karşıya geldik ve birbirimize sarıldık. O anı, o anki mutluluğumu hiç unutamam. Sağ kurtarılan arkadaşımızın adı ise Adem Dönmez idi.

Kamil Ayyıldız

15.04.1960 Tokat Reşadiye'de doğdum. İlk, orta lise tahsilimi Reşadiye'de yaptım. 1977 Reşadiye Lisesinden mezun oldum. 1978 yılında AİTİA Akademisinde 1 yıl okuduktan sonra 1979 yılında üniversite sınavlarına tekrar girdim, Zonguldak Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Maden Fakültesini kazandım. 1983 yılında ZD-MMA olarak girdiğim okuldan, Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesinden mezun oldum.

1985-1986 yılı askerlik hizmetti bittikten 1986 yılında Kütahya Tunçbilek'te TKİ'ye dekapaj yapan bir firmada çalıştım. Aynı yıl Sivas ili, Gemerek ilçesi, Yeniçubuk nahiyesinde yeraltı kömür ocaklarında 1 yıl çalıştım. Yeni bir iş arayışı için 1987 yılı şubat ayında Ankara'ya geldim, odaya uğradım, Odanın panosunda Enerji Tabii Kaynaklar Bakanlığı mühendis alımı için sınav açtığı başvuruların başladığı ilanını gördüm, maden mühendisi ağabeyimiz rahmetli Mehmet Başçoban'ın da önerisiyle sınava katıldım. 09.07.1987 tarihinde o zamanki adıyla Maden Dairesi Başkanlığında (şimdiki Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü) işe başladım. 01.02.2005 tarihine kadar bu kurumda, daha sonra ki memuriyetime, 06.15.2010 yılına kadar EİEİ Genel Müdürlüğünde devam ettim. 2010 yılından bu güne mühendislik ve müşavirlik hizmeti vermekteyim.

ANI

Maden İşleri Genel Müdürlüğünde çalışırken 1989 yılında Bitlis-Siirt illeri arasında Mutki ilçesinde bir krom-asbest sahasına heyet olarak görevlendirildik. Görevimiz; iki ruhsat sahasının tam sınır noktasında bir krom damarı (kafa şeklinde) bulunduğu, her iki ruhsat sahibi de

cevherin kendi ruhsatlarında olduğunu iddia ettikleri için konuyu taraflardan birisi konuyu Daireye bildirerek sorunun çözümünü talep etmişti.

Dilekçeyi veren ruhsat sahibi, yörede çok uzun yıllardan beri asbest çalışan Haydar Özer diye bir kişiye ait. Babası ve Erzurum'da jeoloji mühendisliği okuyan küçük kardeşi trafik kazası geçirip vefat ettiği için Haydar, İstanbul'daki işini bırakmış işletmenin başına geçmiş Bitlisli bir kişi.

Uçakla Van'a gittik, Haydar Özer bizi Van Havaalanından aldı ruhsat sahasına gitmek üzere yola çıktık. O tarihlerde Güney Doğuda ve Doğuda terör olayları artmaya başlamıştı. Ayrıca tarafların tutumu heyetimizi tedirgin ediyordu. Terör olmasa bile sahada bir olay çıkacağından korkuyorduk. Bu durum bizim için baya bir sorun, önemli bir riskti. Sahaya çıkmadan Haydar Özer'e "Biz yakın civarda jandarma falan varsa onlara bildirelim güvenlik önlemi alsınlar" dedim. Haydar, "Sahaya giderken bir jandarma karakolu var, oraya uğrar isteriz." dedi ve sahaya hareket ettik. Karakola vardık, karakolda yeni mezun bir ast subay, konunun kendi yetkisini aştığını bölükten izin alması gerektiğini bu işinde en erken 1 gün sonra olabileceğini bildirdi ancak bu civardaki koruculardan güvenlik için yararlanabileceğimizi söylediler, sayılarını bilmiyorum 4-5 korucu ile birlikte maden sahasına hareket ettik.

Ruhsat sahasına vardığımızda yaklaşık 20 kişi bir tarafta, 20 kişi bir tarafta, kara şalvarlı insanlar her biri bir taş çökmüş alıcı kuşlar gibi ve devamlı bir birlerine Kürtçe laf atıyorlar. Ne konuşulduğunu anlamıyoruz fakat büyük bir gerginlik var. Bu gerginlik ortamında çalışmaya başladık fakat bir anda iki taraf birbirlerine bir girdiler taşlar havada uçuşuyor. Arkadaşlar büyük bir taşın arkasına saklandılar ben Haydar'a (ruhsat sahibi) yalvarıyorum adamlarını uzaklaştır, hiç kimseye laf anlatamıyorum onlarda beni duymuyorlar zaten. İnsanlar ölecek korkusu ile kendimi düşünemez oldum. Korucular havaya ateş etmeye başladılar, taraflardan bazıları korucuların silahına sarıldılar ellerinden almaya çalışıyorlar. Korucular aynı köylerden oldukları ve tarafları tanıdıkları için olsa gerek hiçbir etkileri yoktu, bir de ellerindeki silahı kaptırırlarsa olayın çok daha kötü boyutlara ulaşacağı kesin.

İşte tam bu kargaşa sürerken alanın dışından silah sesleri geldi. Bir grup tim yakın civarda gezerken korucuların silah sesine bizim bulunduğumuz yere geldiler. Önde bir kişi, bir birine giren grupları taşlaya taşlaya geliyor. Grupların arasında kaldım, Astsubay Başçavuş elinde taş kaldırdı beni de taşlayacak, "Dur biz devlet görevlisiniz" dedim eli havada kaldı. Her ne kadar kara şalvarım, kirli sakalım olmasa da renk olarak onlara benziyordum, başçavuşun beni taşlaması an meselesiydi. Başçavuş şivem-

den ayırt ettiğini, son anda fark ettiğini yoksa bende taş yiyeceğimi söyledi.

Heyette 3 kişi idik bir taşın arkasına saklanmayı akıl etmişler, kendilerini korumaya almışlar, bense insanlar ölecek korkusuyla ne yapacağımı şaşırılmış, telaşlanmış bir vaziyette kendimi korumayı akıl edememiş, nafile ortalıkta dolaşıp durmuştum.

Harun Çidem

İTÜ'ye 1978 yılında girdim, 1983 yılında mezun oldum.

1986-1990 yılları arası TDÇİ Hekimhan'da çalıştım.

1990-1998 yılları arası ETİBOR Bigadiç'te çalıştım. Borların devletleştirilmeden önceki acıklı halini orada öğrendim. Buna rağmen borların hala özelleştirilmesi için gündeme getirilmeye çalışılması insanı kahrediyor.

1998-2005 yılları arası ETİ Alüminyumda çalıştım. Özelleştirilmenin acı tarafını orada gördüm.

2005 yılından beri MTA Konya Bölge Müdürlüğü bünyesinde çalışıyorum.

Bulduğumuz madenleri yabancılara satarak "biz yiyemedik buyurun siz yiyin" dememek kaydıyla çalışmaya devam ediyoruz.

ANI

Maden işletmelerinde tumba sahasında iş makineleri tumba göçmesi veya kayması nedeniyle tumbadan aşağıya kaçırılmaları sonucunda kötü sonuçlarla karşılaşabiliyor.

Doksanlı yılların başlarında böyle bir olayı Bigadiç'te yaşadık. Kusuruma bakmasın ismini hatırlayamadım dozer operatörümüz tumba temizliği yaparken tumbanın çökmesiyle dozerle birlikte 8-10 metre aşağıya kaymış. Tel-siz anonsuyla duyduk ve hemen ulaştık. Kendi kendine uğraşarak makinenin bıçağıyla yol yaparak 70-80 metre yüksekliğindeki tumbada aşağıya kaçırılmadan çıkarmıştı. Cesaretine hayran olarak sormuştum korkmadın mı? diye. Kurtarabileceğimi düşündüm şefim demişti. Daha sonraları ona takılırdım "kefeni yırttın" diye. O da bana; "Şefim kendimi atsaydım bir daha dozerin üstüne çıkmazdım" demişti.

Sait Kızıgüt

1962 Mersin merkez doğumlu. İlk, orta ve lise eğitimini Mersin'de tamamladı.

1979 yılında Zonguldak DMMAda başladığı maden mühendisliği lisans eğitimini, isim değişikliği nedeniyle, Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesinde, 1983 yılında tamamladı. Aynı fakültede 1985 yılında Maden Mühendisliği Bölümü-Cevher Hazırlama Anabilim Dalında asistan/araştırma görevlisi olarak işe başladı. Aynı fakültede 1988 yılında HÜ Fen Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak yüksek lisansını tamamladı. 1989 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde doktora eğitimine başladı ve burada dersleri tamamladı ve 1990 yılında çalışmakta olduğu bölüm tarafından doktora yapmak üzere Nottingham University/Engineering Faculty/Mining Engineering Departmentta görevlendirildi.

1995 yılında ismi Department of Mineral Resources Engineering olarak değişmiş olan bölümde doktora çalışmasını tamamladı. Doktora sonrası Karaelmas Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde yardımcı doçent olarak çalışmaya başladı.

Adı daha sonra Bülent Ecevit Üniversitesi ve en son haliyle Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi olarak değişen üniversitede doçent ve profesör olarak çalıştı. Halen aynı üniversite ve bölümde kıdemli profesör olarak çalışmaktadır.

Evlü olup kimya mühendisi bir kız ve inşaat mühendisliği bölümünde öğrenci olan bir oğlan babasıdır.

ANI

1985 yılı güzünde asistan olarak Hacettepe Üniversitesine bağlı olduğu dönemde Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde işe ilk başladığım zamanlardı. Cevher hazırlama derslerini ve laboratuvarlarını 2 diğer arkadaşımızla birlikte asiste ediyordum. Laboratuvar uygulamalarını bir düzene sokmaya çalışıyorduk. Ben oluşturduğumuz deney gruplarına göre dosyalar hazırladım ve her uygulamadan sonra gelen raporları ilgili öğrenci dosyasına koyuyordum.

Masamın üzerinde kalemlikte o zamanlar 12'li satılan spirtolu kalemler var. Elime ne denk gelirse seçtiğim renkteki bir kalemle grup numarasını ve grupta yer alan öğrenci isimlerini yazıyorum.

Dönemin ortasına doğru bir öğrencim odama geldi ve raporuna yaptığım değerlendirmenin haksız olduğunu, kendisine ve grubundakilere karşı ayrımcılık yaptığımı söyledi. Önce gerçek anlamda şoka uğradım, böyle bir tepkiye neyin neden olabileceğini anlayamadım. Neyse öğrencime oturmasını söyledim, "niçin bu şekilde düşünüyorsun ben hiçbir ayrımcılık yapmıyorum" dedim. Aklımın ucundan bile geçmeyecek bir cevap aldım, kendisinin ve grubundaki bir diğer arkadaşının sağ görüşlü olduğu için isimlerini yeşil renkli kalemle yazmış olduğunu söyledi. Cevap beni biraz güldürse de ona kalem kutusunu işaret ettim ve isimlerin rastgele renkteki kalemle yazılmış olduğunu gösterdim. O da yumuşadı tabii öyle olmadığını anlayınca. Hazırlamış olduğu raporlardaki sorunlu kısımları gösterdim, sonrasında gayet iyi bir diyalogumuz oldu öğrencimle. Mezun oldu yıllar geçti, bir kamu kuruluşunda yönetici oldu, görüşmesek de selamını alıyorum.

Meslek hayatımda aldığım ilk önemli dersti, ne söylediğinin, hatta bazen ne yaptığının anlamı yok, en önemli husus algılar... Hele de eğitimciseniz!

Hüseyin Işık

21.08.1959 yılında Bartın Karainler köyünde dünyaya geldim.

İlköğrenimimi Çankırı Ilgaz'da, orta ve lise eğitimimi Zonguldak'ta tamamladım. Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1983 yılında mezun oldum.

1984-1998 yılları arasında TTK Genel Müd. ATİM'de görev yaptım. 1998-2001 yılları arasında MKE HURDASAN'da görev yaptım. 2001-2002 yılları arasında Gürçeşme Madencilik görev yaptım. 2002-2013 yılları arasında Velioglu Madencilik görev yaptım. 2013-2014 yılları arasında Yapitek Madencilik'te görev yaptım. 2014 yılından bu yana ise Hattat Enerji Ve Maden Tic. A.Ş bünyesinde çalışmaktayım.

ANI

ATİM İşletme Müdürlüğünde çalışırken ocak içinde bir göçük meydana geldi. Göçük açma çalışması yapılırken göçüğün olduğu bölgede ben, işletme müdürü, mühendisler ve ocak şeflerinin olduğu sırada ayağa paralel olarak göçüğe müdahale edilirken tavandan bir toz attığını gördüm. Çıkış noktası sadece bir insanın sığabileceği kadar dar bir alandı. Ben toz attığını görünce çıkışa yöneldim ve oradakilere varda diye bağırdım, ancak sadece kendimi atabildim. Ana yola indiğimde yukarıda 2. büyük bir göçük meydana geldi. Ayak dibi beşik gibi sallandı. Ayak dibine takviye tahkimat (kilit çekildi) yapıldı. Sarsıntı geçtikten sonra çalışan arkadaşlar yapılan tahkimatın sağlamlığı sayesinde sağ olarak kurtarıldı. Göçükteki işçi arkadaşımız ise vefat ederek büyük bir üzüntü yaşattı.

Mustafa Yavuz Çelik

1960 yılında Emirdağ-Afyonkarahisar'da doğmuştur. İlk ve ortaokulu Emirdağ'da, liseyi Akşehir Öğretmen Lisesinde 1978 yılında tamamlamıştır. 1979 yılında Eskişehir Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği Bölümüne girmiştir. DMMA, daha sonra Anadolu Üniversitesine bağlandığı için 1983 yılında Anadolu Üniversitesi Diploması ile mezun olmuştur (bugünkü Osmangazi Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü). 1985-1986 seneleri arası askerlik vazifesini Balıkesir ve Bor-Niğde'de tamamlamıştır.

1986-1990 yılları arasında Tunçbilek-Tavşanlı-Kütahya'da özel sektörde Dekapaj şantiyelerinde vardiya mühendisi, şantiye şef yardımcısı ve şantiye şefi olarak çalışmıştır. 1990-1994 yılları arasında yine aynı firma kapsamında onlarca kömür sahasının etüt, arazi çalışmalarını ve sondajını rahmetli Jeo. Müh. Vural Gökmen ile birlikte yürütmüştür. Tavşanlı yöresinde 2 ayrı kömür ocağının sondaj, açık ocak işletme projesi ve üretimini rahmetli Maden Yük. Müh. Ali Arslanoğlu ile beraber gerçekleştirmiştir.

1994 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Afyon Meslek Yüksek Okulu Mermer Teknolojisi programında öğretim görevlisi olarak başlamıştır. 1996 yılında yüksek lisansını, 2003 yılında Ankara Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bö-

lümünde doktorasını tamamlamıştır. 2003 yılında Yard. Doç., 2016 yılında maden mühendisliği alanında Doçent ve 2021 yılında da Profesör ünvanını almıştır. Yurt dışı ve yurt içi dergilerde yayınlanmış ve çeşitli konferanslarda sunulmuş 110'un üzerinde bilimsel çalışması mevcuttur. Halen aynı kurumda görevine devam etmektedir.

ANI

8 yıla yakın özel sektördeki mesleki çalışma dönemi içerisinde çok sayıda kayda değer olay yaşadım veya tanık oldum. Şu an aklıma gelen bir anıyı sizlerle paylaşıyorum. 1990lı yıllarda Tavşanlı-Kütahya civarındaki bir kömür ocağında şantiye şefi olarak çalışıyordum, ocak yolu bir köyün içerisinden geçiyordu. Kömür ocağı, köylülerin tarım arazileri içerisinde olduğu için sürekli köylülerde arazi satın alınması gerekiyordu. Zaten arazi fiyatları normalin 2-3 katı olarak ödendiği için pek itiraz eden olmayordu yani çoğu gönüllü veriyorlardı. Hatta gelip uzaklardaki tarlalarını da satmak isteyenler oluyordu. Ama yine de köylüler ile ilişkileri iyi tutmak adına civardaki 2 köydeki ihtiyaç sahiplerinin kömür ihtiyacının yanı sıra okul, cami ve köy odalarının da ihtiyaçlarını muhtarların talebi ile karşılıyorduk. Yine bu birimlerin boya vs. gibi her türlü ihtiyacını da şirket olarak karşılıyorduk. Bir gün makine arızalarından dolayı kömür üretimimizin çok kısıtlı olduğu bir gün muhtar bir traktör ile gelerek köy ihtiyacı için kömür talebinde bulundu. Durumu izah ederek bugün çok üretimin az olduğunu mümkünse yarın gelmesini söyledim. Çalışma sistemimize göre bir gün önceden yeteri kadar kömür üzeri açılıyor (Dekapaj 10-30 m arası idi 1m kalınlığında 1, 30- 40 cm kalınlığında 2 kömür damarı mevcuttu) ve kömür o günde gelen 20 - 30 kamyona yüklenerek piyasaya veriliyordu.

Ertesi gün vardiyaya başladık ama bir terslik vardı. Sabah ocağa gelip sıraya geçen kamyonların hiçbirisi gelmemişti. Karayolunda bir kantarımız mevcuttu ve tartılan kamyonlar 4- 5 km stabilize yol ile köy içinden geçerek ocağa geliyordu. O günün şartlarında kantar ve ocak arası telefon yoktu ve telsizle haberleşiyorduk. Hemen kantarı arayıp görevliye kamyonların neden gelmediğini sordum. O da köy içinde yolun kapalı olduğunu ve kamyonların geçemediğini söyledi Bunu üzerine hemen araç ile köye ulaştım. Gördüğüm manzara; yol kepçe ile kazılmış kamyonlar da sıralanmış geçemediği için bekliyordu. Hemen muhtarı bulup sordum. Muhtar bu durum nedir dediğimde, inşaata su almak için kazıldı ne zaman yolun açılacağı da belli olmaz dedi. Tabi ki durum hemen anlaşıldı. Bir gün önceki kömürü isteyip de yarın vereyim dememe rağmen Muhtar Efendi bu duruma kızarak yolu kazdırmış ve kamyonların geçişini engellemişti. Nihayetinde hemen kömürü vermek üzere ikna ederek yolu

tekrar ulaşıma açtırdım. O yıllarda bu ve buna benzer çok sayıda engelleme ile karşılaşılıyorduk. Eminim diğer işletmelerde de meslektaşlarımız benzer sorunlarla karşılaşmıştır ve karşılaşmaya da devam etmektedir. Bu vesile ile tüm maden mühendisi meslektaşlarıma selam olsun.

Hüseyin Ilgaz

1953'te Tebriz'de doğdum. Liseyi bitirdikten ve askerlik görevimi tamamladıktan sonra 1977'de İTÜ Maçka Maden Fakültesine kaydoldum ve 1983'te Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum.

Mezuniyetimden sonra Yeniköy Akpınar, Tayakadin, Ağaçalı ve Çiftalan mevkiilerindeki kömür işletmelerinde maden mühendisi olarak çalıştım. 1984'te şantiye şefi pozisyonunda göreve başladım. Kemberburgaz, Çiftalan ve Ağaçalı köylerinde ürettiğimiz refrakter kili kamyonlar aracılığıyla İstanbul Kuruçeşme İskelesi'nde 5000 ve 10000 tonluk gemilere yükleyerek Romanya, Çaycuma, Zonguldak ve Filyos'a sevk ederdik. Kariyerim boyunca birçok vilayette krom, kurşun ve çinko arama ve işletme faaliyetlerinde bulundum.

1989'dan 2020'deki koronavirüs pandemisine kadar İstanbul'daki agrega üretimi yapan işletmelerde işletme müdürü ve koordinatör olarak çalıştım. 2005 ile 2009 yılları arasında Konya Cihanbeyli'de doğalgaz araştırmalarında bulundum, ancak maalesef bulduğumuz gaz miktarı üretim için yeterli değildi. Pandeminin ardından emekliliğe karar verdim.

ANI

1998'de Cebeci'de bir taş ocağında agrega üretimi yaparken, bir sabah işletmeye geldiğimde ocağın girişinde yol kenarında üç adet yüksek gerilim hattı taşıyıcı direk parçası yüklü kamyonet, bir jip ve resmi plakalı bir binek araç gördüm. Durumun ne olduğunu sorduğumda, bana Anadolu'dan Avrupa yakasına 35.000 kW'lık yüksek gerilim hattı çektiklerini söylediler. Ancak iki direğin ayağı ocağın içine düşüyordu. Bu durum üzerine hemen müdahalede bulunuldu. Uzun süren yazışma ve görüşmelerin ardından ocağın içerisine düşen direklerin ayakları, ocak sahasının dışına taşındı.

45 m yüksekliğe monte edilen yüksek gerilim hattı direklerinin ayakları arasına kablolar çekiliyordu. Bu işlem sırasında, bazı çalışanlar bir kablonun üzerinde, önde ve arada iki tekerlekli bir kaydırakta yüzüstü yatarak kablo çekiyor ve bağlantı elemanları taşıyordu. Bir gün benim konkasör operatörüm, 45 metre yükseklikte tel üstünde kaydırakla gidip gelen hat elemanını göstererek; “müdürüm, bu manyaklar bize, ulan manyak mısınız siz burada çalışıyorsunuz?” dedi.

Suat Dursun

1983 yılında İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldum. 13 yıl TKİ Orta Anadolu Linyitlerinde çalıştım. Daha sonra Madencilik Fonu ve EÜAŞ Genel Müdürlüğünde çalışarak 2013 yılında emekli oldum. Çalışma hayatım boyunca sendika ve Odamız kurullarında görevler yaptım. Tüm meslektaşlarıma saygılar sunuyorum.

Burhan İnan

1957 Ankara doğumluyum. Ankara Gazi Lisesinden sonra, 1983 yılında Hacettepe Üniversitesi-Beytepe Kampüsünden Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

İş hayatıma 1986 yılında Kozlu Taşkömürü Müessesesi, İncir Harmanı İşletme Müdürlüğünde, Ocak Mühendisi olarak başladım.

Daha sonra sırasıyla; İşletmeler Şube Müdürü, Kozlu TİM. Müessese Müdürü, Başuzman, TTK Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulu Üyesi, Genel Müdür Müşaviri, Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yaptım. Son olarak 2009 yılında TTK Genel Müdürü olarak atandım ve bu görevden Haziran 2016 yılında kendi isteğimle emekli oldum. Halen, Polyak Eynez Üretim San. Ve Tic. A.Ş.' de Yönetim

Kurulu Üyesi ve Yönetim Kurulu-Maden Danışmanı olarak iş hayatımı sürdürmekteyim.

ANI

3 Mart 1992 yılında meydana gelen 263 madencinin şehit olduğu patlamanın olduğu yıl, altı yılını doldurmuş bir ocak mühendisiydim. Patlama; işletmenin neredeyse %80'lik bir kısmını etkilemiş ve o güne dek ülkemizde yaşanan en büyük maden kazası olmuştu. Patlamanın olduğu tarihte Kozlu Müessesesi +13 -560 Kotları arasında teşkil edilmiş toplam 8 katta üretim faaliyetlerini sürdürmekteydi ve yaklaşık 60 km. galeri açıklığına sahipti. +13 ve -50 kotları hariç bütün katlar patlamadan etkilenmiş (-200,-300,-360,-425,-485,-560 katları) galerilerde ciddi yıkımlar olmuştu.

Patlamadan hemen sonra 5 mühendis arkadaşım ile birlikte 1 No'lu kuyudan -425 katına inmiştik. Olay çok yeniydi ve başlangıçta herhangi bir kurtarma organizasyonu söz konusu değildi. Her şey kendiliğinden geliyordu, patlama tarafımızca duyulmuş ve müesseseye intikal edilmişti. Biz 6 mühendis aynı anda kafesteydik. Hedefimiz -425 katıydı.

-425 katının kuyu dibi akrosajlarında hızlı hızlı dolaşmaya başladık. Girdiğimiz her galeride şehit madenci ya da madencilerle karşılaşıyorduk. Yüreklere yakan manzaralar söz konusuydu. Duyulan acı adeta insanın ciğerlerine işliyordu. Karmakarışık duygularla şehit madencilerin yerlerini belirlemeye devam ederken, çok uzaklardan bir madenci lambasının kibrit başı gibi parlayan cız cız ışığını fark ettik. Işığa doğru hızlandık, neden sonra birbirimize iyice yaklaştık ve nihayet kavuştuk. İhsaniye İşletme Müdürlüğü Emniyet (İSG) Servisi Nezaretçilerinden Nuri Çavuş'tu bu madenci.

-425 katı bir anda geçmiş olsun nidaları ve sevinç çığlıklarıyla dolmuştu. Nuri Çavuş'un başında bareti yoktu, bakışları çok anlamsızdı ve daha ziyade şaşkınlık ifadeleriyle doluydu. Neler yaşadığının farkında değil gibiydi. Bizler yaşayan, ayakta canlı bir madenciye rastladığımız için onca acılar içinde iken Nuri Çavuş'un sayesinde mutluluğun da tadına varmıştık. Bir arkadaşımız hemen Nuri Çavuş'un koluna girmiş “-seni çıkaracağız, kurtuldun artık” gibi laflar ediyordu. Bir taraftan da kuyu dibine yürümeye devam ediyorduk. Birkaç adım atmıştık ki; Nuri Çavuş koluna giren arkadaştan şiddetli bir silkinişle kurtuldu.- “Çocuk muyum ben, beni rahat bırakın, kendim yürürüm” dedi. Tek başına birkaç adım attı ve durdu. Bize döndü: “Yahu ben neredeyim, saatlerdir dolaşıyorum, ne olduğunu anlayamadım, nereye gideceğimi bilemedim” dedi. Kozlu Ocağı'nın tamamını avucunun içi gibi bildiğine emin olduğum Nuri Çavuş hemen kuyunun dibindeki galeriden geçerek kuyu dibine ulaşmayı başarama-

mişti. Baretini nerelerde yitirdiğini de ne kendisi ne de bir başkası biliyordu.

Nuri Çavuş'u yerine ulaştırdıktan sonra, yükselen mollarımızla yeni ve canlı madenciler bulmak umuduyla galeride ilerlemeye devam ediyorduk, birçok yerde demir bağların yıkıldığına ve göçüklerin oluştuğuna şahitlik ediyorduk. Allah'tan göçüğün kah altından kah üstünden, demir bağların arasından karşıya geçebiliyorduk. Kesiti tamamen kapatan, geçit vermeyen bir göçüğe rastlamamıştık henüz. Saat ilerlemiş, tahminen 23.30 sularına gelmişti ve canlı bulma umudumuz her geçen dakika ile birlikte azalıyordu.

Karmakarışık duygular beynimi istila etmişken; aklıma birden Cavit Usta geldi. Ve o anda düşünmekte olduğum her şeyin yerini aldı.

Cavit Usta taban ve lağım (galeri) ustası olarak benim başında bulunduğum ocakta keseneci (ekip başı) olarak çalışıyordu. O ay benim ocağında taban ve galeri açma işi yoktu. Cavit Usta ve ekibi yine çalışacaktı. Ancak, tamiir-tarama gibi yan işleri yapacaklar ve kömürde ya da taştaki galeri açmadıkları için ilerleme primi kazanamayacaklardı. Ocak mühendisi arkadaşlarımdan biri bu durumun farkına varmış ve bir vardiya ustasının eksik olduğunu, -485 katında kömürde demir bağlı taban işi olduğunu, Cavit Usta'yı bir aylığına verip veremeyeceğimi sormuştu. Cavit Usta'nın rızasını alarak, Cavit Usta'yı o ocağa göndermiştim. Cavit Usta ilerleme primi kazanacağından, gönüllü gitmişti aslında. Bir zaman sonra arkadaşım kendi ustasının işbaşı yaptığını, istersem Cavit Usta'yı geri alabileceğimi söylemişti. Ben bu teklifi, "Ayın sonuna yaklaştık, Cavit Usta orada ayı tamamla-sın. Alacağı primden olmasın" diyerek kabul etmemiş-tim. Patlamadan benim mühendisi olduğum 2.kartiyeye etkilenmemişti. Biz o esnada, +13, -50 kotları arasında havalandırması ana ocaktan ve kuyulardan tamamen bağımsız bir bölgede üretim yapmaktaydık ve can kaybımız yoktu. Bu durumda o ay -485 katında çalışmakta olan Cavit Usta, Ocak-2'nin tek kaybı olacak gibiydi. Mühendis arkadaşımın "İstersen Cavit Usta'yı alabilirsin" teklifini kabul etmediğim için kendime kahretmeye başladım. Keşke, alsam diyordum. Keşke, bunca kaybın yanında Cavit Usta'yı kurtarabilme şansını kullanabilseydim, di-yordum. Diyordum da diyordum...

Bir taraftan ocağın derinliklerine doğru ilerlememizi de sürdürüyorduk. Bir ara 17 tonluk lokomotifin patlama şokunun etkisiyle galeri tavanı ile tabanı arasında bir çatal direk gibi çakıldığı bir galeriden geçtik. Bu nasıl bir güçtü, akıl alacak gibi değildi.

Derken; tam da umutlar tamamen tükenmek üzere iken, karşıdan uzak bir mesafeden belli bir belirsiz ışık veren

lambalar topluluğunun bize doğru ilerlediğini gördük. Biz hızlandık, onlar hızlandı. Birbirimize iyice yaklaştığımızda 8-10 madencinin capcanlı-dipdiri karşımızda olduğunu gördük. O andaki coşkuyu, heyecanı, mutluluğu tarif etmenin güçlüğüne ifade edemem. Sanki o patlama olmamıştı, sanki o canlar yitirilmemişti. İçlerinden iri gövdeli birinin çok sevdiği bir dostuna uzun yılların hasretini çektikten sonra kavuşmuş olmanın verdiği heyecanla boynuma sarıldığını hatırlıyorum. Benim mengene gibi sıkarken, hüngür hüngür ağlıyordu. Ben de kendimi tutamamış, ağlamaya başlamıştım. Uzun süre bir süre birbirine sarılmış vaziyette ağlamaya devam ettik. Neden sonra ayrıldık ve ben muhababımın yüzüne baktım. Yüzü kapkaraydı. Kim olduğunu seçememişim. Lambayı yüzüne tuttum, daha dikkatlice baktım. Cavit Ustaydı. Yarım saatlik yolu kâh dumandan kaçarak, kâh su kanallarına yatarak 3 saati aşkın bir sürede aşmışlar, başarmışlardı ve işte dipdiri karşımdaydı.

Bu vesile ile, bütün maden şehitlerine Allah'tan rahmet ve ailelerine başsağlığı ve büyük sabırlar diliyorum.

ARAMIZA YENİ KATILAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
HASAN BASRİ YAĞCI	HÜSEYİN BERK DEMİR	EMİRHAN ESEN
YÜCEL ALTAN	MERVE ŞAHİN	NESLİHAN GÜLER
SU ARSLAN	ABDULAZİZ YILDIRIM	TOLGAHAN ÖNCÜ
ORHAN ÇÖTE	MEHMET ALİ ÇALIŞKAN	TAHA KAAAN KARAKÜLAH
KEMAL BERKAN VAR	İMAM MERT CAN	ALİ ALBAYRAK
EYYUP YETİM	TUFAN TOPRAK	ÖNDER ÖZBAKIR
UMUT ABREK ŞEN	OSMAN EFE AKAR	YAĞIZ BUĞRA YAVUZ
MERTCAN YAZICI	İSMAİL BURAK AKMAN	EMRE GÖKDUMAN
MUHAMMET SÜZEN	DOĞUKAN KARAKÖKÇEK	ALİ KALINCI
ÖZGÜN ÖZÇAKIR	SÜLEYMAN KALAFAT	MERT EMRAH ADANÇ
DAMLA KILINÇ	MUHAMMET SERHAT TOKTAŞ	SAİT UYSAL
YASİR KARSON	ALPARSLAN YAZICI	HASAN ONUR İNAL
SELÇUK AKKURT	AYHAN BEKDAŞ	MUHAMMET BÜLBÜL
ÖMER FARUK YARAR	MUSTAFA BERK HALICI	UFUK AKÇA
SEYDİ BATTAL DOĞAN	BEYZA NUR YÜCEL	YUSUF MERT GÜNDOĞDU
SERKAN ERKAN	ÖZGÜR YAŞAR	ZEYNEP ÖZBEN
MUSTAFA BOZKUŞ	AZİZ YILMAZ	SÜMEYYE BERFİM ŞİRİN
MUSTAFA FAZLIOĞLU	YİĞİT BADEM	BATUHAN KARAGÖZ
ERTUĞRUL CAN TEMEL	MUSTAFA UMUT AKÇORA	YASİN KOLYİĞİT
ELİF MELİSA ERDOĞAN	ALİ RIZA TÜRKAY	İNCİSU HÜSNA AKDENİZ
MELİH TASLAK	HALİL İBRAHİM YILMAZ	OZAN SAVAŞ
AYÇA GÜNAYDIN	YAVUZHAN DEMİRALIN	OGÜN SAMET KURT
TOLGA KAYA	ÖZGÜR KÜÇÜK	ELİF TURANLI
ERTUĞRUL AKBALIK	YAŞAR ALP YİĞİT	HAKAN ERMİŞ
AYHAN BEŞPARMAK	UFUK USLU	HAKAN KALKAN
ATAHAN GÜVENÇ	RABİA NUR ÇOLAK	HAKAN ŞEKER
MELİH ALP ALTINTAŞ	YILMAZ SÖNMEZ	YUNUS EMRE SEVGİLİ
SEFA PESEN	KAZIM UYSAL	TAHSİN KILINÇ
BARAN AYDIN	TAHA YASİN GÖKTAŞ	ABDULLATİF AVCI
ZEKİ SAMET HELVACI	ERDOĞAN GÜNERİ	YUSUF ERDEM AY

HÜSEYİN BERK DEMİR
MUHAMMED HUZEYFE ÇELİK
EZGİ BARĞUTOĞLU
ALİ EMRE YAVUZ
SULTAN ORUÇ
BERKAY KISA
OĞUZHAN ZAIMOĞLU
ENES BALAT
AHMET CAN
MAHMUTCAN TEKE
KADİR ÇELİKTAŞ
ASIM ÖZERDEM
MERT BEKTAŞ
SELEN ŞAM
İBRAHİM DEMİRKIRAN
AHMET HAMZA HALİS DİNÇ
EMRE SİLME
MUSTAFA DEREPINAR
HACER BÜŞRA ÇOŞKUN
İRFAN UMUT ÖNKAL
ANIL KAYA
CAHİD ANLI
BURAK TOKDEMİR
ÖZGÜR TEZEL
BEYTULLAH ÖZDEMİR
ECEM YASEMİN BATTAL
MUHAMMED ÖMER BAŞAR
NELDAĞ ÇATAK
ÖDÜL AYDOĞDU
EMRE CANSEVER
UĞUR CANBULAT
RECEP DURMAZ

EMİRHAN ESEN
TURGUT KAHRAMAN
ELİF NUR DOY
MEHMET KAVAL
ALİ BAYKAL
FURKAN DURMUŞ
RECEP DAMAR
HAMİ ŞANVERDİ
SİNAN KARAHAYIT
UTKU ELDENİZ
AHMET ERDOĞAN NEHROZOĞLU
MEHMET SELÇUK AVDAN
MURAT TEKİN
KEMAL KILINÇ
FATMA KESKİN
DİLEK KILINÇ
ABDURRAHİM ÇOLAK
SÜMEYYE DEMİR
HİLAL DEMİR
İREM DINMAZ
MEHMET MÜCAHİT SEYHAN
KEMAL ARSLAN
ALİ TALHA CAN
SAMET AKGÜL
SERCAN SAVAŞ
RASİM YILMAZ
MUSTAFA SERT
HAYRİ ERTEKİN
MEHMET SERDAR SAĞUN
AYŞE ÖZER
GÖRKEM ZENGİN
AHMET LATİF KARACA

AHMET AHRAZOĞLU
ALİ BATIN TOKER
ATA BARAN BERİTAN
BARIŞ UZUN
HÜSEYİN YILDIZ
MUSA YALÇIN
CEYHUN UĞRAÇ
MURAT CAN ULUS
MEHMET ERKAN GÜRKAN
MUHAMMET ALİ ALEMDAR
CÜNEYT ÖZMEN
MELİH CAN ÖZÜAK
ERDEM GEZER
ERDAL EREN ATAMAN
ÇETİN OĞUZ
NUHA ASLAN
ERDEM KUMRUOĞLU
CAN BERK AVCI
CİHAT CAN YURTSEVER
BEKİR USLU
İBRAHİM TARTAR
MERT ULUS
BİLGİN YEGANE
ONUR KAYA
HALİT BAYRAKTAR
ÇAĞRI BAYAR
ÜMİT BAYRAM
ŞULE KARAKAYA
SEDA DİLEK KARABACAK
ZARİFE EDA AKIN
SERAY ÇAKAR
FIRAT TURĞUT

4 ARALIK 2023

MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

OZAN GÜNEY MERMER

BÜŞRA SELVA KARAASLAN

ENİS OZAN

HALİL FİDAN

MUHAMMED FATİH DEMİR

FATİH TÜREN

UMUT FURKAN ÖZTURAN

HAKAN ÜNLEN

ŞÜKRÜ ERDEM YETİM

BERK ALGÜN

SALİH GÜNGÖR

TAHA ÖZSARI

SERKAN SARI

ÖZNUR AYDOĞDU

MEHMET ÖZSOY

BURAK ÇELEBİ

EMRE AKÖZ

NURİ BERK NARİN

CİHAN ÜNAL

KAMER BUSE ALTINTAŞ

CEMAL FURKAN ERHAN

SALİH CENGİZ

YILDIRIM YILDIRIM

ŞAFAK ÇORBACI

BUĞRAHAN ÖZTÜRK

GÖKHAN ULUCA

BEGÜM ÇAMLİBEL

MUSTAFA AZGIN

SİBEL CAKCAK

SEDAT ASLANTAŞ

YİĞİT PEKTAŞ

FEYYAZ ALTINTAŞ

TOLGA KAYA

VEYSEL GÜCÜKO

GAMZE CANTÜRK

ŞAHİN GÜLERYÜZ

MUSTAFA TALHA TUNÇKILIÇ

BERAT ERBAY

TAYLAN DENİZ DEMİR

ABDULKADİR ARSLAN

OĞUZHAN BERK ÖZDEMİR

İSMAİL KÜPELİ

GİZEM ELBİR

ABDULLAH ŞENSOY

YAVUZ SELİM ÇAĞAN

BUĞRA AY

ABDULLAH MÜCAHİT TURAN

İREM BOZAN

AYTEN CEYDA KÖSEÖMÜR

AHMET FURKAN ÇALIKOĞLU

EMRE TURHAN

HALİL DAĞ

MERT ÇAM

ÇAĞIN AŞKAN

MUSTAFA CARAN

MÜMİN CIVAN

ENES YILMAZ

YEŞİM YUTMAZ

FURKAN GÜNGÖRMÜŞ

RAGIP YEŞİLDAĞ

ZELİHA SELİN GÜNGÖR

ALPEREN AKGÜN

İBRAHİM TOYGAN GÜLER

ÖZGÜN CEM ÖZGÜR

MUHAMMED ENES ERHAN

MUHAMMED MUSTAFA KARLI

HİLMİ ALTINOVALI

İZZET HAMZA ÖZMEN

NAZİFE ÖZDEMİR

MUSTAFA YILMAZ

YILDIZ GÖKTAŞ

TAKİ CAN ODABAŞI

ZAFER DEMİRTAŞ

HATİCE YIDIZ

CANBERK ERDOST

4 ARALIK 2023
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

TMMOB MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

Merkez : Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No:40 Çankaya/ANKARA
Tel : 0312 425 10 80
Fax : 0312 417 52 90
Web : www.maden.org.tr
e-Posta : maden@maden.org.tr

Sürekli Eğitim Merkezi (SEM) Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
e-Posta : sem@maden.org.tr

Mesleki Yeterlilik Merkezi (MEYEM)
Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
e-Posta : meyem@maden.org.tr

Adana Şube : Çınarlı Mahallesi 16.Sokak No: 3/5 Seyhan/ADANA
Tel : 0322 459 97 60
Faks : 0322 459 97 61
e-Posta : adana@maden.org.tr

Diyarbakır Şube : Yaşar Kemal Cd. (Ekinciler Cd.) Kooperatifler Mh. Ceysa Plaza
Kat:6 No:12 Yenişehir/DİYARBAKIR
Tel/Faks : 0412 228 81 64
e-Posta : diyarbakir@maden.org.tr

İstanbul Şube : Büyükdere Cad. No: 95/31 Kat: 8 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel : 0212 356 74 10
Faks : 0212 356 74 12
e-Posta : istanbul@maden.org.tr

İzmir Şube : 154. Sokak No: 6/1 35040 Bornova / İZMİR
Tel : 0232 388 05 20
Faks : 0232 339 40 64
e-Posta : izmir@maden.org.tr

Zonguldak Şube : Liman Caddesi No: 25 67030 ZONGULDAK
Tel : 0372 251 13 55
Faks : 0372 253 10 80
e-Posta : zonguldak@maden.org.tr

Aydenlik bir gelecek için, karanlığa kazıyoruz...